ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 21
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ,, ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑ-
ΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1386

ΠΕΜΠΤΗ
24
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 45 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 34 λ.
ΑΡΕΘΑ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.9, ἐλαχ. 16.4. Μέση ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.5

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς Κυβερνήσεως Μπριὰν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ἐδημιούργησε μίαν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐπαναφέρει [illegible] τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ πρότερον [illegible] κυβερνητικὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἐπιστεύθη ὅτι εἶχε τερματισθῆ ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς πρώτης ὑπὸ τὸν κ. Πουανκαρὲ κυβερνήσεως συνασπισμοῦ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1926.

Ἐπὶ τρία καὶ πλέον ἔτη ἡ Γαλλία ἐγνώρισε μίαν ἀσυνήθη εἰς τὰ πολιτικὰ χρονικὰ τῆς Γ' Δημοκρατίας της κυβερνητικὴν εὐστάθειαν καὶ ἡ λόγῳ τῆς ἀσθενείας του πρό τινος ἀποχώρησις τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἐκ τῆς κυβερνήσεως οὐδόλως μετέβαλε κατ' οὐσίαν τὰ πράγματα, καθ' ὅτι ὁ κ. Μπριὰν προήδρευσεν, ἀντ' αὐτοῦ, μιᾶς κυβερνήσεως ἀποτελουμένης ἐκ τῶν αὐτῶν ὑπουργῶν καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς αὐτῆς κοινοβουλευτικῆς πλειονοψηφίας.

Ὁ κ. Μπριὰν ἀνέλαβε τότε τὴν πρωθυπουργίαν ὄχι μόνον διότι ἦτο ἡ μᾶλλον ἐξέχουσα προσωπικότης τῆς κυβερνήσεως Πουανκαρέ, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὸς εἶχε χειρισθῆ συνεχῶς τὴν Γαλλικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν κατὰ τὰ τελευταῖα μεταπολεμικὰ ἔτη τῆς κοινῆς προσπαθείας διὰ τὴν παγίωσιν μιᾶς μονίμου εἰρήνης, πρωταγωνιστήσας εἰς τὰς προσπαθείας ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἐπεσφραγίσθησαν καὶ διὰ τοῦ Συμφώνου τοῦ Λοκάρνο καὶ δι' ἄλλων πολυτίμων διεθνῶν συμφωνιῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα δὲν εἶνε πράγματι «κοινοβουλευτικόν» ὅπως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου δύο ἢ τρία μεγάλα ἰσχυρὰ κόμματα ἀποκρυσταλλώνουν τὰς ῥοπὰς τῆς δημοσίας γνώμης—ῥοπὰς καὶ ἀντιλήψεις σαφεῖς, θετικάς, συγκεκριμένας. Τὸ πολυπράγμον τῆς θερμῆς λατινικῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ προσωπικότης ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἐπικρατεστέρα τοῦ πνεύματος τῆς ὁμαδικῆς, ἀπροσώπου ἐνεργείας, ἔχουν κατατέμει τὸ Γαλλικὸν κοινοβούλιον εἰς δαίδαλον κομματικῶν ὁμάδων ποικιλωνύμων. Θὰ ἦτο μάταιον εἰς ξένος νὰ ἐπιχειρήσῃ ν' ἀνεύρῃ τὰς πολιτικὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι τὰς χωρίζουν καὶ τὰς διακρίνουν. Ἐξαιρέσει τεσσάρων ἢ πέντε γενικῶν ἰδεολογιῶν—τῶν βασιλοφρόνων, τῶν Δημοκρατικῶν τῆς Δεξιᾶς, τῶν Ριζοσπαστικῶν, τῶν Σοσιαλιστῶν καὶ τῶν Κομμουνιστῶν — αἱ ἄλλαι ὁμάδες δὲν χωρίζονται, παρὰ μόνον ὡς πρὸς τὰς προσωπικὰς τῶν ἀρτιζόντων αὐτὰς φιλοδοξίας. Καὶ διὰ τοῦτο αἱ στηρίζουσαι μίαν κυβέρνησιν πολυσύνθετοι πλειοψηφίαι εἶναι εἰς τὴν Γαλλίαν τόσον ἀσταθεῖς.

Πάντως ἡ ὑπὸ τὸν κ. Πουανκαρὲ κυβέρνησις συνασπισμοῦ ἦτο μία κυβέρνησις μᾶλλον «δεξιά», καίτοι ἡ κοινοβουλευτική της δύναμις ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ προοδευτικοῦ κέντρου τῶν μετριοπαθεστέρων κομμάτων — θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ τῶν «ἀριστερωτέρων» τῆς Δεξιᾶς καὶ τῶν «δεξιωτέρων» τῆς Ἀριστερᾶς. Ὅταν δὲ ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀπε[illegible]ρησε καὶ ὁ κ. Μπριὰν ἐπρόκειτο νὰ συγκροτήσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν, ὑπῆρξε μία χαρακτηριστικὴ ἐκδήλωσις ἐκ μέρους τῶν ὁμάδων τῆς Ἀριστερᾶς: μία ἐκδήλωσις μᾶλλον ἐνεργοῦ δράσεως. Ὁ κ. Μπριὰν εἶχε τότε βολιδοσκοπήσει τὸν κ. Μπλοὺμ διὰ μίαν στενωτέραν συνεργασίαν, ἀλλ' οὗτος ἐδήλωσε τότε ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ προετίμων νὰ ἀσκοῦν ἔλεγχον ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Μπριάν, παλαιὸς κοινοβουλευτικὸς μαχητής, οὐδέποτε αὐτηπατήθη ὡς πρὸς τὸ πρόσκαιρον τῆς κυβερνήσεώς του. Ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Πουανκαρέ—ἄλλοτε Προέδρου τῆς Δημοκρατίας—κατηύναζε τὰς φιλοδοξίας τῶν ὀρεγομένων συχνῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Μπριάν, ἀνήκων εἰς ὡρισμένην πολιτικὴν ὁμάδα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συντηρητικὴν ἤδη, ὡρμήθη ἀπὸ πολὺ ἀριστερὰν ἀφετηρίαν καὶ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐλάβειαν τῆς Ἀριστερᾶς, τὴν ὁποίαν αὕτη ἐπὶ τριετίαν ἐπέδειξεν εἰς τὸν κ. Πουανκαρέ. Διὰ τοῦτο, ἀναλαμβάνων τὴν Ἐξουσίαν τὴν παραμονὴν—κυριολεκτικῶς—τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης, ὁ κ. Μπριὰν ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὀλιγόμηνον ἀνακωχήν, μέχρι τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μεγάλων διεθνῶν ἐκκρεμοτήτων.

Ταύτην τὴν ἀνακωχὴν ἐφάνη τότε, ὅτι τὴν παρέσχεν ἡ Γαλλικὴ Βουλή. Καὶ ἦτο λογικὴ ἡ πεποίθησις τοῦ κ. Μπριάν, ὅτι θὰ παρέμενεν εἰς τὴν Ἀρχὴν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου ὁπότε, μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Χάγης, θὰ ἀπεχώρει οἰκειοθελῶς, ἀφίνων τὸ κοινοβούλιον νὰ καθορίσῃ τὰς νέας πολιτικὰς ζημώσεις. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἔκρινεν ἄλλως. Ὁμάδες ὑποστηρίζουσαι τὴν Κυβέρνησιν — ὡς ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις καὶ ἄλλαι — ἔκριναν, ὅτι μετὰ τρεῖς μῆνας θὰ εὑρίσκοντο εἰς ὑποδεεστέραν θέσιν κομματικῶς. Καὶ συνεσωρεύθησαν τοιουτοτρόπως εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς 55 ἐν ὅλῳ ἐπερωτήσεις ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεζητεῖτο ν' ἀνατραπῇ ἡ κυβέρνησις. Ἡ αἴτησις τοῦ κ. Μπριὰν διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ταύτης μετὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμοτήτων ἀπερρίφθη διὰ πλειοψηφίας ἀσημάντου μέν, ἀρκετῆς, ὅμως, διὰ νὰ ῥίψῃ τὴν κυβέρνησιν.

Προκειμένου περὶ κρίσεως Γαλλικῆς, ὀφειλομένης εἰς ζυμώσεις καθαρῶς ἐσωτερικοῦ κομματισμοῦ, εἶναι πάντοτε ἐπισφαλεῖς αἱ προβλέψεις περὶ τῆς πιθανῆς λύσεως αὐτῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ λεχθῇ, εἰς γενικωτάτας γραμμάς, ὅτι ἐὰν μὲν κατὰ τὰς ζυμώσεις ταύτας ἐπικρατήσουν αἱ συντηρητικώτεραι ἀντιλήψεις, ἡ νέα κυβέρνησις θὰ σχηματισθῇ ἀπὸ τὸν κ. Ταρντιέ· ἐὰν δὲ ἐπικρατήσῃ νέα ῥοπὴ πρὸς τ' ἀριστερά, ὁ πιθανώτερος διάδοχος τοῦ κ. Μπριὰν θὰ εἶνε ὁ κ. Πὼλ Μπονκούρ. Ἀλλ' εἴτε ὑπὸ τὸν πρῶτον, εἴτε ὑπὸ τὸν δεύτερον, ἡ γενικὴ γραμμὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ μεταβληθῇ. Ἡ μόνη οὐσιώδης μεταβολὴ ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἐπῆλθεν ἤδη ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰς βραχυβίους καὶ ἀσθενεῖς κυβερνήσεις καὶ εἰς μίαν ἐπικίνδυνον ἔκπτωσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΕΧΕΙΑΝ

ΕΠΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ.—ΑΙ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΑΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.—ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ.—ΠΟΙΟΙ ΠΕΙΝΟΥΝ.—ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.—ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ.—Ο ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΩΦΕΛΙΜΙΣΜΟΣ.—ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΙΣ ΚΕΚΤΗΜΕΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.—ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΟΤΑΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΘΕΤΗ ΤΑΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ.—ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΟ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΚΤΗΜΕΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Α'.

Τὸ ζήτημα τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ἔχει δύο πλευράς. Ἡ μία εἶνε ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ ἄλλη ἡ ψυχολογική. Τὸ θέμα αὐτὸ δὲν μὲ ἀπασχολεῖ διὰ πρώτην φορὰν οὔτε ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ ἕνα συνηθισμένον θέμα κοινῆς δημοσιογραφικῆς ἐρεύνης. Εἶνε μία τραγῳδία ποὺ ὑποπίπτει εὐκολώτατα εἰς τὰ μάτια κάθε ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴν ὅρασιν ὡς ἁπλοῦν διακοσμητικὸν στοιχεῖον.

Ὁ πολεμιστὴς εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ εὑρίσκῃ ὑψίστην ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν ἢ τὸν ὀργασμόν τῆς προετοιμασίας. Ἀπὸ πολὺ νέος καλλιεργεῖ τὴν ψυχολογίαν αὐτὴν καὶ σιγά-σιγὰ πλάθεται μία νοοτροπία καὶ μία ψυχολογία κάπως ἰδιότυπος. Ἡ ἀποστρατεία εἶνε ἤδη δι' αὐτὸν μία ψυχολογικὴ κατάστασις ὄχι τόσον συμπαθής. Εἶνε ὁ ἀντίποδας μιᾶς ζωῆς ὁλοκλήρου, εἶνε μία νέα ζωὴ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ κανεὶς εἰς πολὺ προχωρημένην ἡλικίαν, εἶνε μία ὁμολογία ἀδυναμίας πρὸς δρᾶσιν. Εἰς τὴν ἱστορίαν εἶνε ἐλάχιστοι οἱ στρατιωτικοὶ ἐκεῖνοι ποὺ κατώρθωσαν νὰ ἀντικρύσουν μὲ κάποιαν πνευματικότητα τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου καὶ τὸν ῥόλον τοῦ ἀρχηγοῦ. Δι' αὐτοὺς ἡ εἴσοδος εἰς μίαν περίοδον ζωῆς ποὺ σημαίνει ἀποχὴν ἀπὸ τὴν δρᾶσιν δὲν εἶνε τόσον ψυχολογικῶς ἐπώδυνος ὅσον διὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς πολλούς, τὴν ὁλότητα σχεδόν. Ἔχομεν λοιπὸν πρῶτα ἕνα δρᾶμα ψυχολογικὸν ποὺ ἔρχεται νὰ τὸ τροφοδοτήσῃ περισσότερον ἕνα νέον στοιχεῖον τραγικόν, ὁ οἰκονομικὸς παράγων ἢ καλύτερα διὰ νὰ εἶμαι σαφέστερος ἡ πενία.

Ἡ πρώτη πλευρά, ἡ καθαρῶς ψυχολογική, ἂν ἐξητάζετο σήμερον θὰ μᾶς ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος ἡ ὁποία προέχει ἀμεσώτερον καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὁποίας ἡ στήλη μιᾶς ἐφημερίδος εἶνε καταλληλοτέρα.

Οἱ ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ εἶνε μία τάξις ἐκτάκτως πολυπληθής, εἶνε μία τάξις ποὺ περικλείει ἀνθρώπους μεγάλης ἐθνικῆς δράσεως, εἶνε μία τάξις πολιτῶν ποὺ δικαιοῦται τοὐλάχιστον νὰ ζητήσῃ, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, τὸ αὐτὸ μέτρον κρίσεως καὶ τὴν αὐτὴν στοργήν. Πρὶν ὅμως εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῆς δεινοπαθούσης αὐτῆς τάξεως δὲν εἶνε περιττὸν νὰ ἴδωμεν τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ κρατικοῦ καθήκοντος.

Ὅταν τὸ Κράτος ὑπόσχεται, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ. Καὶ ἂν ἡ τήρησις πάσης συμφωνίας εἶνε πρωταρχικὸν καθῆκον κάθε ἀτόμου, διὰ τὸ Κράτος, ὡς συμβολίζον τὴν ὁμαδικὴν ἐκπροσώπησιν ὅλων τῶν πολιτῶν, τὸ καθῆκον αὐτὸ εἶνε ἐπιτακτικώτερον, εἶνε ἀρχὴ βασικὴ διὰ τὴν ὁποίαν καμμία ἐξαίρεσις δὲν εἶνε νοητή. Μόνον μία περίπτωσις ὑπάρχει κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα ὁλόκληρον ἔθνος ἀναθεωρεῖ ἀποφάσεις οἰκονομικοῦ περιεχομένου: Ἡ ἀπειλὴ τῆς πτωχεύσεως. Ἀλλὰ τότε ἡ περικοπὴ δαπανῶν δὲν εἶνε μερική, ἀλλὰ γενική. Τὸ σύνθημα ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ἔχοντας τὰ πολλὰ καὶ ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ τελευταίου πολίτου. Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τῆς χώρας εἰσέρχεται μέσα εἰς ἕνα καθαρτήριον ἀσκητισμοῦ καὶ λιτότητος. Συμβαίνει ὅμως τοῦτο σήμερον; Ἐπικρατεῖ τάχα τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς λιτότητος εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἢ τὰ ἄτομα; Ἀντιθέτως μία σπατάλη δυνάμεων πάσης φύσεως εἶνε τὸ φαινόμενον ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχήν μας, εἶνε ἡ σκοτεινὴ σφραγὶς ποὺ ἀποτελεῖ ὁλόκληρον τὴν μεταπολεμικὴν γενεάν. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν εἶνε μία τυχαία, μία παροδικὴ κοινωνικὴ ἐκδήλωσις, εἶνε κάτι βαθύτερον, εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Θὰ ἐκόμιζα γλαῦκα εἰς τὰς Ἀθήνας ἂν ἐπιχειροῦσα νὰ παραθέσω πράγματα, ὀνόματα καὶ χρονολογίας διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὸν ἰσχυρισμόν μου. Ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς ἠμπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ τὴν θλιβερὰν αὐτὴν πραγματικότητα, ἀρχίζοντας ἀπὸ αὐτὸ τὸ σπίτι ποὺ τὸν στεγάζει μέχρι τῆς ὑψηλοτέρας βαθμίδος τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΜΑΝΑ ΧΟΛΗΝ

Δὲν συμβαίνει ὅμως μόνον αὐτό. Μία ἠθικὴ χαλάρωσις, μία ἀπώλεια τῆς ἠθικῆς μνήμης ἐπιτρέπει εἰς τοὺς κυβερνῶντας ὄχι μόνον νὰ ζοῦν πολὺ εὐχάριστα μέσα εἰς τὴν περίεργον αὐτὴν ἀτμόσφαιραν ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τροφοδοτοῦν μὲ τὸ αἷμα ἀνθρώπων ὄχι διὰ κανέναν ἄλλον λόγον ἀλλὰ διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπαναστατήσουν, καὶ δὲν ἠμποροῦν διότι καμμία ἐκδήλωσις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς δὲν πρόκειται νὰ πάθῃ ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως χιλιάδων γερόντων ποὺ ἔχουν προσφέρει καὶ αὐτὴν τὴν ὑγείαν των εἰς τὸ Κράτος, ποὺ μὲ τόσην εὐκολίαν καὶ ἐλαφρότητα συνειδήσεως τοὺς καταπροδίδει καὶ ἀντὶ τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀνακουφίσεως τοὺς ποτίζει τὸ ποτήριον τῶν πικριῶν.

Ἀλλ' ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ Κράτος, ἢ νὰ ὑπάρξῃ κἂν ἔννομος τάξις ὅταν ὁ καιροσκοπικὸς ὠφελιμισμὸς καὶ μόνον διέπῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν κυβερνώντων; Ἡ ἀποδοχὴ παρομοίας ἀρχῆς θὰ διέγραφε σαφέστατα τὸν ῥόλον τῶν πολιτῶν. Ἢ θὰ ἐκβιάζετε ὅταν ἠμπορῆτε, ἢ θὰ ἀντιμετωπίσετε βραδύτερον τὸ φάσμα τῆς πείνης. Ἢ θὰ προδώσετε καὶ ὅρκον καὶ συνείδησιν διὰ νὰ ἀσφαλίσετε ἕνα γῆρας ἢ θὰ προδοθῆτε σεῖς ἀπὸ τὸ Κράτος ὅταν τοῦτο δὲν θὰ ἔχῃ πλέον ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν σας. Ὡραία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διδασκαλία καὶ ὡραία ἀρχὴ κοινωνικῆς ἠθικῆς!

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

"ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Η ΔΟΞΑ,,

«Ἡ Ἑλλὰς ἔδωκεν εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἀμερικήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, τὸν πολιτισμόν τοῦ ὁποίου αὗται ἀπολαύουν».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΞΑΠΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν ἀνέλαβεν ἐπισήμως τὰ πρυτανικὰ καθήκοντά του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου ὁ καθηγητὴς κ. Ἔλλιοτ Σμίθ, ἕνας ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους ἐν Ἀγγλίᾳ μελετητὰς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Θέμα τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου του, εὐρείας περιλήψεις τοῦ ὁποίου δημοσιεύουν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ὑπῆρξεν: «Ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος» ἤ, ἀναλυτικώτερον, ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πολιτισμοῦ ὄχι μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, εἶπε, κατὰ τοὺς δύο-τρεῖς τελευταίους αἰῶνας, τὴν προσοχὴν τῶν εἰδικῶν ἐπανειλημμένως εἵλκυσεν ἡ ὁμοιότης τῶν ἀρχιτεκτονικῶν χαρακτηριστικῶν καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν μοτίβων, ἡ παρατηρουμένη εἰς τὰ ἀρχαῖα ἀμερικανικὰ κτίρια, ἀγγεῖα καὶ κατασκευάσματα ἐν συσχετίσει πρὸς τὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ κράνη τῶν κατοίκων τῶν νήσων Χαβάϊ ἐφαίνοντο σὰν ἀντιγραμμένα ἀπὸ τὰ κράνη τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων. Τὰ πλοῖα τῶν κατοίκων τῆς Πολυνησίας ἐφαίνοντο ὅμοια πρὸς τὰ πλοῖα τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅπως ἀκριβῶς αἱ μυθικαὶ των ἱστορίαι ἦσαν θεμελιωδῶς ὅμοιαι πρὸς τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ κλασσικῇ λογοτεχνίᾳ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἐντεῦθεν ἠγέρθη τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον αἱ συμπτώσεις αὐταὶ ἦσαν ἁπλῶς τυχαῖαι ἢ ὠφείλοντο εἰς κάποιαν σχέσιν αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος.

Δύο πράγματα, ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, ἔχουν ἀνεπαρκῶς ἐκτιμηθῆ: 1ον) Ἡ ἔκτασις τῶν ὅσων ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει εἰς τοὺς παλαιοτέρους πολιτισμούς. 2ον) Ἡ βαθεῖα ἐπιρροή, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἤσκησεν ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν πολιτισμῶν, ὄχι μόνον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Δυτικῆς Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κίνας, τῆς Ἰνδοκίνας, τῆς Ἰνδονησίας, τῆς Ὠκεανίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, πρὸ τῆς ἀνακαλύψεώς της ὑπὸ τοῦ Κολόμβου, καθὼς ἐπὶ τῆς Βουδδικῆς, τῆς Χριστιανικῆς καὶ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας. Τὰ καθ' ἕκαστον μέρη τῶν θεμάτων αὐτῶν ἔχουν ἤδη μελετηθῆ, «ἀλλά, —προσέθηκεν ὁ κ. Ἔλλιοτ Σμίθ— ἐφ' ὅσον γνωρίζω, ἡ παγκόσμιος ἔκτασις τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος οὐδέποτε ἐξετέθη ἐπαρκῶς».

Εἶνε περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὸν ῥόλον τῆς αἰγυπτιακῆς ἐπιρροῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κρήτης ἢ τὸν ῥόλον ποὺ ἔπαιξαν ἡ Κρήτη καὶ ἡ Δυτικὴ Ἀσία ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς κυρίως Ἑλλάδος. «Ἡ δόξα τῆς Ἰωνίας, ὅμως —ἐξηκολούθησεν ὁ σοφὸς καθηγητής— εἶνε ὅτι ἔθραυσε τὰ δεσμὰ τῆς ἱερατικῆς παραδόσεως, ἡ ὁποία ἕως τότε εἶχεν ἐμποδίσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μελετήσουν τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως. Ἀντὶ νὰ δεχθοῦν τὰς ἀρχαίας παραδόσεις καὶ νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν τὰ πάντα περικλείουσαν τυραννίαν τῆς θεοκρατίας καὶ «Κρατοκρατίας», οἱ Ἴωνες ἀποκατέστησαν τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον λογικόν, ἐπιτρέψαντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκέπτωνται μόνοι των. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος ἐκ Λυδίας φαίνεται ὅτι ἔδωκε μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν ἐπὶ τὸ ἄτομον καὶ κατέστησεν αὐτὸ ὀλιγώτερον ἐξάρτημα τοῦ Κράτους. Ἡ χειραφέτησις αὐτὴ δὲν ἦτο ἁπλῶς ἐμπορικὴ καὶ οἰκονομική· περιέλαβεν εἰς τὸν κύκλον της καὶ τὰς κοινωνικὰς καὶ διανοητικὰς δραστηριότητας τοῦ ἀτόμου. Ὁ ἄνθρωπος ἔπαυσε νὰ εἶνε ἀνδρείκελλον ἑνὸς ἡγεμόνος καὶ μιᾶς θρησκείας καὶ ἔγινε πάλιν ἀνθρώπινον ὂν πεποιθὸς ἐπὶ τὴν ἱκανότητά του νὰ διευθύνῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις. Ἡ κυριωτέρα δόξα τῆς Ἑλλάδος εἶνε αὐτὴ ἡ διάσπασις τῆς ἀρχαίας τυραννίας καὶ ἡ ἐλευθέρωσις τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου».

Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλῆν σύμπτωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι, ὀλίγον μετὰ τὴν συντριβὴν αὐτὴν τῶν δεσμῶν τῆς ἱερατικῆς παραδόσεως εἰς τὴν Ἰωνίαν, τὸ ἴδιο κατ' οὐσίαν πρᾶγμα συνέβη εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἐκεῖ ὁ Γκαουτάμα ἀπεκήρυξε τὰς θρησκευτικὰς συμβατικότητας τοῦ Βραχμανισμοῦ καὶ εἰς αὐτὰς ὑποκατέστησεν τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὸν «Λόγον». Ὁ Βουδδισμὸς ἦτο κατ' ἀρχὰς φιλοσοφία μᾶλλον παρὰ θρησκεία. Ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ἡ ἑλληνικὴ ἐπιρροὴ ὑπῆρξε δραστηρία εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ Μινωϊκὸς πολιτισμὸς εὑρίσκετο εἰς στενὴν σχέσιν μὲ τὸ Τουρκεστὰν τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ 2,000 π. Χ. Ἡ ἀχανὴς ἀσιατικὴ περιοχὴ ἡ ἀορίστως γνωστὴ ὡς Σκυθία εἶχε διαποτισθῆ ὑπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Μυκηναϊκῆς τέχνης καὶ σκέψεως πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βουδδισμοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

3ον

Τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Γκάϊτ, ἐξαισίαν περιοχήν, ὅπου ἔτυχε ψυχροτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων τῶν Γκόρντον. Ὁ λοχαγὸς Μπάϋρον μετέφερεν εἰς τὰ πουριτανικὰ ἐκεῖνα μέρη τὰς δαπανηρὰς συνηθείας του. Ὅλες τὶς νύκτες ἐχόρευαν καὶ ἔπιναν εἰς τὸ Γκάϊτ. Ἕνα Σαββατόβραδο, ποῦ ἦλθαν κάτι ἐξάδελφοι τοῦ μίστερ Μπάϋρον, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Γκάϊτ εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τοὺς ἐρωτήσουν ἐὰν θὰ ἐσέβοντο τοὐλάχιστον τὴν Κυριακήν. «Ὁ χορὸς ἐσταμάτησε τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ τὸ ὡρολόγι ἐσήμανε μεσάνυκτα». Οἱ Σκῶτοι ἔβλεπαν μὲ περιφρόνησιν τὸν ξένον αὐτόν, τὸν μεσημβρινὸν ἄνθρωπον, αὐτὸν τὸν Ἄγγλον ἐπὶ τέλους, ποῦ ἐσκόρπιζεν εἰς τὸν ἄνεμον μίαν σκωτικὴν περιουσίαν. Ἐκακολογοῦσαν διαρκῶς τὴν τρελλὴν κληρονόμον, ἡ ὁποία ἐνόμιζεν ὅτι εἶνε ὡραία, ἐντύνετο μέσα εἰς τὸ μετάξι, ἐσκέπαζε τὸν κοντὸ λαιμό της μὲ περιδέραια καὶ δὲν θὰ ὑπανδρεύετο ἐὰν δὲν εἶχε χρήματα. Οἱ ἀνώνυμοι στιχοπλόκοι τῆς τὰ ἔψαλλαν ἀπὸ τὴν καλή:

Ἕνας διεφθαρμένος νέος, ποῦ μᾶς
(ἦλθε ἀπ' τὴν Ἀγγλία,
Δὲ γνωρίζει ἐδῶ κανένας πούθε ἤ
(σκούφια του κρατᾶ.
Δὲν πληρώνει νοίκι, παίζει μὲ τὴν
(κάθε μιὰ κυρία
Καὶ τὰ κτήματα τοῦ Γκάϊτ θὰ μασ-
(σήσῃ μιὰ χαρά.

Ἕνας ἄλλος ἀνώνυμος ἔγραφε.

Παντρεύτηκες, παντρεύτηκες τὸ
(Τζόννη Μπάϋρον, Ρίνα.
Κι' ὅλα τοῦ Γκάϊτ τὰ κτήματα θὰ
(πᾶνε σ' ἕνα μῆνα.

Οἱ ῥιμαδόροι δὲν εἶχαν διόλου ἄδικον. Ὁ νεαρὸς Ἄγγλος κατεσπατάλει τὴν περιουσίαν τῶν Γκόρντον. Ἐν πρώτοις ἐξηφανίσθησαν αἱ τρεῖς χιλιάδες ῥευστῶν λιρῶν, κατόπιν ὁ λοχαγὸς ἔπεισε τὴν σύζυγόν του νὰ πωλήσῃ τὰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης τοῦ Ἄμπερντην καὶ τὰ δικαιώματα ἁλιείας τῶν σαλμῶν. Τὰ δάση τῆς περιοχῆς ἐκόπησαν καὶ συνήφθη δάνειον ὀκτὼ χιλιάδων λιρῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Μετὰ παρέλευσιν ἔτους οἱ Μπάϋρον ἐγκατέλειψαν τὸ Γκάϊτ· εἶχαν γίνει πτωχοί. Ἐπλανήθησαν ὀλίγον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅταν ὅμως οἱ ὑπηρέται ἤρχισαν νὰ ἀποκτοῦν οἰκειότητα μαζί των, ἐπέρασαν τὴν Μάγχην. Οἱ Σκῶτοι συγγενεῖς τῆς κυρίας Μπάϋρον ἐλεεινολόγουν τὸ «πτωχὸν καὶ ἄτυχον πλάσμα». Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ σύζυγός της, οἰκεῖος τοῦ στρατάρχου ντὲ Μπιρόν, ὁ ὁποῖος τὸν μετεχειρίζετο ὡς συγγενῆ φίλος πολλῶν μεγάλων κυριῶν, ἔζουσε μεγαλοπρεπῶς καὶ ἔκαμνε χρέη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Αἰκατερίνη Γκόρντον ἔζουσε θαρραλέα, σκωτσέζικα, χωρὶς μεγάλα ἔξοδα καὶ προσεπάθει ν' ἀναθρέψῃ τὴν μικρὰν Αὐγούσταν. Εἰς τὸ Σαντιγύ, ὅπου τὸ ζεῦγος παρέμεινεν ἐπὶ πολύ, ἡ Αὐγούστα ἠσθένησε σοβαρῶς καὶ ἡ μητέρα της τὴν περιποιεῖτο. «Ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη μὲ φρίκην, τῆς ἔγραφε μετὰ εἴκοσιν ἔτη, τὶς ἄγρυπνες νύκτες καὶ τὶς ἀγωνιώδεις ἡμέρες ποῦ ἐπέρασα παρὰ τὴν κλίνην σας, πνιγμένη μέσα στὰ δάκρυα, ἐνῷ ὁ θάνατος σᾶς ἐκτυποῦσε τὴν πόρτα. Ἡ θεραπεία σας ἦταν ἕνα θαῦμα, πράγματι, καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ποῦ ἔκαμα τὸ καθῆκόν μου.» Ἐλάτρευε τὸν «Μπάϋρόν» της, καθὼς ἐπρόφερε τὸ ὄνομά του μὲ τὴν προφορὰν τῆς πατρίδος της, τὸν ἐλάτρευε διὰ τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν τόλμην του, ἀλλ' ἐφοβεῖτο πολὺ διὰ τὸ μέλλον. Τῷ 1787 ἔμεινεν ἔγκυος. Ὅταν ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ ἐκ μητρὸς μάμμη τῆς Αὐγούστας λαίδη Χόλντερνις, ἀνέλαβε τότε ἐκ νέου τὴν ἀνατροφὴν τῆς νέας, ἡ ὁποία ἐμεγάλωσε πλησίον τῶν συγγενῶν τῆς μητρός της.

Εἰς τὸ Λονδῖνον, ἡ παράδοξος ἀπόγονος τῶν Στιούαρτ, ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα σπίτι ἀρκετὰ κομψόν. Σὲ μιὰ τέτοια στιγμή, ποῦ αἱ γυναῖκες αἰσθάνονται τόσην ἀνάγκην προστασίας, ἔβλεπεν ὅτι εἶχε τελείως ἐγκαταλειφθῇ· ὁ λοχαγὸς ἐζοῦσεν εἰς τὸ Δοῦβρον καὶ τὸ Παρίσι, [illegible] βλέπῃ παρὰ [illegible] χρήματα, τὰ ὁ[illegible] ναμίας διὰ νὰ [illegible]. [illegible] τὸ κτῆμα, ὁ ὁ[illegible] αὐτήν, ἦτο κάποιος ἐπιχειρηματίας, τὸν ὁποῖον τῆς εἶχαν συστήσει οἱ φίλοι της τοῦ Ἄμπερντην, ὁ μίστερ Τζὼν Χάνσον, τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος τῆς συνέστησεν μίαν τροφὸν καὶ ἕνα μαιευτῆρα. Τὸ παιδὶ ἐγεννήθη τὴν 22αν Ἰανουαρίου τοῦ 1788 καὶ ἐβαπτίσθη Γεώργιος Γκόρντον Μπάϋρον, διότι μία διαθήκη ἐπέβαλεν ὅπως ὁ κληρονόμος τοῦ Γκόρντον τοῦ Γκάϊτ φέρῃ τὸ ὄνομά του. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ὑπῆρξεν ἡ μόνη κληρονομία του.

Μόλις ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ κυρία Μπάϋρον ἐπληροφορήθη ὅτι εἶχε καταστραφῆ. Ἡ πώλησις τοῦ Γκάϊτ εἰς οὐδὲν ὠφέλησε, δεδομένου ὅτι ὁ λοχαγὸς τὰ κατάφερνε νὰ τρώγῃ κάθε μῆνα καὶ ἀπὸ ἕνα κτῆμα. Μόλις ἐπλήρωναν τὸ ἕνα χρέος ἐδημιουργεῖτο ἕνα νέον. Ὁ Τζὼν Μπάϋρον ἐκαταλάβαινε καὶ μόνος του ὅτι ἦτον ἀδιόρθωτος. «Δὲν ἠξεύρω τί νὰ πῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου», ἔλεγεν. Ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν νὰ μεταβῇ εἰς Οὐαλλίαν νὰ περάσῃ ὀλίγον καιρόν. «Ἀλλ' ἐκεῖ θὰ ἔκαμνα τρέλλες· θὰ ἠγόραζα ἄλογα, ἴσως καὶ κανένα κοπάδι λαγωνικῶν.» Οἱ Σκῶτοι δικηγόροι ἔγραφαν αὐστηρὰς ἐπιστολὰς εἰς τὴν πελάτιδά των. Ἕνα γραμμάτιον τεσσάρων χιλιάδων λιρῶν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Τζὼν Μπάϋρον, παρουσιάσθη εἰς ἕνα τραπεζίτην τῶν Παρισίων· τὴν ἰδίαν ἑβδομάδα ἔπρεπε νὰ σταλοῦν πενῆντα λίραι εἰς τὸ Λονδῖνον, εἰς τὴν κυρίαν Μπάϋρον, καὶ τριάντα εἰς τὸ Δοῦβρον, εἰς τὸν κύριον. Αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ. Ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ Γκάϊτ δὲν ἔμεναν πλέον παρὰ τέσσαρες χιλιάδες διακόσιαι εἴκοσι δύο λίραι (ἐκ τῶν ὁποίων χίλιαι διακόσιαι εἴκοσι δύο ἦσαν ἐγγύησις διὰ τὴν ὑποθήκην τοῦ κτήματος). Αἱ ἄλλαι τρεῖς χιλιάδες λίραι ἦσαν κατατεθειμέναι πρὸς 5 ο)ο ἐν ὀνόματι τῆς κυρίας Μπάϋρον καὶ τοῦ τέκνου της, ὁ δὲ Σκῶτος διαχειριστής της ἀνέθεσεν εἰς ἕνα συνάδελφόν του εἰς τὸ Λονδῖνον νὰ καταβάλῃ τὰς ἑκατὸν πενῆντα λίρας τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὴν κυρίαν Μπάϋρον, κατὰ μικρὰς δόσεις. Τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀπέστειλε τὴν ὑπηρέτριάν της μὲ μίαν ἀπόδειξιν ἑκατὸ λιρῶν. Ἐκεῖνος ἠρνήθη. Μετ' ὀλίγας ὥρας ἡ ὑπηρέτρια ἐπέστρεψε μὲ μίαν ἀπόδειξιν εἴκοσι πέντε λιρῶν καὶ μίαν ἱκετευτικὴν ἐπιστολήν.

Ἡ Αἰκατερίνη Μπάϋρον, οἰκονόμος πολύ, σκληρὰ διὰ τὸν ἑαυτόν της, ἦτο ὅσον καμμία ἄλλη ἱκανὴ νὰ ζῇ μὲ ἑκατὸν πενῆντα λίρας εἰσόδημα, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἄνδρα της. Ὅταν ὅμως ἔμαθεν ὅτι ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ὁ σύζυγός της ἔκαμε χρέη χιλίων τριακοσίων λιρῶν, ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τὴν κληρονομικὴν μανίαν τῶν Γκόρντον: ἔσχισε τὸ ἐπανωφόρι καὶ τὶς σκούφιες της καὶ ἔρριψε τ' ἀσπρόρρουχα στὸ κεφάλι τῆς ὑπηρεσίας της. Ὅταν ὅμως ἔβλεπε τὰ μάτια τοῦ Μπάϋρόν της, ἤρχιζε νὰ τρέμῃ. «Ἡ κυρία Μπάϋρον εἶνε ἀνίκανη ν' ἀρνηθῇ αἴτησιν διατυπουμένην προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Μπάϋρον», ἔγραφεν ὁ διαχειριστὴς τοῦ Λονδίνου εἰς τὸν Σκῶτον συνάδελφόν του, προσθέτων: «Αὐτὸς δὲν ἔχει πλέον μονόλεπτον καὶ αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν.»

Ἦτο ἤδη εἴκοσι τριῶν ἐτῶν. Εἰς τὴν νεότητά της ἦτον ἡ κληρονόμος ἑνὸς μεγάλου ὀνόματος καὶ μιᾶς μεγάλης περιουσίας. Εἶχε τὴν ἀδυναμίαν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἠμποροῦσε ν' ἀγαπηθῇ. Ἐφαντάσθη ὅτι ἀγαπᾶται. Ἡ ἰδία ἠγάπα ἀκόμη. (Ἡ ἀρχή της ἦτο: «Δὲν θ' ἀλλάξω παρὰ πεθαίνοντας.»). Ἔπρεπε ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἠπατήθη, ὅτι κατεστράφη καὶ ὅτι εἶχε καταντήσει πτωχὴ μὲ ἕνα σύζυγον, ἕνα παιδὶ καὶ μίαν τροφόν. Πολλὲς γυναῖκες εἰς τὴν θέσιν της θὰ ἔχαναν τὸ μυαλό των. καθὼς αὐτὴ μερικὲς φορές. Μέσα εἰς τὴν δυστυχίαν της, ἐσκέφθη νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν Σκωτίαν, εἰς τὸ Ἄμπερντην. Δὲν εἶχε πλέον οὔτε σπιθαμὴν γῆς. Εἰς τὴν σκληρὰν ὅμως καὶ γνώριμον Σκωτίαν θὰ ἦτο τοὐλάχιστον ξένη. Εἰς τὸ Λονδῖνον, περιφρονημένη ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, ἦτο πολὺ δυστυχής. Καὶ ἀνεχώρησεν.

Ὁ λοχαγὸς Μπάϋρον δὲν τὴν ἠκολούθησεν ἀμέσως. Ἀλλ' οὔτε δι' αὐτὸν ἡ ζωὴ ἦτο ὡραία. Εἶχε χάσει τὴν γοητευτικήν του λαίδην Κόννερς καὶ τὸ ἐκ τεσσάρων χιλιάδων λιρῶν εἰσόδημά της, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ζῇ εὔθυμα μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς Γάλλους φίλους του. Τώρα ἦτο δεμένος μὲ μίαν γυναῖκα κατεστραμμένην, ἡ ὁποία οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὡραία, εἶχε παχύνει ἀξιοθρηνήτως καὶ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν, παρὰ τὸ βασιλικὸν αἷμά της, συζύγου κανενὸς μπακάλη τοῦ χωριοῦ. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἤθελε νὰ τὸν τραβήξῃ σὲ μιὰν ἐπαρχία αὐστηρά, μὲ τραχὺ κλῖμα, ὅπου μία ἐνάρετη καὶ τίμια...φάρα τὸν περιεφρόνει, αὐτὸν τὸν προνομιοῦχον Ἄγγλον. Λοιπόν, δὲν ἐβιάζετο καθόλου.

Εἰς τὸ Ἄμπερντην, ἡ κυρία Μπάϋρον, εὗρεν ἀντὶ λογικῆς τιμῆς ἕνα ἐπιπλωμένον διαμέρισμα. Ἐγκατεστάθη ἐκεῖ μὲ δύο Σκωτσέζες ὑπηρέτριες, δύο ἀδελφές, τὴν Ἀγνὴ καὶ τὴν Μαίη Γκραίη, ἡ ὁποῖες ἐχρημάτισαν μὲ τὴν σειρὰν παραμάνες τοῦ μικροῦ Γεωργίου ἤ, καθὼς τὸν ἀπεκάλουν εἰς τὴν Σκωτίαν, τοῦ Τζώρντι.

Τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶχεν ὡραῖον πρόσωπον σὰν τοῦ πατρός του, ἀλλὰ μόλις ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν νὰ βαδίζῃ, ἡ μητέρα του παρετήρησε μὲ τρόμον, ὅτι ἐκούτσαινε. Τὰ πόδια του εἶχαν κανονικὸν σχῆμα, αἱ κνῆμαι τοῦ αὐτοῦ μήκους, ἀλλ' ὅταν τὸ παιδὶ ἐπατοῦσε τὴν πέρνα του, ὁ ἀστράγαλος ἀνεστρέφετο. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ στέκεται, παρὰ μόνον εἰς τὴν μύτη τοῦ ποδιοῦ του. Οἱ ἰατροί, τῶν ὁποίων ἡ γνώμη ἐζητήθη, ἐγνωμάτευσαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κακῆς ἐνεργείας κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ τοκετοῦ, ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπερβολικὴν αἰδημοσύνην τῆς κυρίας Μπάϋρον. Οἱ τένοντες τοῦ ἀστραγάλου ἐφαίνοντο παραλυμένοι. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Ἄμπερντην ἀλληλογραφοῦσε μὲ ἕνα διάσημον μαιευτῆρα τοῦ Λονδίνου. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς παρήγγειλεν εἰδικὰ παπούτσια, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σκωτίαν. Παρ' ὅλα ταῦτα, ὁ νεαρὸς Μπάϋρον ἐξηκολούθει νὰ κουτσαίνῃ, εἰς τὸ πλάϊ τῆς Μαίη Γκραίη, εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Ἄμπερντην.

Ἦταν ἕνα παιδὶ πολὺ ἔξυπνο, ἀφωσιωμένο, ἀλλὰ μὲ χαρακτῆρα ἐξαιρετικῶς βίαιον. Καθὼς ἡ μητέρα του ὅταν ἦτον ὠργισμένη, ἔτσι καὶ αὐτὸ ἦτο ἱκανὸν διὰ κάθε τρέλλα καὶ παραφορά. Ὅταν ἀκόμη ἐφοροῦσε φουστάνι, ἔτυχε κάποτε νὰ τὸ μαλώσουν ἐπειδὴ ἐλέρωσε ἕνα καινούργιο φόρεμα καὶ τόσον ἐθύμωσε δι' αὐτό, ποῦ τὸ ἔσχισε μὲ μανία, κυττάζοντας μὲ περιφρόνησι τὴν τροφόν του. Αἱ κρίσεις ἑνὸς παιδιοῦ διὰ τὴν ζωὴν σχηματίζονται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια του. Τί ἔβλεπεν αὐτό; Ὁ πατέρας του καὶ ἡ μητέρα του ἐπεχείρησαν νὰ ζήσουν μαζὶ καὶ παρητήθησαν ἀμέσως πάσης περαιτέρω προσπαθείας. Ἡ κυρία Μπάϋρον, ἐκνευρισμένη ἀπὸ τὰς συνεχεῖς στενοχωρίας, εἶχε γίνει φιλόνεικος. «Εἶνε ἀξιαγάπητος ἐξ ἀποστάσεως, ἔγραφεν ὁ σύζυγός της, ἀλλὰ σᾶς προκαλῶ ὑμᾶς καὶ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, νὰ ζήσετε δύο μῆνας μαζί της διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι μόνον ἐγὼ θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἔχω αὐτὸν τὸν ἡρωϊσμόν. Ἀλλὰ jeu de mains, jeu de vilains.» Ἐπί τι διάστημα ἔμειναν εἰς τὸ Ἄμπερντην εἰς χωριστὰ διαμερίσματα, ὁ ἕνας εἰς τὴν Κὴν Στρῆτ καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν Μπρῶντ Στρῆτ, ἀντήλλασσαν ἐπισκέψεις καὶ ἔπαιρναν τὸ τσάϊ των σχεδὸν σὰν ξένοι. Ἀλλ' ἐκείνη ἐξηκολούθει νὰ μὴ ἀνθίσταται εἰς τὰ μάτια τοῦ συζύγου της· αὐτὸς κατώρθωσε νὰ τὴν πείσῃ νὰ δανεισθῇ τρεῖς ἀκόμη χιλιάδας λίρας, τὰς ὁποίας τοῦ ἔδωκε διὰ νὰ πληρώσῃ ἕνα τόκον, μειώνοντα τὸ εἰσόδημά της κατὰ ἑκατὸν τριάντα πέντε λίρας ἐτησίως. Μὲ τὸ ὑπόλοιπον ἡ κυρία Μπάϋρον ἐζοῦσε χωρὶς νὰ κάμῃ κανένα χρέος, πάντοτε «ὑπερήφανη σὰν τὸν Ἑωσφόρο», ἀλλὰ ἐγκαταλελειμμένη εἰς νευρικὰς κρίσεις, ποῦ κατέληγαν εἰς τὸ σπάσιμο ὅλων τῶν βάζων τοῦ σπιτιοῦ.

Τὸ παιδὶ παρηκολούθει τοὺς γονεῖς του μὲ μίαν σοβαρὰν περιέργειαν. Τὰ ἄλλα παιδιὰ εἶχαν ἕνα πατέρα καὶ μίαν μητέρα, ποῦ ἔζουσαν μαζὶ καὶ ἠγαπῶντο. Τοῦ μικροῦ Μπάϋρον ἡ νοημοσύνη ἀφυπνίζετο διαρκῶς ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν καυγάδων, τῶν ἐπιθέσεων καὶ τῶν διαμαρτυριῶν. Ἔβλεπεν ὅτι αἱ ὑπηρέτριαι ἐθεώρουν τοὺς γονεῖς του ὡς παράφρονας, ἐπικινδύνους, κάποτε δὲ καὶ ὡς γελοίους. Διαφέρων ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, παρουσίαζε καὶ μίαν ἄλλην διαφοράν: τὴν ἀδυναμίαν του. Διατί αἱ πιέρναι του ἐδίπλωναν ὅταν ἐπατοῦσε; Ἠσθάνετο τόσην ἐντροπήν, ὥστε οὐδέποτε ἠρώτα νὰ μάθῃ. Μίαν ἡμέραν, κάποια γυναῖκα εἰς τὸν δρόμον εἶπε στὴν Μαίη Γκραίη: «Τί ὤμορφο παιδὶ αὐτὸς ὁ Μπάϋρον! Κρῖμα νἄχῃ τέτοια πόδια!» Ὁ μικρὸς τὴν ἐκτύπησε τότε μὲ τὸ μαστίγιό του καὶ ἐφώναξε: «Μὴ ξαναμιλήσῃς ποτὲ γι' αὐτό».

Τὸ βράδυ ὑπεβάλλετο εἰς ἕνα σωστὸ δοκιμασίας, διότι τοῦ ἐτύλιγαν τὰ πόδια μὲ ἐπιδέσμους, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ θεραπευθῇ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου.

ANDRÈ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

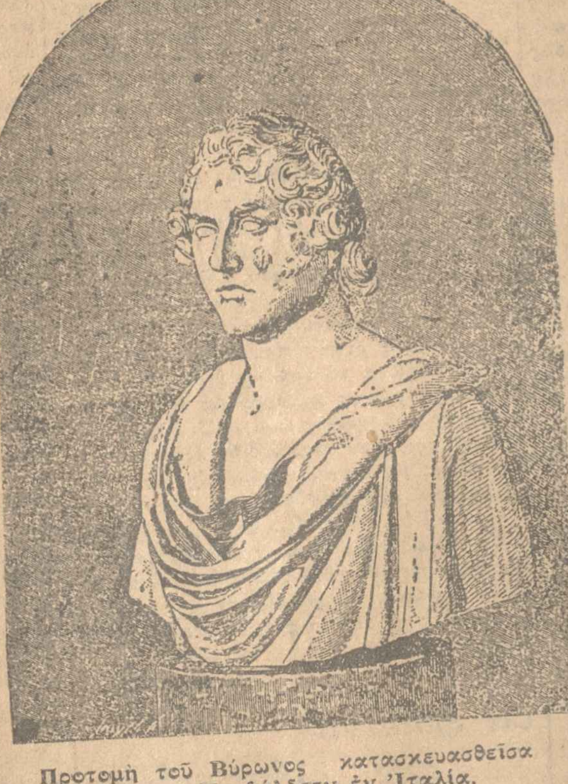

Προτομὴ τοῦ Βύρωνος κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τορβάλδσεν ἐν Ἰταλίᾳ.

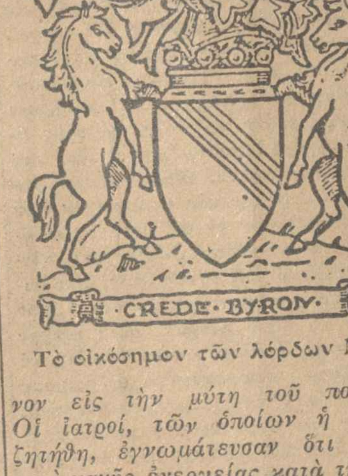

Τὸ οἰκόσημον τῶν λόρδων Μπάϋρον

Ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν κρίσιν

Ἡ παραιτηθεῖσα Κυβέρνησις τοῦ κ. Μπριάν

Εις Το Περιθώριον Των Γεγονότων

Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ παρεμβάλλουν ἀπό τινος μυρίας δυσχερείας εἰς τὰ διαπλέοντα τὸν Βόσπορον Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, εἴτε ἐκ τοῦ Εὐξείνου πρὸς τὸ Αἰγαῖον, εἴτε πρὸς τὸν Εὔξεινον καὶ τὸν Δούναβιν. Καὶ εἶνε συνηθέστατον πλέον τὸ θέαμα τῶν Ἑλληνικῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μπουγιούκτερε, ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου, νὰ εὐδοκήσουν αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ νὰ τοῖς ἐπιτρέψουν νὰ προχωρήσουν πρὸς τὸν προορισμόν των. Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ζητοῦν νὰ διεξάγουν τελωνειακὴν καὶ ὑγειονομικὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὰ ἁπλῶς διερχόμενα διὰ τοῦ Βοσπόρου Ἑλληνικὰ σκάφη, ἐνῷ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν, αἱ ἐπιθεωρήσεις αὐταὶ δὲν ἐπιτρέπονται προκειμένου περὶ πλοίων, τὰ ὁποῖα ἁπλῶς διαβαίνουν διὰ τῶν Στενῶν. Καὶ ἡ ἐπὶ εἰκοσιτετράωρον ἐνίοτε καθυστέρησις τῶν σκαφῶν ἐπιφέρει εἰς αὐτὰ σημαντικωτάτας ζημίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀφήσουν ἀδιάφορον τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ Τουρκία, κατὰ τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης, οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παρεμποδίζῃ ἢ νὰ δυσχεραίνῃ τὴν ναυσιπλοΐαν διὰ τῶν Στενῶν, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρας διαβάσεως τῶν ὁποίων ἱδρύθη ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν. Τοῦτο πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ τὸν ἁρμοδιώτερον τρόπον, τερματιζομένης ἀμέσως μιᾶς αὐθαιρεσίας τῶν ἀρχῶν Κων)πόλεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν διατάξεων τῆς Συνθήκης, ἐπὶ ζημίᾳ Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ο ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ Δὲν βλέπομεν ποῖος ὁ λόγος τοῦ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς νομομαθῶν διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν πρέπῃ νὰ καταρτισθῇ εἰδικὸς καὶ πρωτότυπος Ἀστικὸς Κῶδιξ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἐὰν εἶνε προτιμότερον νὰ ληφθῇ ὡς βάσις κάποιος Ἀστικὸς Κῶδιξ ἐκ τῶν ἰσχυόντων ἀλλοῦ. Ὅλα αὐτὰ εἶνε Ἀβδηριτισμοὶ καὶ τίποτε ἄλλο. Τὸ ζήτημα εἶνε ἁπλοῦν: χωρὶς Ἀστικὸν Κώδικα ἡ χώρα αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ μείνῃ. Ἡ ἔλλειψίς του τὴν ὑποβιβάζει κατωτέρω καὶ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἀλβανίας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τοὺς Ἀστικούς των Κώδικας ἀπὸ διετίας καὶ πλέον. Οὔτε, πάλιν, ἕνας Ἀστικὸς Κῶδιξ εἶνε ἡ θεωρία τῆς τετάρτης διαστάσεως διὰ ν' ἀπαιτῇ συνέδριον σοφῶν. Καὶ ἀντὶ σχηματισμοῦ ἐπιτροπῶν πρὸς γνωμοδότησιν, προτιμότερον εἶνε ν' ἀνατεθῇ εὐθὺς ἡ σύνταξις τοῦ Κώδικος εἰς τοὺς ἁρμοδίους διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ δημοσία αὐτὴ ἀνάγκη. Ἀφοῦ δὲ ἔγινεν ἡ Ἐπιτροπὴ διατί νὰ καταρτισθῇ μόνον ἐκ παλαιῶν— διακεκριμένων ἄλλωστε καὶ ἀξίων πάσης τιμῆς — δικαστικῶν, καὶ διατὶ δὲν ἐνισχύθη διὰ νέων ἐπιστημόνων; Διατὶ δὲ τίθεται ζήτημα ἀκολουθήσεως τοῦ Γερμανικοῦ, τοῦ Οὐγγρικοῦ ἢ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ κώδικος καὶ ὄχι συντάξεως κώδικος ἐκ βάθρων Ἑλληνικοῦ; Εἶναι δύσκολον βέβαια αὐτὸ τὸ ὁποῖον προτείνομεν, ἀλλ' ἡ συγκρότησις Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ εἶχε κανένα λόγον ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ μεταφράσεως ἑνὸς οἱουδήποτε κώδικος πρὸς χρῆσίν μας· Αὐτὴν τὴν μετάφρασιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἔκδοσιν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ οἱοσδήποτε γλωσσομαθὴς δικηγόρος ἐπὶ ἱκανοποιητικῇ ἀμοιβῇ...

ΦΥΣΙΚΑ Κυβερνητικὴ ἐφημερὶς ἀπέδειξε χθὲς δι' ἀριθμῶν ὅτι ἓν τοὐλάχιστον κατόρθωμα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ κ. Βενιζέλος: Τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμαρίθμου. Ὁ ὁποῖος ἀπὸ 1868, οἷος ἦτο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀνῆλθεν εἰς 2044.

Καὶ φυσικὰ δὲν θὰ σταματήσῃ αὐτοῦ, ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος σκοπεύει νὰ μᾶς κυβερνήσῃ μέχρι τοῦ 1932.

ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ *Ἀπὸ μίαν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταπόκρισιν πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον ἔχει καὶ δὲν ἔχει Νομικὴν Σχολήν. Καὶ ὅτι συνεπείᾳ «σκοτίων ῥαδιουργιῶν» ἡ Κυβέρνησις δὲν προβαίνει εἰς συμπληρωματικὸν διορισμὸν καθηγητῶν διὰ νὰ λειτουργήσῃ κα-*

νονικῶς ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ καὶ διὰ νὰ ἐξέλθουν ἐξ αὐτῆς νομικοὶ τελείως κατηρτισμένοι. Εἴχομεν ἀνέκαθεν τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπανειλημμένως ὑπεστηρίξαμεν ἐκ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας», ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἔπρεπε νὰ ὀργανωθῇ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἄλλους σκοπούς. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνομίσθη ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ ὅ,τι πιστὸν ἀντίγραφον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ, ἐφ' ὅσον ἀπεφασίσθη νὰ παράγῃ νομικούς, φιλολόγους καὶ θεολόγους, ἔπρεπε νὰ ληφθῇ φροντὶς ὅπως οἱ νομικοὶ οὗτοι, οἱ φιλόλογοι καὶ οἱ θεολόγοι ἔχουν τοὺς ἀναγκαιοῦντας διδασκάλους. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν δεχόμεθα τὴν ὑπόθεσιν ὅτι οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀντιδροῦν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης· Κάτι ἄλλο συμβαίνει.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩ; Ὑπάρχει μία διάταξις τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν ὁποίαν «εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως ἢ παράσημα, πλὴν τῶν μεταλλίων πολέμου, οὔτε ἀπονέμονται, οὔτε ἀναγνωρίζονται». Καὶ ὅμως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη τὸν ἀπονεμηθέντα αὐτῷ Βελγικὸν Μεγαλόσταυρον, πρὸ ὀλίγου δὲ καιροῦ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐδέχθη ἐπίσης τὸν Σερβικόν.

Ὥστε ἐκ τῶν ἄνω ἡ παραβίασις τοῦ Συντάγματος;

ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ *Πολλοὶ κάτοικοι τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου παραπονοῦνται ὅτι ἐπὶ διήμερον ἔχουν νὰ διέλθουν τὰ κάρρα τῆς καθαριότητος. Αἱ συνέπειαι τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῶν εἶνε σοβαρώταται καθόσον δὲν εἶνε μόνον ὁ δρόμος ποῦ πάσχει ἀπὸ τὴν συσσώρευσιν ἀπορριμμάτων ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι ποῦ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ αὐτόφωρον πταισματοδικεῖον διότι κάμνουν τὴν πολὺ λογικὴν σκέψιν, ἀντὶ νὰ κρατοῦν μέσα εἰς τὸ σπίτι των τὰ σκουπίδια νὰ τὰ συσσωρεύουν εἰς τὰ χείλη τῶν πεζοδρομίων τὰ ὁποῖα ὑποπίπτουν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων πολὺ εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν ἑνὸς σπιτιοῦ. Ἐφιστῶμεν συνεπῶς τὴν προσοχὴν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Δημαρχίας ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ μὴ λαμβάνῃ πάντοτε γνῶσιν μερικῶν ἰδιοτροπιῶν τῶν καλῶν ὁδοκαθαριστῶν ποῦ συμβαίνει ἐνίοτε νὰ ἔχουν περὶ καθαριότητος καὶ ὑγιεινῶν κανόνων ἀντιλήψεις λίαν διαφορετικὰς καὶ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ ἀπὸ τὴν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων.*

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ *Συζητουμένου τοῦ Νόμου περὶ αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν Ἰούλιον ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κ. Ἀλ. Παπαναστασίου ἐπρότεινεν ὅπως εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια ἀντιπροσωπευθοῦν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐκπροσωπήσεώς των εἰς τὴν Γερουσίαν, τὰ ἐμπορικά, ἐπαγγελματικὰ καὶ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια, ἐπιστημονικαὶ ὀργανώσεις κλπ. Ἡ πρότασις ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπεφασίσθη, ἐπειδὴ δὲν ἐπήρκει ὁ χρόνος διὰ τὴν τροποποίησιν τότε τοῦ νομοσχεδίου, νὰ εἰσαχθῇ εἰδικὸν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.*

Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν Βουλῶν ὁ κ. Ἀργυρόπουλος διεκήρυξεν αὐτὴν τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς ὁποίας περιώδευσε καὶ ἐπιστρέψας ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ καταρτίσῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἕως ἐδῶ τὰ πράγματα πηγαίνουν καλά, θὰ ἐπήγαιναν δὲ καλύτερα διότι τὸ νομοσχέδιον θὰ εἰσήγετο εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐψηφίζετο, ἂν δὲν ἐνεφανίζετο προχθὲς ἀπρόσκλητος πρόεδρος ἐπαγγελματικοῦ σωματείου διὰ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἡ διάταξις εἶνε ἀντισυνταγματική!

ΤΟ ΕΘΙΜΟΝ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΩΝ Ἀναγνώστης δι' ἐπιστολῆς του μᾶς ἀναφέρει ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν εὑρεθεὶς εἰς ἕνα χωρίον τῆς Πελοποννήσου, κατηγανάκτησε διὰ τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὴν δυναμῖτιδα δι' ὧν ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἡ τελετὴ ἑνὸς γάμου. Ὁ ἐπιστολογράφος διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βαρβαρότητος τοῦ ἐθίμου αὐτοῦ. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν δυναμῖτιδα δίκαιον ἀπόλυτον ἔχει καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ χωριοῦ ὤφειλε νὰ προλάβῃ αὐτήν. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πυροβολισμούς, τὸ ἔθιμον εἶνε παλαιότατα ἑλληνικόν, συνδεδεμένον μὲ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις. Ὅλοι θέλομεν νὰ διατηρηθοῦν αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις. Διατί λοιπὸν μᾶς ἐνοχλεῖ τὸ ἔθιμον τῶν πυροβολισμῶν;

ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΜ *Ὑπάρχει διάταξις ἀστυνομικὴ διὰ τὴν ταχύτητα τῶν αὐτοκινήτων. Ἡ διάταξις αὐτὴ ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῇ, περιλαμβάνουσα ὅλα τὰ τροχοφόρα. Νὰ μὴ ἐξαιρεθοῦν δὲ τὰ τράμ. Διότι τὰς νυκτερινὰς ὥρας, ἢ ὅταν οἱ ὁδηγοὶ ἐκτελοῦν τὸ τελευταῖον ἡμερήσιον δρομολόγιόν των, τὰ πράσινα ὀχήματα ἀναπτύσσουν ἰλιγγιώδη ταχύτητα, μὲ κίνδυνον νὰ ἐκτροχιασθοῦν. Οἱ ὁδηγοὶ ἐνδιαφερόμενοι νὰ φθάσουν τάχιστα εἰς τὸ τέρμα, παραμελοῦν τὰς στάσεις, δὲν δίδουν προσοχὴν εἰς τοὺς κωδωνισμοὺς καὶ ὑβρίζουν πολλάκις τοὺς ἀπευθύνοντας εἰς αὐτοὺς δικαίας παρατηρήσεις ἐπιβάτας. Δὲν ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ, ἀφοῦ ἡ Ἑταιρεία κωφεύει εἰς πολὺ σπουδαιότερα ζητήματα. Ἂς ἐπιβάλῃ ἡ Ἀστυνομία τὴν τάξιν.*

ΔΙ' ΕΝ ΑΓΡΟΚΗΠΙΟΝ Ὑπῆρχε μέχρι πρό τινος εἰς τὸ Αἴγιον σχολικὸν ἀγροκήπιον, λειτουργοῦν κατὰ τὸν ἴδιον μὲ τὰ λοιπὰ τοῦ εἴδους του ὠφέλιμον διὰ τοὺς μικροὺς μαθητὰς τρόπον. Τελευταίως ὅμως, καθὼς μᾶς πληροφοροῦν, τὸ Ἀγροκήπιον περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Μονῆς Ταξιαρχῶν, ἡ ὁποία ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἴδιον ὄφελος. Ἡ πρᾶξις ἐν τούτοις αὐτὴ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος, δὲν εἶνε διόλου σύμφωνος πρὸς τὸ ἐξαγγελθὲν ἐσχάτως γεωργικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ πράγματι τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων, πρὸς τὸν σκοπὸν εὐρυτέρας διαδόσεως εἰς τὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας, ὀφείλει νὰ προσθέτῃ, ἀντὶ νὰ ἀφαιρῇ, ἀπὸ τὰς κοινότητας τὰ ἀπαιτούμενα μέσα, πρώτιστον τῶν ὁποίων εἶνε τὸ ἀγροκήπιον. Ἂς ἀποδοθῇ λοιπὸν τὸ ἀγροκήπιον εἰς τὸν Δῆμον Αἰγίου, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Μονὴ Ταξιαρχῶν δὲν στερεῖται ἐπαρκῶν δι' αὐτὴν κτημάτων.

ΠΕΡΡΟΚΕ
ΠΕΜΠΤΗ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΙΟΥ 16 — ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

"ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Η ΔΟΞΑ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Οὔτε ἠμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς τὴν σύγχρονον ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα π. Χ. αἱ Ἰνδίαι ἐνήργουν ἀνεξαρτήτως τῶν σπουδαιοτάτων φαινομένων τῆς Ἰωνίας. Εἶνε γενικῶς παραδεκτὸν ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ βουδδισμοῦ ἦτο ἑλληνικῆς προελεύσεως. Εἶνε ἀπίστευτον ὅτι καὶ αἱ ἰδέαι καὶ ἡ φιλοσοφία δὲν διεπνεύσθησαν ὑπὸ τῆς ἰδίας, τῆς ἑλληνικῆς δηλαδὴ, ἐπιρροῆς.

Ἀλλὰ εἴτε ἀναγνωρίζεται εἴτε ὄχι ἡ ἑλληνικὴ καταγωγὴ τοῦ βουδδισμοῦ, οὐδεὶς θέτει ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν πραγματικότητα τοῦ ῥόλου τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἰνδικῆς τέχνης, τῆς γνωστῆς ὡς «τέχνης Γκαντχάρα». Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι τὸν καιρὸν ποῦ ἤρχισεν ἐπιδρῶν ὁ Ἑλληνισμός, αἱ Ἰνδίαι δὲν εἶχαν, κυρίως εἰπεῖν, τέχνην ἢ ἀρχιτεκτονικήν. Ἡ ἐπιρροὴ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς περιόδου ἐξετείνετο πολὺ πέραν τῶν Ἰνδιῶν. Ὁ ἑλληνορρωμαϊκὸς πολιτισμὸς ἐξετάθη ἀπὸ τὴν Γκαντχάρα καὶ τὴν Βακτριανὴν καθ' ὅλον τὸ εὖρος τῆς Ἀσίας μέχρι τῆς Κίνας, ὅπως ἡ Μυκηναϊκὴ τέχνη ὑπὸ τὴν Σκυθικὴν μεταμφίεσιν της εἶχε κάμει αἰῶνας πρωτήτερα. Ἡ τέχνη τῆς Γκαντχάρα διεδόθη μέχρι τῶν νοτίων περιοχῶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἤσκησεν ἐπιρροὴν εἰς τὰς Ἄπω Ἰνδίας.

Αὐταὶ αἱ ἐξαπλώσεις πολιτισμοῦ καὶ αἱ θρησκευτικαὶ ἐκφράσεις ὄχι μόνον ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὴν πρὸς Ἀνατολὰς πορείαν των, ἀλλὰ καὶ ἐπενήργησαν βαθέως ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἡ αἰφνιδία ἐμφάνισις ἐν Ἀμερικῇ τῆς τέχνης τῆς Ἰάβας καὶ τοῦ Καμπότζ, αἵτινες εἶνε μορφαὶ τῆς ἰνδικῆς τέχνης καὶ αἵτινες εἶνε κεκορεσμέναι ἑλληνικῶν ἐπιδράσεων, προσέδωκεν εἰς τὰ μνημεῖα τῶν Μάγια καὶ τῶν Ἴνκα (τὰ ἀρχαιότερα μνημεῖα τῆς Ἀμερικῆς) ἐκείνας τὰς ἀλλοκότους ἀναμνήσεις τόσον τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ βουδδικοῦ συμβολισμοῦ, αἵτινες ὑπῆξαν αἰνίγματα διὰ τοὺς ἀρχαιολόγους ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Ἡ τέχνη τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ τέχνη τοῦ Περού, αἵτινες ὁμοιάζουν τόσον περιέργως πρὸς τὴν τῶν Μυκηνῶν, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα τῆς Μίτλα τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουν μοτίβα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὰ πλεῖστα ὅσα ὅμοια ἰνδικὰ καὶ ἑλληνικὰ σχεδιάσματα—ὅλα αὐτὰ ἐξηγοῦνται ἐὰν δεχθῶμεν τὴν πρόδηλον σημασίαν τῶν εἰς χεῖράς μας σήμερον ἀποδείξεων, ὅτι δῆλα δὴ εἶνε προϊόντα ἑλληνικῶν ἐπιδράσεων.

Ἡ Ἑλλὰς—κατέληξεν ὁ κ. Σμὶθ — ὄχι μόνον ἀπέδωκεν εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν τὸ κῦρος ποῦ εἶχε χάσει λόγῳ τῆς θεοκρατικῆς τυραννίας, ἀλλὰ ἐνέπνευσε καὶ τὴν βουδδικήν, τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν μωαμεθανικὴν διδασκαλίαν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἀμερικήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ὁποίου αὗται ἀπολαύουν.

ΕΠΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀλλὰ ἂν ὁ ἄνευ οὐδενὸς ἠθικοῦ φραγμοῦ καιροσκοπικὸς ὠφελιμισμὸς τεθῇ ὡς βασικὴ ἀρχὴ μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν τότε ὁ κυριώτερος δημιουργός του, τὸ Κράτος, δὲν θὰ ἠμπορῇ ὁπόταν τὸ συμφέρῃ νὰ ἐπικαλῆται τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης. Διότι ἂν ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποῖος θὰ γελάσῃ τὸν ἄλλον, πῶς καὶ διατὶ διώκεται ὁ ἥρως μιᾶς κωμικῆς καταχρήσεως, ὅταν καταχρώμενος, οὐδὲν ἄλλο πράττῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀμύνεται κατὰ τῆς ἀστοργίας μὲ τὴν ὁποίαν θὰ τὸν περιβάλῃ τὸ Κράτος εὐθὺς ὡς σκεφθῇ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι του τοῦ εἶνε πλέον περιττὰ; Δὲν πρέπει νὰ φανοῦν ὑπερβολικαὶ αὐταὶ αἱ σκέψεις διότι θίγομεν ἕνα ζήτημα ἀρχῆς εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς συμβιβασμὸς δὲν χωρεῖ. Τὸ Κράτος εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν πράττει δύο τινά: Πρῶτον ἀθετεῖ αὐθαιρέτως μίαν ὑπόσχεσιν ποῦ ἔχει δώσει εἰς ὡρισμένην τάξιν πολιτῶν, νὰ τοὺς ἀμείψῃ δηλαδὴ κατὰ ὡρισμένον τρόπον καὶ μὲ καθωρισμένον ποσόν. Καὶ δεύτερον μεροληπτεῖ διότι ἐνῷ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἔλαβε μίαν ὁπωσδήποτε ἱκανοποιητικωτέραν βάσιν μεταπολεμικοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως, προκειμένου περὶ τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων δὲν ἐτήρησε τὸ αὐτὸ μέτρον, ἀλλὰ μέτρον μικρότερον καὶ διέπραξε τὴν ἀδικίαν νὰ θέσῃ εἰς μοῖραν μειονεκτικὴν ἀνθρώπους μοχθήσαντας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων του, παθόντας εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ καθήκοντος καὶ τιμίως διαχειρισθέντας καὶ ὑπηρετήσαντας τὰ συμφέροντά του.

ΟΤΑΝ ΟΜΙΛΗ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸ στράτευμα εὗρον νόμους λειτουργοῦντας, ὑπελόγισαν εἰς μίαν τάξιν πραγμάτων καὶ ἀντήλλαξαν μίαν συμφωνίαν μὲ τὸ Κράτος. Μετὰ δεκαετηρίδας προκειμένου νὰ γίνῃ ἕνας ἔλεγχος ἢ ἕνας ἀπολογισμός, αὐτοὶ μὲν ἐμφανίζονται λευκοί, ἐμφανίζονται συνεπεῖς καὶ εὐσυνείδητοι ἐκτελεσταὶ τῶν συμπεφωνημένων τὸ δὲ Κράτος ἀθετοῦν τὴν ὑπόσχεσίν του, αὐθαιρέτως τροποποιοῦν τοὺς ὅρους τῆς ἀμοιβῆς, αὐθαιρετώτερον δὲ μεροληπτοῦν ὑπὲρ ἄλλων ὑπαλλήλων διὰ τῆς καταπατήσεως δικαιωμάτων ποῦ δὲν εἶχε κανένα ἀπολύτως δικαίωμα νὰ θίξῃ.

Ὅπως ἐτόνισα ἀνωτέρω ἕνα καὶ μόνον ἐπιχείρημα ἠμπορεῖ νὰ προβάλῃ τὸ Κράτος. Τὸ ἐπιχείρημα τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας. Ἀλλὰ τότε τὸ πνεῦμα τῶν περικοπῶν, τὸ κήρυγμα μιᾶς λιτότητος εἰς τὴν ζωὴν θὰ ἐκδηλωθῇ παντοῦ καὶ θὰ πνεύσῃ ὡς ἄνεμος λυτρωτικὸς ἐπάνω εἰς ὅλας τὰς κεφαλάς. Θὰ εἶνε τὸ μέτρον, ἀποτέλεσμα ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ θὰ εἶνε ἔργον ὄχι τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἑνὸς εἰσηγητοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀλλὰ ἔργον κυριάρχου σώματος ἱκανοῦ καὶ ἁρμοδίου νὰ διερμηνεύσῃ ἕνα τόσον ῥιζικὸν πανελλήνιον πόθον. Συνέβησαν ὅμως οὕτω τὰ πράγματα; Διεπιστώθη γενικὴ συνείδησις καὶ πόθος πρὸς ἀπολύτως λιτὸν βίον ὡς πρὸς σανίδα σωτηρίας ἢ μήπως εὑρισκόμεθα πρὸ τῶν ἀντιθέτων φαινομένων; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποία δικαιοσύνη ὑπηγόρευσεν, ἡ τάξις τῶν συνταξιούχων, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν πλέον, νὰ πληρώσῃ αὐτὴ τὰ ἁμαρτίας μιᾶς ἁμαρτωλῆς ἐποχῆς; Ἀσφαλῶς ἡ δικαιοσύνη τοῦ καιροσκοπικοῦ ὠφελιμισμοῦ καὶ ἡ χαλάρωσις τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς. Ἀλλὰ μὲ τοιαύτην ἀρχὴν πῶς ἠμπορεῖ πλέον νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἠθικὴ πίστις εἰς μίαν χώραν; Πῶς ὁ πολίτης θὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην ὅταν ἐν ἀπροόπτῳ εἶνε προωρισμένον νὰ ἐκριζώνῃ βασικὰς ἀρχάς; Καὶ ποίους γενικωτέρους κοινωνικοὺς κινδύνους ἐγκυμονεῖ ἡ χαλάρωσις τῶν ἠθικῶν αὐτῶν ἀρχῶν μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν ὅπου, τὸ Κράτος πρῶτον δίδει τὸ σύνθημα τῆς ἠθικῆς ἀνταρσίας;

Δυνατὸν ὅμως νὰ προβάλουν τὸ ἐρώτημα πῶς θὰ ἐπαρκέσῃ τὸ Κράτος νὰ πληρώσῃ ὑπερόγκους συντάξεις. Ἀλλὰ πρόκειται ἆρά γε περὶ ὑπερόγκων συντάξεων; Εἶνε τόσον ἀπαιτητικοὶ οἱ δεινοπαθοῦντες αὐτοὶ γέροντες ἢ μήπως ψιχία μόνον ζητοῦν καὶ ψιχία τοὺς ἀρνοῦνται; Εἶνε αὐτὸ τὸ μέρος τῶν λιτῶν ἀπαιτήσεων τῆς δεινοπαθούσης αὐτῆς τάξεως, ἀπαιτήσεων τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξετάσω αὔριον.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Μάσκες

—Αὐτή!... Αὐτή!... εἶπε μὲ ἀσυγκράτητη κακία τὸ μικρὸ στόμα, καὶ ὅλη ἡ σοφὴ διακόσμησις τοῦ προσώπου, ποῦ τὸ εἶχε κρατήσει τόσην ὥρα μπροστὰ στὸν καθρέφτη, κατέρρευσε μονομιᾶς κάτω ἀπ' τὴν καταιγίδα τοῦ πάθους.

Τὰ ἀγγελικὰ μάτια, τὰ γαλάζια καὶ παράξενα, πιὸ παράξενα ἀκόμη κάτω ἀπ' τὰ καλλίγραμμα μαδημένα φρύδια καὶ τὶς βαμμένες μακρυὲς βλεφαρίδες, ἡ ἀρρυτίδωτη καὶ θαμπὴ ἐπιφάνεια τοῦ καλοφτειαγμένου προσώπου, ἡ κοντυλένια μύτη μὲ τὰ λεπτὰ πτερύγια, τὸ μικρούλι καρδιόσχημο στόμα, τὰ ἄσπρα δοντάκια, ποῦ ἦταν λὲς πλασμένα νὰ τραγανίζουν ῥοδοπέταλα καὶ ἀμβροσίαν, τὸ μικρὸ σαγωνάκι ποῦ ἀποτελοῦσε τὴν βάσι τοῦ ὡραίου «ὀβάλ», ἔγιναν ὅλα ἕνα ἀγριεμένο σύνολον, ποῦ δὲν μποροῦσες πιὰ τίποτε νὰ διακρίνῃς, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ μεγάλη κακία, ἕνα πελώριο χέρι θαρρεῖς ποῦ ἔσφιγγε τὸ ὡραῖο ἐκεῖνο πρόσωπο, καὶ τὸ παραμόρφωνε φρικτά.

Τί ἄσχημο πρᾶγμα ὁ θυμὸς καὶ ἡ κακία, Διλή!... Ἂν ἠμποροῦσες ν' ἀντικρύσῃς τὸ πρόσωπό σου, στὸν καθρέφτη, δὲν θὰ θύμωνες ποτέ, μὰ ποτὲ πιά!... Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ καλαισθησία σου, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλαρέσκειά σου, θὰ ἐφρόντιζαν νὰ σὲ κάμουν καλή, ἄπειρα καλή... Καμμιὰ κακὴ σκέψις δὲν θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό σου, καὶ δὲν θὰ σκλήραινε τὴν λάμψι τοῦ βλέμματος, καμμιὰ κακία δὲν θὰ σὲ παραμόρφωνε, καμμιὰ ἀνθρωποφαγικὴ διάθεσις δὲν θὰ μετεμόρφωνε τὰ ὡραῖα σου δοντάκια, σὲ μυτερὰ δόντια βρυκόλακα ἕτοιμα νὰ τρυπήσουν κάποια φλέβα, καὶ νὰ ῥουφήξουν αἷμα. Τὰ μικρά σου χέρια δὲν θὰ συνεσπῶντο νευρικά, καὶ οἱ χρυσοὶ κρίκοι, δὲν θὰ ἐκροτάλιζαν σὰν δακτύλιοι θυμωμένου κροταλία.

Ἀγνοεῖς, τὸ σπουδαιότερο, φαίνεται, Διλή... Ὅτι ὁ θυμὸς εἶνε τὸ χειρότερο γυναικεῖο ὅπλο... Ἔχεις τόσα ἄλλα ὅπλα νὰ κατατροπώσῃς «αὐτή!», «αὐτή!» τὴν φοβερὴ καὶ τρομερὴ ἔχθρα σου, καὶ πρῶτα-πρῶτα τὴν εἰρωνεία. Θὰ ἐχαμογελοῦσες ἐλαφρά, μὲ τὸν χαριτωμένο τρόπο ποῦ ξέρεις νὰ χαμογελᾷς ὅταν εἰρωνεύεσαι, θὰ κυττοῦσες ἀόριστα τὸ ταβάνι, διατυπώνοντας στὸν ἀέρα μύριες καταχθόνιες καὶ ἀπροσδιόριστες κατηγορίες, καὶ μαζὶ μὲ τὸν καπνὸ τοῦ τσιγάρου σου, ποῦ θὰ ἐξεσφενδόνιζες ψηλά, θὰ ἔλεγες, ἁπλᾶ, ῥίχνοντας ἀργά, μιὰ-μιὰ τὴν κάθε λέξι:

—Αὐτή!... Αὐτή!...

Κι' ἀλλάζοντας ἀμέσως κουβέντα, σὰν ἕνα θέμα ποῦ δὲν τοῦ δίνεις διόλου, μὰ διόλου, σημασία, θὰ ῥωτοῦσες:

—Εἶδες τί νόστιμος ποῦ εἶνε ἀπόψε ὁ Μπόμπης;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὰ ἐγκαίνια τῆς Σιβιτανιδείου

Ἔγιναν χθὲς τὰ ἐγκαίνια τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης 36 κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐγκατεστάθη προσωρινῶς. Παρευρέθησαν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σχολῆς, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου, οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Γόντικας καὶ Γονατᾶς, ὁ Πρόεδρος τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων κ. Κασαβέτης, ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης, πολλοὶ ἀνώτατοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους, πολιτευόμενοι καὶ ἐπιστήμονες.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ δι' ὀλίγων ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Κύπρου εὐεργέτου Βασιλείου Σιβιτανίδη ὅστις κατέλιπε ποσὸν 78 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἵδρυσιν Σχολῆς Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατέληξε τονίζων ὅτι κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἔργου ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος ὑπῆρξε ἀληθὴς ἐμψυχωτὴς πάσης ἐνεργείας.

Ὁ κ. Α. Χατζηκυριάκος λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, τῆς ὁποίας τὰ πολυπληθῆ τμήματα ἀνταποκρίνονται πρὸς ὅλας τὰς βιοτεχνικὰς εἰδικότητας.

Κυρίως βιοτεχνικὸς εἶναι ὁ σκοπός της καὶ αὐτὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ βούλησις τοῦ διαθέτου. Ἡ σχολὴ ἀφ' ἑνὸς θὰ μορφώσῃ τεχνίτας καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ συμπληρώσῃ—διὰ τῶν νυκτερινῶν μαθημάτων της—τὴν μόρφωσιν τῶν ἤδη ἐργαζομένων τεχνιτῶν· θὰ καταβληθῇ δὲ προσπάθεια ὅπως ἀναζήσουν ἐν τῇ τέχνῃ οἱ ἐθνικοὶ ῥυθμοὶ τῶν ὁποίων τὴν συνέχειαν διέκοψεν ἡ Τουρκοκρατία, καὶ παραχθοῦν νεοελληνικοὶ τύποι σχεδίων, πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς βιοτεχνικῆς μας παραγωγῆς.

Ἀργότερα ὅταν τὰ ὑλικὰ μέσα τὸ ἐπιτρέψουν, ἡ Σχολὴ θὰ ἱδρύσῃ παραρτήματα εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ θὰ προχωρήσῃ κατόπιν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ βιομηχανικοῦ της προγράμματος τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἔχει καταρτισθῆ. Ὁ καταρτισμὸς τοῦ συνολικοῦ προγράμματος ὑπῆρξεν ἔργον βαθυτάτης συλλεκτικῆς καὶ κριτικῆς μελέτης ἥτις, κατὰ τὸν κ. Χατζηκυριάκον, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου ἐπιμέλειαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σιβιτανιδείου κ. Ἀναργύρου Ἠλιάδη τέως τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι διὰ τὴν μελέτην μιᾶς ἑκάστης ἐργατικῆς εἰδικότητος, κατηρτίσθησαν εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δικαιολογεῖ πᾶσαν αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπιβάλλεται δὲ ἐπίσης νὰ αἰσιοδοξῶμεν διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ λεπτὴ ἀντίληψις τοῦ Ἕλληνος τεχνίτου καταλλήλως καλλιεργουμένη θὰ καταστήσῃ σὺν τῷ χρόνῳ τὴν Ἑλλάδα ἑλκυστικὸν καὶ περίκομψον πρατήριον τῶν περιοίκων λαῶν πρὸς σημαντικὸν ὄφελος τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας μας.

Μετὰ τὸν κ. Χατζηκυριάκον ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραρτήματά της, θὰ ἀποσπάσουν σημαντικὸν τμῆμα τῆς ἑλληνικῆς νεότητος ἀπὸ τὴν κλασσικὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τοὺς ἔχοντας πραγματικὴν ῥοπὴν πρὸς τὰς ἀνωτάτας σπουδάς, συνεχῶς παράγει «φακοσπουδασμένους».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνεχάρη μετὰ ταῦτα θερμῶς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, τὸν κ. Χατζηκυριάκον καὶ τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Μετὰ ταῦτα οἱ κεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν ἔνθα εἶχον ἐκτεθῆ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ ἀνεγειρομένου μεγάρου τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον θὰ κοστίσῃ περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια.

Τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ταῦτα σχέδια εἶνε ἔργα τῶν ἀρχιτεκτόνων κ.κ. Ἀναστασίου Μεταξᾶ καὶ Ἐμμανουὴλ Κριεζῆ.

Διὰ τὸ μέγαρον ἐπροτιμήθη ἡ Καλλιθέα ὡς σημεῖον δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὰς Ἀθήνας μὲ τὰ περίχωρα καὶ τὸν Πειραιᾶ.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Ἡ μουσικὴ ἑβδομάς

Τὸ ρεσιτὰλ τῆς κ. Μαρίας Στράτου

Ἡ ἐφετεινὴ μουσικὴ σαιζὸν ἐγκαινιάσθη προχθὲς μὲ ἕνα λαμπρὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως οἰωνόν, τὴν ἐμφάνισιν τῆς κ. Μαρίας Στράτου ἐνώπιον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, εἰς ἕνα ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ, παρόμοιον τοῦ ὁποίου σπανιώτατα ἀκούεται στὰς Ἀθήνας.

Ἰδοὺ μιὰ «γεννημένη» καλλιτέχνις ποῦ μᾶς ἔρχεται τώρα μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ μὲ τὸ μεγάλο χρῖσμα. Ἡ ἐμφάνισίς της ἦτο μιὰ ἀποκάλυψις γιὰ ὅσους δὲν τὴν ἐγνώριζαν, μιὰ δικαίωσις τῶν προβλέψεων καὶ τῶν προσδοκιῶν ὅλων ὅσοι τὴν ἐγνώριζαν καὶ ἔβλεπαν μέσα στὴν κυρίαν τοῦ κόσμου τὴν τόσο πρόθυμη νὰ σπαταλᾷ πάντα τὸ τάλαντόν της γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ κοσμικὰς συγκεντρώσεις, τὴν μεγάλη καλλιτέχνιδα, τὴν τόσο πλούσια προικισμένη ἀπὸ τὴν φύσιν, ποῦ ζητοῦσε ἕνα ἀνώτερον περιβάλλον γιὰ ν' ἁπλώσῃ τὰ φτερά της.

Τώρα ἡ Μαρία Στράτου μᾶς ἦλθε ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκην μὲ ἀρτίως συμπληρωμένην τὴν μουσικήν της μόρφωσιν, μὲ τὴν ὡραίαν λυρικὴν φωνήν της τεχνικῶς κατειργασμένην στὴν ἐντέλεια, μὲ τὴν θερμὴν καὶ παλλομένην καλλιτεχνικήν της ἰδιοσυγκρασίαν περασμένην τώρα ἀπὸ τὸ διϋλιστήριον τοῦ ἀνωτέρου μουσικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ φυσικά της δῶρα ἀπεδόθησαν τώρα εἰς τὴν δεκάτην δύναμιν μὲ τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν προφανῶς ἐπεδόθη τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια. Ὁ ἔμφυτος πλοῦτος, τὸ ἐκφραστικὸν χρῶμα καὶ τὸ πλάτος τῆς φωνῆς της συνδυάζονται τώρα μὲ τὴν εὐγένειαν τοῦ μουσικοῦ στὺλ, τὴν τελειότητα τῆς μουσικῆς diction *καὶ τὴν πλαστικότητα τῆς μουσικῆς φράσεως.*

Ἡ Μαρία Στράτου εἶνε μιὰ ἀπὸ τὰς σπανίας καλλιτεχνικὰς φύσεις ποῦ συναντᾷ κανεὶς ἐπάνω στὴν estrade *τῶν συναυλιῶν. Εἶνε δημιουργός. Καὶ ἡ δημιουργικότης της αὐτὴ βρίσκει καὶ στὸ μικρότερο* lied *ἐξ ἴσου εὐρὺ στάδιον νὰ ἐκδηλωθῇ, ὅπως καὶ στὶς μεγάλες ἄριες τῶν μελοδραμάτων, ποῦ παρεμβάλλει στὸ πρόγραμμά της κάπως παράτυπα καὶ ἀσυμβίβαστα μὲ τὸ «εἶδος» εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε προωρισμένη νὰ διαπρέψῃ, τὶς ὁποῖες ὅμως τραγουδεῖ μὲ τόση περήφανη ὁρμή, μὲ τόση κυριαρχία καὶ μεγαλεῖον, ὥστε νὰ παραπείθῃ καὶ τὸν αὐστηρότερο κριτικό, ὁ ὁποῖος θὰ ἤθελε ἀποκλειστικὰ μέσα στὸ πλαίσιον τοῦ λιὲντ νὰ θαυμάζῃ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτὴν καλλιτέχνιδα. Ἔτσι προχθὲς τραγούδησε τὴν μεγάλη ἄρια τῆς «Βασιλίσσης τοῦ Σαβᾶ» καὶ «ὑπῆρξεν» ἡ ἴδια βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ, στὴν ἔκφρασι, στὸν πλοῦτο τῆς φωνῆς καὶ τὸ ἄσβυστο πάθος. Τραγούδησε τὸ ρεσιτατίβο τῆς ἄρια τῆς «Ἀΐντας» μὲ ἕναν τρόπο ὑποβλητικώτατο ποῦ δραματοποιοῦσε τὴν ἡρωΐδα τοῦ Βέρδη ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς συμβατικῆς παραδόσεως. Τραγούδησε τὴν περίφημη ἄρια τῆς «Ἀλκήστιδος» τοῦ Γκλοὺκ «*divinités du Styx*» μὲ τὴν εὐγένεια μιᾶς ἀρχαϊκῆς ἐπικλήσεως γεμάτης σπαραγμὸ καὶ στὴ δραματικώτατη ἄρια τοῦ «Ἀσώτου υἱοῦ» τοῦ Ντεμπυσσὺ καὶ τῆς «Σιμὲν» τοῦ Μασσενὲ ἔφθασε στὰ σύνορα τοῦ τραγικοῦ καὶ τοῦ ἐλεγειακοῦ ὡραίου.*

Τί ζητοῦσαν τώρα ἡ πέντε αὐτὲς μερεσιτάλ, τὸ ὁποῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἦτο τόσον πλούσιον ὥστε νὰ κουράσῃ κάθε ἄλλην cantatrice *—αὐτὸ εἶνε ἐρώτημα ποῦ ἀφορᾷ τὴν Μαρίαν Στράτου. Προφανῶς ἡ καλλιτέχνις ἠθέλησεν εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτην της ἐπαφὴν μὲ τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν νὰ μᾶς δώσῃ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεώς της, νὰ μᾶς δείξῃ ὡς ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσῃ. Καὶ τὸ κατώρθωσε μὲ θαυμαστὸν τρόπον.*

Ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν τραγουδιῶν ποῦ ἑρμήνευσε εἰς τὸ ἄλλο πρόγραμμα συνοδευομένη ὑπέροχα ἀπὸ τὸν Μητρόπουλον στὸ πιάνο δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως κανένα, διότι ἡ κ. Στράτου τὰ τραγούδησε ὅλα ἐξ ἴσου δημιουργικὰ καὶ ἐμπνευσμένα. Ἀπὸ τὸ παραμικρότερο τραγοῦδι ἡ καλλιτέχνις αὐτὴ ποῦ ἀγαπᾷ προφανῶς κάθε εἶδος μουσικῆς μὲ τὸ ἴδιο πάθος ἔχει τὴ δύναμι νὰ μᾶς δίνῃ καὶ μιὰ δημιουργία—ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ χιλιοειπωμένα κομμάτια τοῦ Σαμάρα, τὰ ὁποῖα ἀνανεώνει μουσικῶς μὲ τὴν πνοὴ τῆς ἑρμηνείας της.

Βαθειὰ στοχαστικὴ εἶνε αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία κάτω ἀπὸ τὸ κῦμα τῆς μουσικότητος ποῦ ξεσπάει ἀσυγκράτητα κάθε τόσο στὸ ἀφροστεφάνωμα τοῦ πάθους. Καὶ ὁ φωνητικὸς ἔλεγχος κυρίαρχος καὶ αὐστηρὸς πρωτοστατεῖ, χωρὶς νὰ φαίνεται στὴν ἐκτέλεσι ποῦ συναρπάζει μὲ τὶς τεχνικώτατες διαβαθμίσεις τῶν δυναμισμῶν καὶ τῶν χρωμάτων.

Στὴ «Φυδιλὲ» τοῦ Ντυπάρκ καὶ στὴν «Πρόσκλησι σὲ ταξεῖδι» ἡ Μαρία Στράτου μᾶς ἔδωσε τὴν πληρότητα τῆς ποιητικῆς μετουσιώσεως μέσα στὴ μουσική. Τραγουδοῦσε τὸν Μποντελαὶρ καὶ ἔδινε σὲ ὅλους νὰ τὸ νοιώθουν. Ἡ ὑπέροχη μουσικὴ εὐαισθησία της χρωμάτισε μὲ ἁδρὲς πινελιὲς τὰ τραγούδια τοῦ Γκρετσανίνωφ καὶ τὸν θριαμβικὸ «Ὕμνο τῆς Ἀνοίξεως» τοῦ Ραχμανίνωφ καὶ μὲ θαμπὲς ἀνταύγειες τὴν Ρομάνς τοῦ Ντεμπυσσύ. Ἡ κ. Στράτου ἀφομοιώνει στὴν ἐντέλεια τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς λεπτότητας τῆς Γαλλικῆς σχολῆς, ποῦ ἀκολουθεῖ μὲ τὸν ἰσχυρὸν ἀτομισμόν της. Γι' αὐτὸ τὰ τραγούδια τοῦ Μπράμς, τοῦ Ρίχαρδ Στράους καὶ τοῦ Καικλὲν ἀκόμη ἀπεδόθησαν μὲ μιὰ θερμὴ περιπάθεια ποῦ πρόσθετεν ἀκόμη κάτι στὴν ἐκλεπτυσμένη τους τέχνη.

Ὁ πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος ποῦ παρέστη στὸ «Κεντρικὸν» ἀπεχώρησε μὲ τὴν περήφανη συναίσθησι ὅτι ἄκουσε μιὰν Ἑλληνίδα καλλιτέχνιδα πρώτης γραμμῆς, ἀξίαν κατὰ πάντα νὰ σταθῇ στὸ πλευρὸν τῶν ξένων ὁμοτέχνων της στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, καὶ ἡ ὁποία ἔχει ἤδη φθάσει στὸ ζηλευτότερον σημεῖον τῆς ἐξελίξεώς της.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Οἱ παπαγάλοι τῆς Ἀργεντινῆς κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον

Οἱ παπαγάλοι, τ' ἄθῳα αὐτά, παρὰ τὴν λαλιάν των, πουλιά, πρόκειται νὰ θανατωθοῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀργεντινήν. Ἡ σκληρὰ αὐτὴ διαταγή, τὴν ὁποίαν μᾶς μετέδωσε χθὲς ὁ τηλέγραφος, ἐδόθη κατόπιν μιᾶς ἀσθενείας μεταδοτικῆς καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ἐνεφανίσθη τελευταίως μεταξὺ τῶν ἐξημερωμένων παπαγάλων. Ἡ παράδοξος αὐτὴ ἀσθένεια ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς πολλοὺς κατόχους παπαγάλων. Μεταξὺ τῶν θυμάτων συγκαταλέγονται καὶ ἐννέα ἠθοποιοὶ τοῦ μεγάλου θεάτρου τοῦ Μπουένος Ἄϋρες, ὅπου εἶχε μεταφερθῇ διὰ τὴν παράστασιν τοῦ τελευταίως παιζομένου ἔργου ἕνας παπαγάλος. Τὸ θέατρον, κατόπιν τῆς ἀπροσδοκήτου αὐτῆς συμφορᾶς, ἔκλεισεν ἐπ' ἀόριστον.

Ἡ κηδεία τοῦ στρατηγοῦ Βάσσου

Χθὲς τὴν 3 1)2 μ.μ. μετὰ πολλῆς σεμνοπρεπείας ἐγένετο ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου, ἡ κηδεία τοῦ προχθὲς ἀποθανόντος αἰφνιδίως ἀντιστρατήγου Τιμολέοντος Βάσσου. Ὁλόκληρος ἡ ἐκλεκτὴ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ὁ δήμαρχος, στρατηγοί, ἀξιωματικοί, δικαστικοί, πολιτευταί, διευθυνταὶ ἐφημερίδων, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, χωρικοὶ ἐκ Κηφισιᾶς, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως παρήλασαν πρὸ τοῦ φορτωμένου μὲ ἄνθη φερέτρου καὶ συνώδευσαν κατόπιν τὸν νεκρὸν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Ἡ κηδεία, κατ' ἐπιθυμίαν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεταστάντος, δὲν ἀνηγγέλθη διὰ τῶν ἐφημερίδων, οὐδὲ εἶχεν ἐπίσημον χαρακτῆρα, σεβόμενοι δὲ ταύτην καὶ οἱ ἐπίσημοι δὲν παρευρέθησαν.

Στεφάνους εἰς τὸν νεκρὸν ἀπέστειλαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Μερκούρης καὶ πολλοὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας Βάσσου, εἰς τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέραν συγκίνησιν προεκάλεσεν ὁ δι' ἐράνου κατατεθεὶς στέφανος ἐκ μέρους τεσσάρων μικροπωλητῶν, ἐργαζομένων ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ μεταστάντος: τοῦ ξυλουργοῦ Α. Ἀγούρου, τῆς ἀνθρακοπώλιδος Μ. Σαμαρτζῆ, τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Ι. Δημητρίου καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ Χρ. Γκίκα. Τόσον ὁ στέφανος τῶν ἐργατικῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ὅσον καὶ ἡ κάθοδος τῶν χωρικῶν ἐκ Κηφισιᾶς ἦτο μία ἐκδήλωσις τοῦ πόσον ὁ ἀποθανὼν ἦτο προσφιλὴς καὶ εἰς τὰς λαϊκὰς ἀκόμη τάξεις.

Ὁ νεκρὸς ἐτάφη εἰς τὸν παρὰ τὸν ναΐσκον τοῦ νεκροταφείου οἰκογενειακόν του τάφον.

Λόγοι, κατ' ἐπιθυμίαν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεταστάντος πρὸ τοῦ θανάτου του, δὲν ἐξεφωνήθησαν.

Ἀθλητισμὸς

—«Ὀλυμπιακὸς» —«Παλαιὸν Φάληρον»

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου θὰ γίνῃ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς καὶ Α. Ο. Παλαιοῦ Φαλήρου».

—Τὸ πρωτάθλημα πάλης

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τὸ πρωῒ τελοῦνται εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» οἱ ἀγῶνες πάλης διὰ τὸ πανελλήνιον πρωτάθλημα, τὸ ὁποῖον προεκήρυξεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς θὰ συμμετάσχουν οἱ παλαισταὶ ὅλων τῶν κατηγοριῶν διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἀνακηρυχθῇ καὶ ὁ ἀντίστοιχος πρωταγωνιστής.

—Δευτερεύουσαι συναντήσεις

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως Φιλάθλων Νεαπόλεως Πειραιῶς, ἐκλήθη εἰς φιλικὴν συνάντησιν διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, 27ης λήγοντος, ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ «Ἐθνικοῦ».

—100 μέτρα εἰς 10 δευτερόλεπτα

—Τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ δρόμου τῶν 100 μέτρων — εἰς τὸν ὁποῖον ὁ δρομεὺς ἀναπτύσσει τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ταχύτητα — ἀπετέλει ἀπὸ ἐτῶν τὸν στόχον τῶν διασήμων Ἀμερικανῶν καὶ Γερμανῶν δρομέων, οἵτινες κατ' ἐπανάληψιν ἀπεπειράθησαν νὰ τὸ καταρρίψουν καὶ νὰ τὸ ὑποβιβάσουν κάτω τῶν 10 δευτερολέπτων καὶ 4)10. Ἀλλεπάλληλοι ὄντως ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ ποθητοῦ τίτλου τοῦ «πρωταθλητοῦ τοῦ κόσμου» ἠστόχησαν καὶ ὁ Τσάρλυ Πάδοκκ παρέμεινεν ἀπὸ τὸ 1921 ὁ πραγματικὸς κάτοχος τῆς παγκοσμίου ἐπιδόσεως, μὲ τὸν ἐπίζηλον τίτλον «ὁ πτερωτὸς ἄνθρωπος». Ἀπὸ τὸ 1921 καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐπίδοσις αὐτὴ ἰσοφαρίσθη ἀρκετὰς φορὰς ἀπὸ πολλοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ Γερμανοὺς δρομεῖς, οὐδεὶς ὅμως ἠδυνήθη νὰ καταρρίψῃ τὸ ρεκὸρ αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη ὡς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιδόσεως διὰ τὰ 100 μέτρα. Πρὸ διετίας, ὅτε ὁ Γερμανικὸς ἀθλητισμὸς ἤρχισε νὰ ὀρθοῦται καὶ νὰ ἀναπτύσσεται καταπληκτικά, ἕνας νεαρὸς δρομεύς, ὁ Κέρλινγκ, ἔτρεξε τὴν ἀπόστασιν τῶν 100 μέτρων εἰς χρόνον 10'' 3)10. Ἡ ἐπίδοσις ὅμως αὐτὴ δὲν ἐλήφθη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς ἔπνεεν ἐλαφρὸς εὐνοϊκὸς ἄνεμος.

Τὸ κατόρθωμα τοῦ Κέρλινγκ ἐλησμονήθη μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, διέκριναν ὅμως οἱ παγκοσμίου φήμης κριτικοὶ μεταξὺ πολλῶν Γερμανῶν δρομέων πολλοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀγωνισθοῦν ἐπιτυχῶς διὰ τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τῆς ταχύτητος εἰς τὰ 100 μέτρα. Οὕτω ἐντὸς διετίας δεκάκις καὶ πλέον ἰσοφαρίσθη ἡ ἐπίδοσις τοῦ Πάδοκκ ἀπὸ Γερμανοὺς δρομεῖς, διὰ τοὺς ὁποίους τὰ 100 μέτρα εἶνε μία ἁπλῆ προσπάθεια ὀλίγων δευτερολέπτων. Τὴν παρελθοῦσαν ὅμως Κυριακήν, εἰς τὸ Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας, ὁ Γερμανὸς δρομεὺς Ἐλντράχερ, ὁ ὁποῖος ἀπετέλει μέλος τῆς Γερμανικῆς ὁμάδος ἡ ὁποία συνηγωνίσθη μὲ τὴν Ἀμερικανικήν, ἐκάλυψε τὴν ἀπόστασιν τῶν 100 μέτρων εἰς χρόνον 10'' 3)10 πραγματοποιήσας δηλαδὴ ἕνα νέον ρεκὸρ τοῦ κόσμου κατὰ 1)10 καλύτερον τοῦ ἐπισήμου τοιούτου. Ἡ νέα ἐπίδοσις τοῦ Ἐλντράχερ λέγεται ὅτι ἐπετεύχθη ὑπὸ ὅλως κανονικὰς συνθήκας καὶ θὰ τύχῃ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναγνωρίσεως ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ὁμοσπονδίαν.

Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς μίαν ἰδέαν τῆς ἰλιγγιώδους ταχύτητος ἡ ὁποία ἀναλογεῖ διὰ τὸ ρεκὸρ τοῦ Ἐλντράχερ, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι διηνύθησαν κάθε 10 μέτρα εἰς 1 περίπου δευτερόλεπτον! Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ρεκὸρ τῶν 100 μέτρων εἶνε 11''. Ἐὰν δηλαδὴ ὁ Ἕλλην πρωταθλητὴς συνηγωνίζετο εἰς τὰ 100 μέτρα μὲ τὸν Ἐλντράχερ, θὰ ὑπελείπετο αὐτοῦ περὶ τὰ 9 μέτρα!

Ἀπὸ τὰς γυναῖκας ταχυτέρα θεωρεῖται ἡ Ἰαπωνὶς Χιτόμι, ἡ ὁποία κατέχει καὶ τὸ παγκόσμιον γυναικεῖον ρεκὸρ εἰς τὰ 100 μ. μὲ 12 δευτερόλεπτα.

Καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἡ γνωστὴ τῶν Παρισίων γκαλερὶ Ζὼρζ Μπερνέϊμ, κατόπιν τῆς πρὸ δύο ἐτῶν ἐπιτυχοῦς ἐκθέσεως συγχρόνου γλυπτικῆς, πρώτης ἐπαφῆς τῶν καλλιτεχνῶν τῶν ἀντιπάλων κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον χωρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει μέρος καὶ ὁ γλύπτης μας κ. Μιχ. Τόμπρος, διοργανώνει διὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου ἐν Παρισίοις δευτέραν διεθνῆ ἔκθεσιν γλυπτικῆς ἡ ὁποία θ' ἀποτελέσῃ μέγα γεγονὸς εἰς τοὺς διεθνεῖς καλλιτεχνικοὺς κύκλους, διότι θὰ ἐπιδειχθῇ ἡ ἐξέλιξις τῶν διαφόρων συγχρόνων τάσεων τῆς παγκοσμίου γλυπτικῆς. Προσεκλήθησαν νὰ λάβουν μέρος οἱ γίγαντες τῆς γερμανικῆς γλυπτικῆς Μπάρλαχ καὶ Κόλμπε, τῆς Γαλλίας Ντεσπιὼ, Μαγιὸλ, Λωρὰνς καὶ Ζιμὸν, καθὼς καὶ Ρῶσσοι, Τσεχοσλοβάκοι, Ἱσπανοὶ καὶ ὁ Ρουμᾶνος Μπρανκουσί. Ἀπὸ τὴν χώραν μας προσεκλήθη ὁ γνωστὸς γλύπτης κ. Μιχ. Τόμπρος, ὅστις θὰ λάβῃ μέρος μὲ μίαν χαλκίνην προτομὴν ἐξαισίας τέχνης καὶ μὲ ἕνα ἐκ τῶν ἔργων ποῦ ἐκθέτει εἰς τὸν διαγωνισμὸν Πειραιῶς.

Τὸ δρᾶμα δύο ἑλλήνων εἰς τὸ Παρίσι

Αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν διὰ μακρῶν ἕνα ἐρωτικὸν δρᾶμα, τοῦ ὁποίου ἥρωες εἶνε δύο συμπατριῶται μας. Κάποιος Δημήτριος, ἀγνώστου ἐπωνύμου, ἀφοῦ ἐπυροβόλησεν ἐναντίον τῆς ἐρωμένης του Νέλλης Φιορέττι καὶ τὴν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς, ηὐτοκτόνησε κατόπιν, βληθεὶς διὰ τοῦ ἰδίου περιστρόφου.

Ὁ Ἔδισων ἀσθενεῖ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ τοῦ Ντητρόϊτ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ὁ Ἔδισων ἠσθένησεν ἐκ τῆς κοπώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἠλεκτρικῆς λυχνίας.

Ἐκθέσεις

Αὔριον εἰς τὸ Ἄσυλον Τέχνης γίνονται τὰ ἐγκαίνια μιᾶς καθαρῶς λαϊκῆς καὶ ἐθνικῆς ἐκθέσεως τοῦ Θεοτοκοπούλου. Οἱ καλλιτέχναι Θωμᾶς Θωμόπουλος, Ἀνδρέας Γεωργιάδης, Φ. Κόντογλου, Δ. Πελεκάσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐκθέτουν ἀντίγραφα καὶ δημιουργήματά των. Τὴν ἔκθεσιν θὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ οἱ ἐπίσημοι.

Θρησκευτικαὶ ὁμιλίαι

Ἐξακολουθοῦν τακτικῶς καθ' ἑκάστην Πέμπτην καὶ ὥραν 8—9 μ.μ. αἱ κοινωνικοθρησκευτικαὶ διαλέξεις μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Μ. Γαλανὸν πρὸς μόρφωσιν τῶν μελῶν καὶ τῶν ἀκροατῶν. Εἴσοδος ἐλευθέρα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (Ὁδὸς Ἁγίας Φιλοθέης).

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ Ἀθηναίου ζωγράφου, ἐμφανιζομένου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Στέφανος Δόξας, ἐκδίδεται προσεχῶς ἑβδομαδιαία εἰς μέσον σχῆμα καλλιτεχνικὴ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρχαϊκὸς», μὲ σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αἰσθήματος.

Θεατρικὰ

Ἀπόψε εἰς τὰ «Ὀλύμπια» δίδεται ἔκτακτος παράστασις μὲ τὴν κομεντὶ τοῦ Νικοντέμι «Δασκαλίτσα» ὑπὸ τῆς κ. Λόλας Λεάνδρου καὶ ἄλλων ἐκλεκτῶν ἠθοποιῶν.

— Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ἔχωμεν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς δίδεται ἀπόψε ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Ὀλ. Ριτσιάρδη - Καντιώτη ἡ πρώτη παράστασίς του μὲ τὴν «Πρώτη Ἀγάπη» τοῦ κ. Χατζηαποστόλου.

Θέατρα

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Αἰωνία Ζωή».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ ὅρκος τοῦ πεθαμένου».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μέσα ὅλοι», ἐπιθεώρησις.
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Δασκαλίτσα».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ (Θίασος Στυλιανοπούλου). Αὔριον «Λοβιτοῦρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Σουλαμίτις».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Φὸξ-Φολὶ» (ὁμιλῶν).
ΟΥΦΑ. «Μανωλέσκου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Γιολάντα» μὲ τραγοῦδι.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γαμήλιον ἐμβατήριον» καὶ Ζὰν Μπρυγιέρ.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ὁ σαλπιγκτής».
Α.Ο.Δ.Ο. «Κόρη τοῦ τσίρκου».
ΑΡΗΣ. «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτῃ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἔγκλημα τοῦ ἥλιου».
ΗΛΥΣΙΑ. «Μοντέρνο βάλς».
ΛΟΥΞ. «Αὐγὴ» τοῦ Σούδερμαν.
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Τσέκα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Στὸν βυθὸ τῆς θαλάσσης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Βαγαμπόντης ποιητής».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Καντιώτη-Ριτσιάρδη). Ἀπόψε «Πρώτη Ἀγάπη».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ὁ Γκωσσό».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀντίο Μασκώτ».

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ
ΘΙΑΣΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
καλλ. Δ)ντὴς Α. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ
— Η —
ΛΟΒΙΤΟΥΡΑ
Αὔριον ΠΡΩΤΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Κ. Λουΐζος, ἰατρὸς — Ἐμμέλεια Ι. Τσαουσόγλου ἐμνηστεύθησαν.

—Θωμᾶς Πεντζόπουλος ταγματάρχης—Ἰφιγένεια Ἀναστασίου, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Διονύσιος Ζενέτος.

—Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ ἰατρὸς κ. Δ. Βασιλειάδης, ὅστις μετέσχεν εἰς τὴν Ρώμην τοῦ Συνεδρίου Γονήσεως καὶ Εὐγονίας καὶ τῆς Συνελεύσεως Ὁμοσπονδίας τῶν ἠλεκτρολόγων καὶ ἀκτινολόγων.

Καταστήματα

ΛΑΜΠΕΣ, ΛΑΜΠΕΣ διὰ σαλόνια, τραπεζαρίες καὶ κοριντὸρ τῶν τελευταίων μοντέλων τῶν Παρισίων εἰς μεγάλην συλλογὴν παρέλαβε χθὲς ὁ ἀνθοπώλης **ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ**, ὡς καὶ διάφορα κομψοτεχνήματα τῆς ἐκλογῆς του ἐκ τοῦ τελευταίου ταξειδίου του.

Ἰατροὶ

—Ὁ εἰδικὸς διὰ τὰ ΚΑΡΔΙΑΚΑ καὶ τὰ νοσήματα τῶν ΝΕΦΡΩΝ παθολόγος ἰατρὸς ΝΙΚΟΣ Ν. ΤΣΟΥΧΛΟΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ὁδὸς Τζώρτζη ἀριθ. 19, 3—6 1)2 μ.μ.

ΒΑΡΙΕΤΕ — ΝΤΑΝΣΙΝΓΚ ΚΑΜΠΑΡΕ
ΠΕΡΡΟΚΕ
ΟΔΟΣ ΜΠΕΝΑΚΗ 7 (πρώην Προαστείου).
ΣΗΜΕΡΟΝ 10 Μ. Μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ
τῇ εὐγενεῖ συμμετοχῇ τῆς περιφήμου ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΜΠΑΛΑΛΑ-Ι-ΚΑ
συγκειμένης ἐξ 25 προσώπων
ΕΝΑΡΞΙΣ
τοῦ πεφημισμένου ἐκτελεστοῦ χαρακτηριστικῶν χορῶν
TRIO KROUKOVSKY
Μπαλλόνια, Σερπαντὲν κλπ.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΜΑΝΕΚΕΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ὥραν 4 μ. μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μάρκου 14 νεόκτιστον μέγαρον κ.κ. Δημητριάδου.
ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
Ἑτοίμων καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ
Ἀνακαινισθὲν τελείως θὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν.
Ἕτοιμα φορέματα ἀπὸ Βελοὺρ σιφόν, CHARMEUSE, Σατέν, Σατὲν ἐμπριμέ, Κρὲπ ντὲ σὶν ἐγχώρια, Κρὲπ ζορζὲτ ἐγχώρια, Ζορζὲτ ἐμπριμέ, μάλλινα (NOUVEAUTES) καζάκες, ταγιέρ, ρόμπες, ROBES DE CHAMBRE, Βελοῦδα, Βελοῦδα ἐμπριμὲ (DERNIER CRI).
ΠΑΛΤΑ Λούτρ, βελούρ, βελοὺρ ντὲ λέν, Σατέν, Κρὲπ Σουλτὰν μεταξωτά, μάλλινα SPORT, μάλλινα Λονδρέζ
ΦΑΣΟΝ ΑΠΟ 150 Δρχ. ΚΑΙ ΑΝΩ
ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΚΑΠΕΛΛΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΝΑ
Ἀπὸ γνήσια Εὐρωπαϊκὰ πιλήματα ἐγγυημένα
ΑΠΟ 110 ΚΑΙ ΑΝΩ
ΤΜΗΜΑ ΨΙΛΙΚΩΝ : ΚΑΛΤΣΕΣ γυν. μουσελίν, μετάξωτές, Βουὰλ μεσεριζέ, μάλλινες ΚΑΛΤΣΕΣ ἀνδρῶν πλουσιωτάτη συλλογή. Γραβάτες, τιράντες, καλτσοδέτες, μανδήλια, ΚΙΟΥΛΟΤΕΣ, ΚΑΣΚΟΡΣΕ, ΤΣΑΝΤΕΣ δερμάτινες ὅλα τὰ ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα εἴδη.
PARFUMERIE - BIJOUTERIE
ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ
Ἁγίου Μάρκου 14, 1ος ὄροφος.
(Εἰς τὸ νεόκτιστον μέγαρον κ. Δημητριάδου)

ΦΟΙΤΗΤΑΙ
Ὅταν ἀποφασίσετε νὰ μάθετε χορό, ἐπισκεφθῆτε τὴν νέαν ΣΧΟΛΗΝ ΧΟΡΟΥ „ΣΠΛΕΝΤΙΤ„ τοῦ κ. Μ. Ἱεροπούλου.
ΓΗΧΩ.

ΕΛΟΝΟΣΙΑ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ
Ἀνίατοι χρονίως ἑλονοσοῦντες μεταχειρισθῆτε πρὸς ριζικὴν ἴασιν σας
ΕΠΙ 4 ΗΜΕΡΑΣ ΜΟΝΟΝ
Παστερίνη
ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ:
Κ. ΛΕΜΠΕΣΗ
ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 26

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΗΝΟΣ „ 200 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΜΗΝΟΣ „ 100 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἄνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΝΑ ΓΝΩΣΘΗ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΩΧΗΝ

ΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ)

ΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ: "ΘΑ ΕΣΩΖΕΤΟ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΑΝ ΑΠΕ ΚΟΠΤΕΤΟ Ο ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΤΟΥ;,..—Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙ ΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.—ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ.—ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΕΤΕΣΧΕΝ Ο κ. ΚΟΡΥΛΛΟΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ.—ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΜΑΤΑΙΩΘΕΙΣΑ.—Η ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ κ. Γ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

122ον

Ὅταν κατέστη μόλις ἀντιληπτὸς ὁ νος τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ὁ Βασι ἔθεσα εἰς ἕνα τῶν ἰατρῶν τὸ ἑξῆς τημα:

—Ἐὰν ἀποκόψουν τὸν πόδα τοῦ Ἀλε ρου δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι σωθῇ ἡ ζωή του;

—Δυνάμεθα!

—Τότε διατὶ νὰ μὴ τὸν κόψουν;

—Εἶσαι εἰς τὰ καλά σου; —μοῦ ἀπήντησεν ὁ ἰατρός. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει δύο α καὶ δὲν τοῦ φθάνουν μὲ τὴν ζωὴν ἔχει μέσα του. Καὶ θὰ τοῦ φθάσῃ ἕνα!

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ ἐξώδικος αὐτὴ ἐπρυτάνευσε καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν θεραπόντων ἰατρῶν, ἡ τῆς ἀρ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην μιᾶς τόσον σοβαρᾶς ἀποφάσεως Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐὰν ἐπρυτάνευσεν, οὐδεὶς δικαι νὰ τὴν ψέξῃ. Διότι ὁ Ἀλέξανδρος στηριασμένος θὰ ἀπέβαινεν εἰς τοι βαθμὸν δυστυχὴς ὥστε νὰ δύναται λεχθῇ ἀδιστάκτως ὅτι ἦτο προτιμότε δι' αὐτὸν ὁ θάνατος.

Πῶς, ἄλλως τε, θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ παρομοία ἐγχείρησις ἄνευ τῆς ἐγκρίσεώς του; Καὶ ποῖος θὰ εἶχε τὴν τόλμην νὰ διατυπώσῃ τοιούτου εἴ πρότασιν εἰς τὸν Βασιλέα εἰς στιγμὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲ ἀ ὑποψίαν εἶχε σχηματίσει περὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεχεν, ἐδικαιολογοῦντο δὲ αἱ χρηστότεραι τῶν ἐλπίδων ὅτι ὁ ἰσχυρὸς ὀργανισμός του θὰ ἀντέδρα ἀποτελεσματικῶς ἐναντίον τῆς μολύνσεως;

ΤΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Μένει νὰ ἐξηγήσωμεν ἀκόμη τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐλειτούργει ἡ ὀργανωθεῖσα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία. Ἰατρικὰ συμβούλια συνεκροτοῦντο κανονικῶς δὶς τῆς ἡμέρας. Τὸ ἓν τὴν πρωϊνὴν ὥραν καὶ τὸ ἄλλο τὴν 6ην ἀπογευματινήν. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐγίνετο ἐπίσης ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπιδέσμου τοῦ τραύματος, ἡ ὁποία ἀπετέλει μίαν ἀπὸ τὰς ὀδυνηροτέρας δοκιμασίας διὰ τὸν Βασιλέα. Ἐκ δὲ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν παρέμενον συνεχῶς εἰς τὸ Τατόϊ ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ὁ μακαρίτης Σάββας, ἐναλλὰξ δὲ εἷς ἐκ τῶν ἄλλων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς ἐφημερεύων.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ γενομένη ἐπιλογὴ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν ἐπροκάλεσεν ὡρισμένας ἀντιρρήσεις καὶ δυσαρεσκείας, τὰς ὁποίας ἡρμήνευσεν ἀπροκαλύπτως καὶ ἐντονώτατα διὰ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος ὁ τότε ἐν Ἀθήναις διαμένων ἰατρὸς κ. Κορύλλος. Ὁ κ. Κορύλλος συνέβη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ εὑρίσκεται εἰς ὀξεῖαν διάστασιν μετὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φωκᾶ, ὁ ὁποῖος μετεῖχε τοῦ παρακολουθοῦντος τὴν βασιλικὴν ἀσθένειαν ἰατρικοῦ συμβουλίου. Καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου ἴσως ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Συμβουλίου, παρέλειψε νὰ τὸν συμπεριλάβῃ. Κατόπιν τούτου ὑπεστήριξεν, εἰς ἰδιαιτέρας ἀρχικῶς συνομιλίας του, ὅτι ἡ ἐφαρμοζομένη θεραπεία δὲν ἦτο πλήρης. Τῶν ἰσχυρισμῶν του τούτων ἔλαβε γνῶσιν ἡ κ. Μάνου ἡ ὁποία ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μετάσχῃ καὶ ὁ κ. Κορύλλος τοῦ συμβουλίου τῆς ἑπομένης (27ης Σεπτεμβρίου, νομίζω). Διεβιβάσθη μάλιστα καὶ σχετικὴ τηλεφωνικὴ εἰδοποίησις εἰς τὸν ἴδιον. Ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ταῦτα ὁ κ. Φωκᾶς ἔφθασε μέχρι τῆς ἀπειλῆς ὅτι θὰ ἐγκατέλειπε τὴν ἰδίαν στιγμὴν τὸ Τατόϊ. Καὶ οὕτω ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Κορύλλου ἐματαιώθη. Καὶ ἤρχισε —τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ Τατόϊ— ἡ ἀπροκάλυπτος δημοσιογραφικὴ του ἐπίθεσις διὰ τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου».

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐβασίζετο ἐπὶ ὀρθῆς βάσεως ἡ ἐπίθεσις αὐτή; Ἐννοοῦντες νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἐμπλοκήν μας εἰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας εἴμεθα ἐντελῶς ἀναρμόδιοι, θεωροῦμεν ἁπλῶς ὑποχρέωσίν μας νὰ παράσχωμεν μίαν πληροφορίαν: Ὅτι ὁ κ. Κορύλλος ἀνεχώρει ἐκ προϋποθέσεως ἐσφαλμένης. Μὴ παρακολουθήσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀσθένειαν τοῦ Βασιλέως, διετέλει ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶχεν ἀναπτυχθῇ ἐρυσίπελας. Καὶ τοῦτο δὲν ἦτο ἀκριβές. Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὸν βαθμὸν καθ' ὃν δύναται ἐπιστημονικῶς νὰ αἰτιολογηθῇ ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Κορύλλου ἐπιβάλλεται νὰ παρατηρηθῇ ἀκόμη ὅτι κατεβίβασε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐντελῶς ξένου πρὸς τὴν ἐπιστήμην πολιτικοῦ ἐπιπέδου.

ΟΙ „ΜΠΟΣ"

Καὶ ἔφθασεν ἀκόμη μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸν κ. Βιντάλ, ὅταν διέμενεν εἰς τὸ Τατόϊ, ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας κατήγγελλεν εἰς τὸν εὐγενῆ Γαλάτην ὅτι οἱ θεραπεύοντες τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον ἰατροὶ ἦσαν «μπός», δηλαδὴ παληογερμανοὶ καὶ συνεπῶς ἱκανοὶ νὰ δολιευθοῦν τὴν ζωὴν του ὅπως διευκολύνουν τὴν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀποκατάστασιν τοῦ πατρός του!

Τὰς πληροφορίας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι διὰ πρώτην φορὰν βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ἐνομίσαμεν καθῆκόν μας νὰ μὴ παρασιωπήσωμεν διὰ νὰ διευκολύνωμεν μίαν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντικειμενικὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπῆλθε τὸ τόσης ἱστορικῆς σημασίας γεγονὸς τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΓΚΡΕΚΑ
ΤΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΣΑΣ
Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἡ τελευταία λέξις τῆς Ἀγγλικῆς κατασκευῆς μὲ ὅλας τὰς νέας τελειοποιήσεις.
Ἡ στερεώτερη καὶ ὡμορφότερη μοτοσυκλέττα, ἡ θαυμαζομένη εἰς ὅλον τὸν κόσμον γιὰ τὴν ἀντοχήν της.
DUNELT
ΕΚΘΕΣΙΣ:
Μ. ΜΠΑΜΠΙΩΤΗΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 24 ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΕΙΜΕΘΑ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
Πωλοῦμεν Σερβὶς Μαχαιροπήρουνα εἰς Βελούδινες Κασσετίνες μὲ τὰς κατωτέρω τιμάς:
CHRISTOFLE INOX τεμάχ. 90 Δραχ. 5980
ΑΛΠΑΚΑ τεμαχ. 36 36 72 78 90 Δραχ. 940 990 1890 2360 2590
Καθὼς καὶ ἐπάργυρα εἴδη, Λάμπες, Ἀγάλματα.
Εἴδη ἐκ Κρυστάλλου καὶ Πορσελάνης
Εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ
Σταδίου 9 Πλατεῖα Κολοκοτρώνη

Τὰ ἔργα τῆς Μακεδονίας

Ἡ κυριωτέρα ἀποχετευτικὴ διῶρυξ τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων τῶν ἐκτελουμένων ἐν Μακεδονίᾳ

Μία γόησσα

Ἡ ἀμερικανὶς χορεύτρια μὶς Μύρνα Λόου εἰς τὸν ρόλον τῆς «Γοήσσης τοῦ Βούρμα», κινηματογραφικοῦ ρόλου ποῦ σημειώνει μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ νέος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου

Ὁ σὲρ Οὐΐλλιαμ Οὐάτερλοω, ὁ νέος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου, μὲ τὰ διάσημα τοῦ ἀξιώματός του, ἐγκαθιστάμενος εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ποιὰ Ἑστία ὀφείλει νὰ ἐμανῇ μιὰ ἀιδανὴ οὐσιαστικὴν Ἑλληνικὴ Μεταπολίτευση»

Τὸ Δωρικὸ Πανεπιστήμιο τῶν Δελφῶν

> «Ἐντὶ γὰρ γένος ἐν ἀνθρώποις ματαιότατον,
> ὅστις ἐπαισχύνων τὰ ἐπιχώρια,
> παπταίνει τὰ πόρρω»
> Πίνδαρος

Τὸ Προσχέδιο τοῦ Δελφικοῦ Πανεπιστημίου

ΙΧ. ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΠΟΨΗΣ. — ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ. — ΣΧΟΛΕΣ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΠΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ.

Εἶναι αὐτονόητο, πῶς γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς κοινωνιολογικῆς μας πίστης, ἡ συγκεκριμένη ἀφετηρία μας θὰ ἦναι κατ' ἀρχὴν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς στὸ σύνολό του, γιὰ νὰ δοκιμάσουμε ἔπειτα νὰ ὑψώσουμε τὴ δράση μας, ἕως τὸ ἐπίπεδο τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας καὶ ν' ἀκολουθήσουμε πραγματικὰ τὴ νεώτερα κίνηση τῆς συνεννόησης καὶ τῆς διεθνικῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας, ἡ ὁποία εὐνοεῖ, τὴν «ἐπιλογικὴ» μορφὴ τῆς παραγωγῆς τῶν λαῶν, τὴ μοναχὴ κατάλληλη νὰ φανερώσῃ ἀντάξια τὶς διανοητικὲς ἱκανότητες καὶ τὶς πραγματικὰ δημιουργικὲς δυνάμεις τῶν διαφόρων τόπων.

Φανερά, τὸ μόνο κατάλληλο ἔδαφος γι' αὐτό, σύμφωνο ἄλλωστε στὸ πνεῦμα τῆς προσπάθειάς μας, ποῦ ἀποβλέπει σύγχρονα τόσο στὴν Καθολικότητα, ὅσο καὶ στὴ βεβαίωση τῆς Ἀτομικότητας τοῦ κάθε τόπου, εἶναι ὁ Συνεταιρισμός. Ἀλλὰ κι' αὐτοῦ ἀκόμα ὑπάρχει σήμερα ὁ κίνδυνος νὰ παραπλανηθοῦμε σὲ μιὰν ἀκαθόριστη περιοχή, ὁποῦ πολὺ συχνὰ εἶναι ὕποπτη καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν παραγωγό. Γιατὶ πραγματικά, τὸ πνεῦμα τῶν συνεταιρισμῶν, ὁσάκις δὲν τὸ ὁδηγεῖ μιὰ σκέψη ἀνώτερη, μορφωτικὴ συγχρόνως καὶ δημιουργική, εὑρίσκεται ὄχι τόσο στὴ συνεργασία τῶν μελῶν τους ὅσο στὴν ἀριθμητικὴ δύναμη τῆς ἕνωσής τους σὲ συνομοσπονδίες ἱκανὲς νὰ ὑπερασπίσουν τὰ συμφέροντά τους.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ χάσουμε ἀπ' τὰ μάτια μας, τὸν κίνδυνο ὁποῦ διατρέχει αὐτὴ ἡ κίνηση, ἀπ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο. Ξαπλωνόμενη σὲ σύνδεσμους ὁλοένα δυνατώτερους, θανὰ κινδύνευε νὰ καταλήξῃ σ' ἕνα ἀπὸ τὰ συγκεντρωτικὰ συστήματα, ὁποῦ ὀλίγο κατ' ὀλίγο, χάνουνε τὴν ἐπαφὴ τους μὲ τὴ ζωὴ καὶ στὰ ὁποῖα οἱ συνθετικὲς μορφὲς ποῦ θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιστοιχοῦνε στὶς πολύπλοκες ξεχωριστὲς συνθῆκες κάθε τόπου, ἀντικατασταίνονται ἀσυναίσθητα ἀπὸ ἀφηρημένα πλαίσια, ὥσμε τὴ στιγμὴ ὁποῦ μιὰ κρίση ὁποιαδήποτε, ἔρχεται ν' ἀναποδογυρίσῃ ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημά τους.

Γιὰ νὰ ἐγκαινιάσουμε λοιπὸν αὐτὴ τὴν κίνηση μὲ πνεῦμα ἁγνὰ μορφωτικὸ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Δελφῶν, ποῦ λαχταρίζει ν' ἀνυψώσῃ σύγχρονα τὸ ὑλικὸ καὶ τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ, δὲν θανὰ ἦταν δυνατὸ παρὰ νὰ ἐκλέξουμε ἕνα μόνο τρόπο, τὸν ὁποῖο ἄλλωστε ἔχουν προσχεδιάσει ἀπὸ τὴν ἀπώτατη ἀρχαιότητα οἱ Δελφοί.

Χωρὶς ἀμφιβολία, στὶς μακρυνὲς ἐκεῖνες ἐποχές, οἱ δημιουργικὲς Ἀρχὲς ποῦ ἐπροβάλλοντανε πρὸς μόρφωση τοῦ πλήθους καὶ ποῦ γιὰ πρώτη ἀσφαλῶς φορὰ ὀρθώνονταν ἀνάμεσό του, δὲν θανὰ κατώρθωναν ποτὲ νὰ ἐπιτύχουνε ἐκ μέρους του μιὰ κάποια συνειδητοποίηση τῆς οὐσίας των καὶ τῶν ἐντολῶν των, ἂν πρωτήτερα δὲν βρίσκονταν γιὰ ἱκανὸ καιρό, ὡς σὲ ἀντίθεση καὶ σύγκρουση ἀναμεταξύ τους μέσ' τὸν ἴδιο στίβο, οὕτως ὥστε νὰ μπορέσουν ν' ἀνυψώσουν βαθμιαῖα πρὸς τὸ ἐπίπεδό τους, σ' ἕνα πνεῦμα ἅμιλλας θερμῆς κ' εὐγενικῆς καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὸ λαό.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο βρίσκουμε πραγματικὰ στὴν περιοχὴ τοῦ Δελφικοῦ Ἱεροῦ θριαμβευτικὰ μνημεῖα καὶ θησαυρούς, ἀπὸ πόλεις ποῦ ἤτανε συχνὰ ἐχθρικὲς ἀνάμεσό τους.

Ἀλλὰ τίποτα δὲν εἶνε πιὸ ἄξιο νὰ διευκρινήσῃ μέσα μας τὴ μνήμη τῶν Ἀρχῶν ἐκείνων καὶ νὰ ξαναζωντανέψῃ τὴ λανθάνουσα παράδοσή τους, παρὰ τὸ νὰ ξαναβρίσκουμε κάτου ἀπὸ γεγονότα ποῦ μᾶς φαίνονται ἀντιφατικὰ ἀπ' τὴν πρώτη ὄψη τὸ καθάριο πνεῦμα τῆς Καθολικότητας ποῦ σιωπηλὰ ἐνεργοῦσε μέσ' σ' αὐτά.

Ἐστοχαστήκαμε λοιπὸν πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ ἐλευθερώσουμε τὸ πνεῦμα αὐτό, εἰς τὴν εὐρύτητα τοῦ σύγχρονου ἐπιπέδου, ἂν ἱδρύαμε στοὺς Δελφοὺς μιὰ Ἔκθεση διαρκῆ Βιοτεχνίας καὶ Γεωργικῶν προϊόντων, στὴν ὁποία κάθε Ἑλληνικὴ ἐπαρχία (ὁποῦ θ' ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὰ Δελφικά μας μέλη, ὁποῦ ἀντιστοιχοῦν σὲ κάθε τόπο), θὰ ἔχῃ τὸ ἰδιαίτερό της Τμῆμα, ὁποῦ θᾶναι σύγχρονα ἰδιοκτησία της καὶ ὑπερηφάνεια της.

Τὰ Τμήματα τῶν ἐπαρχιῶν θὰ συγκροτοῦνται σὲ εὐρύτερες γεωγραφικὲς καὶ ἱστορικὲς ὁμάδες, ὅπως λόγου χάριν ὁ Μωρηᾶς, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ ὅλα τἆλλα καὶ ἡ καθεμιὰ ἀπὸ τοῦτες τὶς ὁμάδες θὰ ἔχῃ τὴν Ἐπιτροπή της, συνθεμένη, καθὼς εἴπαμε, ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους στὶς Ἐπαρχίες τοῦ Δελφικοῦ μας Κέντρου, ὡς καὶ ἀπὸ τοὺς διαφόρους συνδέσμους τῶν Γεωργικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων. Οἱ ἐπιτροπὲς αὐτὲς ἐξ ἄλλου θὰ συνδέωνται μὲ μιὰ Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴ ποῦ θὰ διατηρῇ ἕνα οἰκονομικὸ Συμβούλιο στοὺς Δελφούς, γιὰ νὰ τὶς συσχετίζῃ ὑπηρεσιακὰ μὲ τὸ Ἐμπόριο καὶ τὴ Βιομηχανία.

Ἔτσι τὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν δὲν θανὰ ἐξυπηρετοῦνται μοναχὰ μὲ τὸν καλύτερο τῶν τρόπων ἀπ' τὴ παγκόσμιαν αὐτὴ προθήκη, ποῦ ἀποτελοῦνε οἱ Δελφοί, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τὴν Ἔκθεση αὐτὴ ὅπου θανὰ 'νε ἡ ἔκφραση τοῦ ἰδιαίτερου γιὰ καθεμία προαιώνιου πολιτισμοῦ της, θανὰ συντηροῦνε ζωντανὴ καὶ δικαιωμένη τὴν ὑπερηφάνειά τους καὶ θὰ ἐξακολουθοῦνε μιὰ εὐγενικὴ καὶ γόνιμη ἅμιλλα ἀναμεταξύ τους.

Ἐκτὸς τούτου ἡ διαρκὴς αὐτὴ Ἔκθεση θὰ ἐπωφελῆται ἀπὸ τὶς μεγάλες Δελφικὲς Ἑορτὲς ὁποῦ θὰ γίνωνται κατὰ περιόδους, ὅπου ὅλοι οἱ εἰδικοί, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι, θὰ βρίσκωνται σὲ θέση νὰ μορφώσουνε μιὰ γνώμη, ἱκανὴ στὸ ν' ἀναπτύξῃ καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς τὶς σχέσεις ὅλης τῆς Ἑλλάδας μὲ τὸν κόσμο.

. . . .

Ὡς πρὸς τὶς ἐπίλοιπες ἐφαρμογὲς τῆς κοινωνιολογικῆς μας πίστης, ὅπως τὴν ἐκθέσαμε πιὸ ἀπάνου, περιττὸ θεωροῦμε νὰ ἐπιμείνουμε ἐδῶ ἀναλυτικά, στὸ ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτελέσουμε ἀπάνου ἀπὸ τὰ χάσματα, ποῦ παρουσιάζονται ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνώτερης ἐκπαίδευσης ἑνὸς λαοῦ καὶ ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματά του, ἕνα ὀργανικὸ γεφύρωμα, σχεδιάζουμε νὰ ἱδρύσουμε στὶς ἐπαρχίες, παράλληλα πρὸς τὸ Πανεπιστήμιο τῶν Δελφῶν, «ὁλοκληρωτικὰ σχολεῖα» (Ecoles intégrales), *στὰ ὁποῖα θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐξαφανίσουμε ἐντελῶς ἀπὸ τὶς πρῶτες ρίζες τῆς ἐκπαίδευσης, τὸ χωρισμὸ ποῦ ὑπάρχει ἀκόμα τόσο φονερὸς στὸν τόπο μας ἀνάμεσα διδασκαλίας θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ περιεχομένου.*

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο οἱ Δελφοὶ θὰ ἔχουν καὶ ἄλλα κέντρα γιὰ τὴ διάδοση τῶν γενικῶν Ἀρχῶν τους μέσ' στὴν ἴδια ὑπόσταση τοῦ λαοῦ, ὁποῦ τὴν ἀντιπροσωπεύει ἰδιαίτερα ἡ παιδικὴ ἡλικία καὶ ψυχή.

Ἀλλὰ ξέχωρα ἀπ' αὐτὰ θὰ γίνωνται κατ' ἔτος μιὰ σειρὰ διαλέξεων ποῦ θὰ κάνουν οἱ Ἐκλεκτοὶ στὶς Ἐπαρχίες, ὡς ἐπίσης θὰ συνέρχεται κατ' ἔτος στοὺς Δελφοὺς ἕνα Συνέδριο, στὸ ὁποῖο οἱ Ἐκλεκτοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν θὰ παρουσιάζουν σὲ μορφὴ συνθετικὴ καὶ οὐσιώδη τὶς ἐπιθυμίες τοῦ τόπου των καὶ γενικότερα τὴν ἠθική, πνευματικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση τους. Τὸ Πανεπιστήμιο τῶν Δελφῶν θὰ ἐπεξεργάζεται τὰ δεδομένα αὐτὰ καὶ θὰ συνάγῃ διατυπώσεις τους συνθετικὲς καὶ λύσεις οἱ ὁποῖες θὰ συζητοῦνται εἰς κάθε ἀκόλουθο Συνέδριο.

Ἐπίσης τέλος, ἀνὰ δυὸ ἔτη ἢ καὶ κατ' ἔτος, σὲ ἐποχὴ ποῦ θὰ καθορισθῇ κατόπι ἀπὸ τὶς ὁλοένα διεξαγμένες μὲ τὸ Ἐξωτερικὸ συνεννοήσεις μας, θὰ πραγματοποιῆται στοὺς Δελφοὺς ἕνα μικτὸ πνευματικὸ Συνέδριο ἀπὸ Ἕλληνες καὶ ξένους διανοούμενους, εἰς τὸ ὁποῖο ἀναγγελλόμενα ἐν καιρῷ θὰ συζητοῦνται τὰ πιὸ ζωτικὰ πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὸ ὁποῖο θὰ μπορῇ νὰ παρακολουθῆται, ὡς ἕνα εἶδος ἀνωτάτων μαθημάτων, ἀπὸ ὅσους ἤθελε ἐγγράφουνε ἐγκαίρως γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ὡς ἀκροατές.

Ε'

Χ. ΣΥΓΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Ὅσα εἴπαμε ὡς ἐπῶ τὸ σημεῖο, ἐλπίζουμε νὰ βοηθήσουνε τοὺς ἀναγνῶστες μας εἰς τὸ νὰ σχηματίσουν μιὰ συγκεκριμένη ἰδέα γιατὸ σχέδιο ποῦ ἔχουμε νὰ καταστήσουμε τὸ Δελφικὸ Πανεπιστήμιο ἕνα ζωντανὸν Ὀργανισμό, ὁποῦ κυβερνημένος ἀπ' τὴν Ἐνεργητικὴν Ἀρχὴ θὰ ἦναι σύγχρονα Παράδοση, Σύνθεση καὶ Δημιουργικὴ Ἐκδήλωση τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁπωσδήποτε θανὰ μπορούσαμε νὰ συγκεφαλαιώναμε γιὰ τούτους τὰ προηγούμενα, μὲ τὰ ἴδια λόγια, ποῦ ἀνακοινώσαμε ἤδη σὲ ὀλίγες ἐκλεκτὲς προσωπικότητες, ἀπ' τὶς ὁποῖες ἐζητήσαμε τὴ μελλοντικὴ συνεργασία καὶ τὴν ἠθικὴ προσχώρηση τους στὴν προσπάθειά μας.

«Εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη», ἐγράφαμε, «νὰ »ἐκδηλωθῇ τὴν ὥρα τούτη μέσ' τὸ χρόνο »καὶ στὸ διάστημα, μιὰ ζωντανὴ πνευματι»κὴ Διδασκαλία, λυτρωμένη ἀπὸ τοὺς Κρα»τικοὺς προσωπισμοὺς καὶ τοὺς οἰκονομ»τικοὺς φανατισμούς, ὁποῦ ἐνεδρεύουνε ἀ»κόμα μέσ' τὸν κόσμο, κατὰ ἕνα τρόπο ὄχι »πλέον ἀφηρημένο, ἀλλὰ ἀπόλυτα συνθετι»κὸ καὶ ζωτικό. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ ὀφεί»λει νὰ ἦναι ἐπικυρωτικὴ τῶν ὑψηλοτέ»ρων ἀξιώσεων τοῦ ἀνθρώπου ἀναχωρῶν»τας ἀπὸ μιὰν ἀφετηρία βέβαιη καὶ ἀντι»κειμενική.

»Ἡ διδασκαλία αὐτή, σύγκεντρα αὐτῶν »τῶν ἀξιώσεων, ὀφείλει καὶ ἀφορᾷ ὄχι τὴ »[illegible] θεωριῶν, ἀλλὰ τὴ διαμόρ»φωση ἀπ' εὐθείας πράξεων πνευματικῶν »καὶ θετικὰ ρυθμιστικῶν.

»Ἡ Διδασκαλία τέλος τούτη ὀφείλει (ἀ»διάφορο ἂν πρέπει ν' ἀφορμᾶται ἀπὸ ἕνα »ὡρισμένο κεντρικὸν ἱστορικὸ τῆς γῆς ση»μεῖο), νὰ ἀντλῇ ὡς ἕνα δένδρο γενεαλο»γικὸ παγκόσμιο, τὶς ζωτικὲς δυνάμεις »της, ἀπὸ ὁλόκληρη ἀνεξαίρετα τὴν Ἱστο»ρία κι' ἀπὸ ὁλόκληρο τὸ ἔδαφος τῆς Γῆς.

»Ἅπαξ συγκροτούμενη σὲ σῶμα δημι»ουργικὸν αὐτόνομο, ἡ Διδασκαλία αὐτὴ »ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴ »της ἐπικράτηση, θεωρῶντας ὡς ἕνα ἔδα»φος ἁγνῆς της ἐνεργείας, ὄχι αὐτὴ ἡ ἐ»κείνη τὴ μονόπλευρη ἄποψη τῶν προβλη»μάτων τοῦ καιροῦ μας, ἀλλὰ σύνθετο καὶ »ὁλόκληρο τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ »τῆς Γῆς.

»Ἀλλὰ γιὰ νὰ συγκροτηθῇ σὲ σῶμα δη»μιουργικὸ αὐτόνομο, ἀνάγκη νὰ ἐνσαρκω»θῇ ἱεραρχικὰ εἰς τοὺς ἑξῆς ἰδιαίτερους »ὀργανισμούς:

»Πρῶτο, ἕνα κεντρικὸν ὀργανισμὸ ποῦ ν' »ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς Διδα»σκαλίας καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀπάνου στὴν »ἀνώτερα βιολογικὴ τῶν προβλημάτων ἄ»ποψη, (τὴ μόνη ποῦ ἐπιτρέπει ἀληθινὰ »τὴ βασικὴ καὶ ὄχι τὴν ἐφήμερή τους το»ποθέτηση, ἐπανόρθωση ἢ λύση), ἀποδί»δοντάς τα στὴν ὑπέρτερη συνθετικὴ μορ»φή τους, ποῦ ὅπως πάντα ἐθεωρήθη ἀπ' »τοὺς μεγάλους δημιουργοὺς καὶ θεσμοθέ»τας, ὡς «Ἀρχὴ καθολικὰ ἐνεργητική».

»Δεύτερο, ἕνα ἐκπαιδευτικὸν ὀργανισμό, »ἕδρα ἀναζητήσεων συνθετικῶν, πνευματι»κὸ Πανεπιστήμιο, ὑποχρεωμένο νὰ τροφο»δοτῇ πλατύτατα καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν περ»σότερο ἀνδρωμένων διανοιῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ »συνοχὴ ἠθικὴ καὶ δημιουργικὴ ἀδιάσπα»στη, ὅλες τὶς διανοητικὲς διαβαθμίσεις »ἢ ἀξιώσεις, μὲ τὴν ἴδια ποιοτικῶς ἀνό»θευτη τροφή.

»Καὶ τρίτο, ἕνα οἰκονομολογικὸν ὀργανι»σμό, ὁποῦ στὸ πεδίο τῆς πρακτικῆς ἐνέρ»γειας καὶ τῆς ἄμεσης κοινωνικῆς ἀλληλε»πίδρασης (σὲ συνοχὴ καὶ πάλι ἐντελῶς ἀ»διάσπαστη πρὸς τὶς μεγάλες κεντρικὲς »Ἀρχές), θὰ ὀφείλουν ν' ἀναπτύσσωνται »οἱ θεμελιώδεις ἱκανότητες τοῦ ἀτόμου, ὡς »κοινωνικοῦ παράγοντος δημιουργικοῦ.»

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην Ὀκτωβρίου, τελεσθήσονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Νέᾳ Κοκκινιᾷ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὁσίας Ξένης. Τῆς πανηγύρεως θὰ προστῇ ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Σεβαστείας κ. Γερβάσιος. Θὰ ψάλλουσι δὲ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν καλλίφωνοι ψάλται τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἡ [illegible] Ἐπιτροπή

ΠΕΡΡΟΚΕ
ΠΕΜΠΤΗ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Etam
Η ΚΑΛΤΣΑ ΣΑΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΑΣ ΜΕΤΑΞΩΤΗΣ ΒΡΑΔΥΝΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΩΤΗΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΒΑΜΒΑΚΕΡΗΣ ΚΑΛΤΣΑΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 5 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 21
ΘΕΣΝΙΚΗ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΤΣΙΜΙΣΚΗ
ΠΑΤΡΑΙ: ΜΑΙΖΩΝΟΣ 54
Τὸ κατάστημά μας Πανεπιστημίου 5 (ἔναντι Ambassadeurs), εἶναι προσωρινὸν μέχρις ἐνάρξεως τοῦ νέου μεγάλου καταστήματος Etam Βουκουρεστίου ἀριθ. 8.

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Ἡ εὐσυνείδητος κλεπτομανὴς

Διήγημα τοῦ Ζ. Ἕ. Ρονὺ

—Ἡ κλεπτομανία, ἡ ἀληθινὴ κλεπτομανία, ἡ αὐθεντικὴ μανία τῆς κλεψιᾶς εἶνε πολὺ σπάνια, ἐβεβαίωσεν ὁ Μπερτανγό. Ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι πλούσιοι, ἕνας κλέφτης ἢ μιὰ κλέφτρα, δὲν εἶναι πάντοτε μανιακοί· ἐνδίδουν σ' ἕνα χυδαῖο ἔνστικτο ποῦ αἰῶνες πολιτισμοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ καταλύσουν σὲ λεγεῶνες πλασμάτων...

»Ἐγνώρισα μιὰν κλεπτομανή, μιὰν ἀληθινὴ κλεπτομανὴ ἡ ὁποία, ἔξω ἀπὸ τὸ βίτσιο της ἦταν τὸ πιὸ εὐσυνείδητο πλάσμα τοῦ κόσμου καί, μὰ τὴν πίστιν μου, ἦταν ἐπίσης εὐσυνείδητη καὶ στὴν ἄσκησι τῆς ἄτυχης ὁρμῆς της.»

—Ἔκλεβε τίμια, δηλαδή! ἐκορόιδεψεν ὁ Ντεβρέζ.

—Δὲν φαντάζεσθε πόσο ἀκριβὲς εἶναι αὐτὸ ποῦ λέτε! Ἀλλ' ἂς ἀρχίσωμε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἡ Λουΐζα Ν... δὲν ἦταν οὔτε Ἀμερικάνα, οὔτε Σλάβα, οὔτε Λεβαντίνα, ὅπως εἶναι τὶς περισσότερες φορὲς οἱ δῆθεν κλεπτομανεῖς. Ἦταν Γαλλίδα ἀπὸ καλὴ γενιά, κ' ἕνα θέλγητρο διακριτικό, μὲ κομψότητα ντελικάτη καὶ ἀρκετὰ ὡραία ὥστε νὰ τὴν τὴν ἀγαπήσουν πολλοὶ σύγχρονοί της. Κοκέττα, ὄχι. Μᾶλλον ἐπιφυλακτική, ἐξεδήλωνε κάποιαν ἀηδία γιὰ τὶς τζάζ, τὰ ντάνσιγκ, τοὺς νέους ποῦ ἐκτενίζοντο ἄλλοτε σὰν μπεμπέδες, μὲ τὰ μαλλιὰ κολλημένα στὸ κρανίο. Ἐν τούτοις εἶχε θυσιάσει τὶς ξανθὲς κοτσίδες της ποῦ θὰ ἦσαν πολὺ ὄμορφες τὶς ὧρες ποῦ θὰ ἁπλώνονταν σὰν χαίτη· ὅσα ὅμως μαλλιὰ τῆς ἔμεναν ἦσαν πυκνά, ἀστραφτερά, ζαλιστικά.

Οὔτε ἔκαμα κἂν νὰ τὴν φλερτάρω, γιατὶ ἐκαταλάβαινα πῶς γι' αὐτὴν ὁ καιρὸς δὲν ἦτο μάταιη λέξις, ἀλλὰ μιλούσαμε συχνὰ γιὰ πράγματα λιγάκι λιγώτερο παιδιάστικα ἀπὸ ὅσα συνηθίζονται μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Ἡ τακτική μου ἦταν ἀναμφισβήτητως καλή, γιατὶ ἤμουν ὁ μόνος ἄνδρας μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν ὑπομονὴ νὰ περάσῃ τὲτ-ἀτὲτ περισσότερο ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Ἦταν ἐλεύθερη· εἶχε χάσει τὸν ἄνδρα της τὸν καιρὸ τῆς ὀλέθριας ἱσπανικῆς γρίππης καί, ὕστερ' ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ἐπαραδόθηκεν ἀβίαστα... Ἂν τὤθελε, θὰ τὴν ἔπαιρνα γυναῖκα μου, ἀλλὰ προτιμοῦσε νὰ εἶναι ἐλεύθερη καὶ θυμᾶμαι ἀκόμη τὸ αἰνιγματικὸ μειδίαμα της τὸ βράδυ ποῦ μοῦ εἶπε:

—Ἔχω κακὲς συνήθειες... Ἕνας σύζυγος θὰ μοῦ ἦταν ἐνοχλητικός!

Δὲν ἐπήγαινα σχεδὸν στὸ σπίτι της· εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μοῦ ἐδήλωσε πὼς προτιμοῦσε νὰ μὲ συναντᾷ στὴν γκαρσονιέρα μου.

Λίγον καιρὸ ὕστερ' ἀπὸ τὸ σύνδεσμό μας, ἐπαρατήρησε ὅτι διάφορα μικροπραγματάκια ἐξηφανίζοντο τακτικὰ ἀπὸ τὸ διαμέρισμά μου: ἕνα μπιμπελό, ἕνας στυλογράφος, μιὰ χαλκογραφία, ἕνα κύπελλο πορσελάνης, ἕνα βιβλίο δεμένο μὲ σπάνιο δέρμα...

Κατ' ἀνάγκην ὑποψιάσθηκα τοὺς ὑπηρέτες μου —δεδομένου μάλιστα πὼς βρισκόντουσαν ἀπὸ λίγον καιρὸ στὴν ὑπηρεσία μου. Ἀπέλυσα πολλοὺς θαλαμηπόλους, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον. Ἡ κλοπὲς ἐξηκολούθησαν. Μιὰ μέρα ποῦ μοῦ ἐπῆραν ἕνα μενταγιὸν μικρᾶς ἀξίας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἦταν ἀπείρως πολύτιμο γιὰ μένα γιατὶ τὸ εἶχα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, κατέφυγα στὸν Σύλαξ, τὸν ἰδιωτικὸν ντετέκτιβ, γιὰ τὸν ὁποῖον εἶχα ἀκούσει νὰ λένε πολλὰ τὰ καλά.

Δέκα ἡμέρες ἐπέρασαν, ὅταν μοῦ ἔκλεψαν ἕνα δαχτυλίδι στολισμένο μὲ σμαράγδια, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπίσης ἀξίαν ὡς ἐνθύμιον.

Ὁ Σύλαξ παρουσιάσθηκεν ἕνα πρωῒ καὶ μοῦ εἶπε:

—Κύριε, ἀνακάλυψα τὸ πρόσωπο...

Καί, χαμηλώνοντας τὴ φωνή, μοῦ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τῆς Λουΐζας Ν..., πρᾶγμα ποῦ στὴν ἀρχὴ μ' ἔκαμε νὰ ἐξαναστῶ:

—Δὲν εἴδατε καλά! ἐφώναξα.

—Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος γιὰ ὅσα λέγω καὶ τὸ χειρότερο εἶνε, κύριε, ὅτι παραδίδεται στὸ πάθος της —γιατὶ πάθος εἶναι— στὰ μεγάλα καταστήματα...

Προσέξατε μήπως κατηγορεῖτε καμμιὰν ἀθῴα! ἐδιαμαρτυρήθηκα πάλι.

Ὁ Σύλαξ ὅμως ἀρκέσθηκε νὰ ὑψώσῃ ἐλαφρὰ τοὺς ὤμους καί, ψάχνοντας τὴν τσέπη:

—Πάντως ἰδοὺ μιὰ ἀπόδειξις! ἐμουρμούρισε.

Καὶ μοῦ ἔδωκε τὸ δαχτυλίδι μὲ τὰ σμαράγδια.

—Καθὼς φαίνεται, θὰ ἐφοβήθηκε, εἶπε· ἄφησε νὰ τῆς πέσῃ αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι τὸ ὁποῖο εἶναι, βέβαια, δικό σας, δὲν εἶναι ἔτσι;

Ἐπέρασα τρεῖς κακὲς ἡμέρες καὶ τρεῖς νύχτες ἀκόμα χειρότερες. Μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν οἶκτο μου γιὰ τὴ Λουΐζα ἦταν ἡ ἀπόλυτος πεποίθησίς μου πὼς ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα ἦταν αὐθεντικὴ κλεπτομανής. Δὲν ἐφανέρωνε κανένα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ποῦ, στὸ δικηγορικό μου στάδιο συνήντησα στὶς «κανονικὲς» κλέφτρες, καὶ μοῦ εἶχε δώσει πλῆθος ἀποδείξεων γενναιοψυχίας καὶ ἀνιδιοτελείας.

Ὕστερ' ἀπὸ μακροὺς δισταγμούς, ἀπεφάσισα νὰ μιλήσω. Ἀποφάσισα ξαφνικά, σὰν κάτι νὰ μ' ἔσπρωχνε, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποῦ ἡ Λουΐζα ἔφθανε στὸ φαντεδοῦ μας.

Τὴν ἔσφιξα στὸ στῆθος μου, τῆς ἔδειξα τὸ δαχτυλίδι μὲ τὰ σμαράγδια. Αὐτὴ ἀνατρίχιασε κ' ἐχλώμασε:

—Τὸ ἄφησες νὰ πέσῃ! εἶπα.

Ἐγούρλωσε τὰ μάτια της· εἶχε τὸ βλέμμα τῶν ζώων ποῦ πιάνονται στὴν παγίδα:

—Ἀλλοίμονο! εἶπα... Τὰ ξέρω ὅλα... Ξέρω τί σὲ σπρώχνει ἡ τρέλλα σου καὶ κάνεις στὰ μεγάλα καταστήματα... Ξέρω πῶς ἐκτίθεσαι καθημερινῶς στὴν ἀτίμωσι... Πρέπει νὰ θεραπεύσῃς αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια, Λουΐζα, γιατὶ ἀλλοιῶς ἡ λύσις εἶναι σίγουρη.

Δὲν ἐπιχείρησε νὰ ἀρνηθῇ· ἔτρεμε ὅλο της τὸ κορμὶ καὶ σὲ λίγο τὰ μάτια της ἐβούρκωσαν ἀναφιλητὰ τὴν ἔσεισαν καθὼς ἐψέλλιζε:

—Ναί, θέλω νὰ γίνω καλά.... νὰ ἐφαρμόσω ὅλες τὶς θεραπεῖες ποῦ θὰ μοῦ εἰποῦν... Νὰ ξέρες!... Εἶναι κάτι τὸ ἀκαταγώνιστο. Καὶ ὅμως, δὲν ἐζήμιωσα πεντάρα κανέναν, οὔτε κ' ἐσένα...

Ἄνοιξε βιαστικὰ τὴν τσάντα της, μιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ὄμορφες τσάντες ὁποῦ ἡ σημερινὲς γυναῖκες βρίσκουν τρόπον νὰ συσσωρεύσουν ἕναν κόσμο ὁλόκληρο καὶ ἀπὸ ἕνα τσεπάκι, κοντὰ στὸν πάτο, ἔβγαλε ἕνα φάκελλο:

—Κύττα!

Ἦταν καμμιὰ δωδεκαριὰ ἀποδείξεις ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

—Ὅ,τι παίρνω, τὸ πληρώνω... Νά, κύττα τί σοῦ ἔστειλα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν...

—Ἐσὺ τἄστειλες! ἐψιθύρισα, μαλακωμένος. Εἶναι ἡ ἐπιταγὴ τῆς ὁποίας μάταια ἀναζήτησα τὸν ἀποστολέα.

—Βλέπεις ὅτι κατὰ βάθος δὲν εἶμαι κλέφτρα. Πραγματικά, τὰ ἀντικείμενα μοῦ εἶναι ἀδιάφορα, τὸ μόνο ποῦ μ' ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ πρᾶξις... Ἐκεῖνο ποῦ μ' ἐνδιαφέρει, χωρὶς νὰ μοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ εἰπῶ τὸ γιατί, εἶναι δὲν ξέρω ποιὸ μῖγμα φόβου καὶ ἡδονῆς, ὁ πειρασμὸς ἑνὸς κινδύνου, αὐτοῦ τοῦ κινδύνου. Μόλις ἔχω στὰ χέρια μου τὸ ἀντικείμενον ποῦ κλέβω, ἀδιαφορῶ γιὰ δαῦτο. Μερικὲς φορὲς μάλιστα, τὸ ἐπέστρεψα ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν κλοπή. Ἀλλ' αὐτὸ κατέστρεφε ὅλη τὴν ἡδονή.

Τὴν ἄκουα ὅλος ἐπιείκεια. Ἦταν φανερὸ πὼς δὲν ἦταν κλέφτρα, μὲ τὴν κυριολεκτικὴ ἔννοια τῆς λέξεως, ἱκανοποιοῦσεν ἕνα ἔνστικτο κινδύνου, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς εἶχε πάρει αὐτὴν τὴν παράφρονα μορφήν. Ἀποφάσισα νὰ κάμω τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσω. Ὑπεβλήθη μὲ ἀπόλυτη προθυμία στὴν θεραπεία ποῦ τῆς ἐπέβαλεν ὁ φίλος μου Λικό, ὁ ὁποῖος εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη μου, ὁ πρῶτος ψυχίατρος τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὁ ὁποῖος ἐφάνηκε πὼς ἐπετύχαινεν ἀνέλπιστα στὴν προσπάθειά του.

Ἡ Λουΐζα ὅμως διετήρησε τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν κίνδυνο. Μόνο ποῦ τὴν ἱκανοποιοῦσε πιὰ μὲ πολλοὺς τρόπους. Κυρίως τὴν ἐτραβοῦσαν ἡ ἀναβάσεις στὰ βουνά. Ἑτοίμαζε τὶς ἐκδρομὲς λεπτομερέστατα, τὶς κατέστρωνε πολὺν καιρὸ πρίν, πρᾶγμα ποῦ δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ σκοτωθῇ καθὼς ἀνέβαινε σὲ μιὰ κορφὴ τῆς δροσερᾶς τοῦ Κερβίνου.

—Καὶ πέθανε θεραπευμένη τελείως;

—Ἀ! Νά! Μετὰ τὸ δυστύχημα βρῆκαν στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου της ἕνα σωρὸ πραγματάκια χωρὶς ἀξία... ποῦ δὲν εἶχαν κανένα λόγο νὰ βρίσκωνται ἐκεῖ!... Δὲν τολμῶ νὰ βγάλω συμπεράσματα!

J.—H. ROSNY, Πρεσβύτερος τῆς Ἀκαδημίας Γκονκοὺρ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

ΔΡΙΜΥΤΑΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πρόσφυγες βουλευταί, περιελθόντες τελευταίως τὰ χωρία τῆς μεθορίου, περιγράφουν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ προσφύγων. Ἐλλείψει κατοικίας πρῶτον, ὡς ἀναφέρουν οἱ ὡς ἄνω βουλευταί, ἡ ὑγεία τῶν ἐκεῖ προσφύγων, δὲν εἶνε εὐχάριστος, ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχουν καὶ τὸν φόβον νὰ ταφοῦν ὑπὸ τὰ ἐρείπια.

Οἱ ὡς ἄνω πρόσφυγες τῆς μεθορίου κατηγοροῦν δριμύτατα Κράτος, Πολιτείαν καὶ Κυβερνήσεις, διότι ἐνῷ στεγάζονται εἰς ἐρειπωμένας κατοικίας — παμπάλαια παλαιόσπιτα — ἐχρεώθησαν ταύτας ἀντὶ 8—50000 δραχμῶν. Δὲν θὰ πιστεύσῃ κανεὶς τὸ φοβερὸν τοῦτο καὶ ἐξωφρενικὸν ἀδίκημα, ἐν τούτοις ὅμως αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

Ἐνῷ παρὰ πάντων ἀπεφασίσθη καὶ ἀνεγνωρίσθη, ὄχι μόνον νὰ ἀποζημιωθοῦν πλήρως, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ διετίαν καὶ διὰ ποσοῦ 100.000.000 δρχ., ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ τὴν θερμὴν ἔκκλησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπεφάσισε διὰ Νόμου τὴν χορήγησιν 120.000.000 δρχ. ὁμολογιῶν ἔναντι τῆς ἀποζημιώσεώς των, δηλαδὴ τοὺς παραχωρεῖ τὸ 40 ο)ο μόνον ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεώς των καὶ καμμίαν δραχμὴν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ τοῦ κρατικοῦ χρήματος.

Ἐπίσης τονίζεται ἡ ἀθλία κατάστασις τῆς ἀρδεύσεως, ὑδρεύσεως καὶ συγκοινωνίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὅτι ἡ Ἐποπτεία τῶν παραμεθορίων δὲν ἤρχισεν εἰσέτι νὰ λειτουργῇ.

—Διότι δὲν πληρώνεται τὸ συμπληρωματικόν

Κατὰ τηλεγράφημα χθεσινὸν ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, λόγῳ τῆς παρατάσεως τῆς μὴ πληρωμῆς ἀποζημιώσεων ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ φύλλου τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου, παρατηρεῖται ἀπὸ ἡμερῶν ζωηρὰ δυσφορία καὶ νευρικότης μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ δικαιούχων β' σειρᾶς 6 ο)ο καὶ ἐκπροθέσμων, ἐκλήθη ἐκτάκτως διὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν, πρὸς συζήτησιν τῆς καταστάσεως καὶ λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων.

—Ἡ καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων

Τὴν Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν 24ην καὶ 25ην τρέχ. ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε προσκληθεισῶν Κοινοτήτων θὰ καταβάλλωνται ἐν Ἀθήναις, Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Καλλιθέᾳ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τοῦ Α' Φύλλου Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Σεμὲν	Κολωνίας
Σαρῆ—Κλησὲ	Ἀμασείας
Σιδηροχωρίου	Βιζύης
Σεντουκίου	Γάνου καὶ Χώρας
Σερεντζίου	Τυρολόης
Σύλλης	Ἰκονίου
Σελευκείας	Ταρσοῦ—Ἀδάνων
Σαράντα Ἐκκλησιῶν	40 Ἐκκλησιῶν
Σκεπαστοῦ	40 Ἐκκλησιῶν

Ο κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΝΕΑΝ ΣΜΥΡΝΗΝ»

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ

Ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης συνοδευόμενος καὶ ὑπό τινων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν Συνοικισμὸν τῆς «Νέας Σμύρνης» τὸν ἀνεγειρόμενον ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ. Τὸν κ. Δήμαρχον ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης κ. Θ. Καρέλλος μετὰ μελῶν τινῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου καὶ ἄλλων οἰκιστῶν.

Ὁ κ. Δήμαρχος περιῆλθε τὸν συνοικισμόν, ἐξήτασεν ἐπὶ τόπου, διάφορα ζητήματα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δήμου καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἄμεσον λῆψιν μέτρων διὰ τὴν λύσιν των.

Οἱ πρόσφυγες ηὐχαρίστησαν θερμῶς τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του.

—Τὰ νομοσχέδια τῆς Ἀνταλλαγῆς

Κατὰ ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀνταλλαγῆς ἡτοίμασε σειρὰν νομοσχεδίων σχετικῶν πρὸς τὰς διατυπώσεις τῶν ἀποζημιώσεων. Τὰ νέα νομοσχέδια, λεπτομερειακῆς μᾶλλον φύσεως, ἀφοροῦσι κυρίως τὴν ἄρσιν ὡρισμένων ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων ἤδη πολυαρίθμων νόμων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν προσφυγικὴν ἀποζημίωσιν.

—Τὸ ζήτημα Κιοὺπ-Κιοΐ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σερρῶν, διευθετήθη τὸ ἀπὸ πενταετίας ἐκκρεμοῦν ζήτημα Νέας Μπάφρας καὶ Κιοὺπ-Κιοΐ.

Οἱ πρόσφυγες ἐδέχθησαν νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς πρὸ διετίας ἀνεγερθέντας οἰκίσκους ἀποζημιουμένων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκτίσθησαν διὰ διπλασίου κλήρου.

—Νέοι συνοικισμοὶ Μακεδονίας

Ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Προνοίας Θεσσαλονίκης κατεκυρώθησαν τελικῶς αἱ δημοπρασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τριῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν εἰς Κατερίνην, Γενιτσὰ καὶ Κιλκίς, ἕκαστος τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελῆται ἐκ 35 οἰκίσκων. Τὴν κατασκευὴν τῶν δύο πρώτων συνοικισμῶν ἀνέλαβεν ὁ ἐργολάβος κ. Λαμπριανίδης, τοῦ δὲ τρίτου ὁ κ. Κατσέας.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ τεχνικοῦ τμήματος κ. Κυριαζίδης θὰ μεταβῇ εἰς Κατερίνην ἵνα ἐγκαταστήσῃ τὸν κ. Λαμπριανίδην τὴν Δευτέραν εἰς Αἰκατερίνην. Τὴν Τρίτην θὰ μεταβῇ εἰς Κιλκίς, διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἐργολάβον κ. Κατσέαν.

—Παράπονα ἀπὸ τὴν Κατερίνην.

Πρὸς τοὺς ἐνταῦθα εὑρισκομένους βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς Μακεδονίας, ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα τοῦ προέδρου τῶν δικαιούχων ἀστῶν προσφύγων Κατερίνης, διὰ τῶν ὁποίων διαμαρτύρεται διότι τὸ ἐκεῖ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἀνταλλάσσει τὰς προσωρινὰς ἀποδείξεις 6 ο)ο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄγει εἰς καταστροφήν.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

«ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ» (ΚΑΤΩΘΕΝ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ)

Μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης. Κατὰ τὴν ἱερουργίαν ἐχοροστάτει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως, ὅστις διὰ τῆς ὑπερόχου εὐφραδείας καὶ γλυκύτητός του συνήρπασε τὸ ἐκκλησίασμα, ὅπερ ἐν πλήρει θρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ κατησπάζετο τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Ὁ Ναός, καταλλήλως διακοσμημένος διὰ σμύρτων καὶ σημαιῶν, ἔβριθε ἀπὸ τὸ φιλεόρτον ἐκκλησίασμα, ὅπερ συγκεκινημένον συνεχάρη τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατέβαλε ὅπως συμπληρώσῃ διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ, σοβαρὰν ἔλλειψιν τῆς πολυπληθοῦς ταύτης συνοικίας.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστη ὁ λαοφιλὴς καὶ σεβαστὸς Δήμαρχός μας κ. Σπυρίδων Μερκούρης, ὅστις ὑπεσχέθη πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς συνοικίας. Ἐπίσης ἐκ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου διεκρίναμεν τοὺς κ. κ. Κ. Κοτσέαν, Ροζολῆν, Καμπάσην, Παρασκευόπουλον, Παπαγεωργίου, Ἀντωνιάδην κλπ. ὡς καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Τὴν τελετὴν ἐφαίδρυνε τμῆμα μουσικῆς τοῦ Δήμου, ἀνακρούσαν διάφορα ἐνθουσιώδη τεμάχια.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 (1929) τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1929 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου ἐκδοθείσης μεταξὺ τῆς ἐναγούσης—ἐκκαλούσης Δωροθέας συζύγου Δημητρίου Σπανιᾶ τὸ γένος Βασ. Πρινίτου κατοίκου Σκοπέλου—Μυτιλήνης δι' ἑαυτὴν καὶ ὡς ἐπιμελουμένης τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἀνηλίκων θυγατέρων της Εἰρήνης καὶ Ἀδαμαντίας καὶ τοῦ ἐναγομένου ἐφεσιβλήτου συζύγου της Δημητρίου Σπανιᾶ, κατοίκου πρώην Σκοπέλου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐφεσιβλήτου. Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν ἔφεσιν καὶ ἐξαφανίζον τὴν ὑπ' ἀριθ. 900)1928 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν. Ἐπικυροῖ τὴν εἰς χεῖρας τῶν τρίτων 1) Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Μυτιλήνης. 2) Τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς διευθύνσεως τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ 3) τοῦ Συμβολαιογράφου Γέρας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1928 κατασχετηρίου, ἐπὶ ποσοῦ δρχ. 24.556.80 ἐπιβληθεῖσαν συντηρητικὴν κατάσχεσιν. Ὑποχρεοῖ τὸν Συμ)φον Γέρας νὰ παραδώσῃ τῇ ἐναγούσῃ τὸ παρ' αὐτῷ κατατεθειμένον γραμμάτιον συστάσεως παρακαταθήκης ὑπ' ἀριθ. 395 τῆς 1ης Μαΐου 1928 τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Μυτιλήνης. Ὑποχρεοῖ τὸν Διευθυντὴν τοῦ αὐτοῦ Ταμείου ὅπως ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ κατατεθειμένου ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν δρχ. 24.556.80 καταβάλῃ τῇ ἐναγούσῃ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 καὶ ἐφεξῆς μέχρι λύσεως τοῦ μετὰ τοῦ ἐναγομένου γάμου της δρχ. 1000 μηνιαίως εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός. Ὁρίζει παράβολον ἐκ δρχ. 200, καταβλητέον ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τῆς παρούσης. Διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ καταβληθέντος προστίμου τῇ ἐκκαλούσῃ. καὶ Καταδικάζει τὸν ἐφεσίβλητον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τῆς ἀντιδίκου ἐκ δρχ. 1200, ἐξ ὧν δρχ. 1000 δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς δικηγόρου καὶ τὰ τέλη. Ἀκριβὴς περίληψις. Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 7 Αὐγούστου 1929. Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος Π. Γ. Κουντουράς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχανημάτων Λιμενικῶν Ἔργων διακηρύττει ὅτι, ἀκυρωθέντος τοῦ γενομένου τῇ 7 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. συναγωνισμοῦ μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν τῷ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε. δύο ἁπλῶν μεταλλικῶν φορτηγίδων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) Νοεμβρίου 1929, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ. ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συγγραφῆς [illegible]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Μ.Λ.Ε.
Διευθυντὴς Δημοσίων Ἔργων
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΤΟΙΧΩΝ

Τῶν Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων A. Sanderson-Sons Ltd
» Γαλλικῶν » Isidor-Leroy
» Γερμανικῶν » Hansa Iven Co
» Σουηδικῶν » Kabergs Tapetfabrik

Εὑρίσκεται εἰς τὸν «Ρυθμόν», Βουλῆς 22, εἰς τιμὰς συναγωνιζομένας καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑδροχρωματισμούς. Ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπικόλλησιν δι' εἰδικοῦ συνεργείου. Εἰς τὸν «Ρυθμὸν» θὰ εὕρητε καὶ ὅλα τὰ ὑφάσματα καὶ λοιπὰ εἴδη ἐπιπλώσεως.

ΚΟΝΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ
ΑΣΒΕΣΤΟΣ
ΑΤΛΑΝΤΟΣ

εἰς σάκκους ἐπιστρεφομένους. Ἐσβεσμένη. Διατηρεῖται ἐπὶ μακρὸν καὶ χρησιμοποιεῖται ἀμέσως χωρὶς ἔξοδα σβέσεως.

ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΓΑΜΒΕΤΤΑ 14. ΤΗΛ 63-62

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (19)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

Ἡ Μαριάνα μὲ τὸ δίκηο της μποροῦσε νὰ ἦταν ὑπερήφανη. Πολλὰ χρόνια εἶχε νὰ περάσῃ τὸ κατῶφλι τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας μιὰ τόσον ὄμορφη νυφοῦλα, καὶ τὰ ψιθυρίσματα ποὺ ἠκούοντο ὁλόκυρα ἐξέφραζαν τὸν θαυμασμὸν τῶν παρισταμένων... Καὶ ἰδίως ὅτι αὐτὴ ἡ μνηστὴ ἦτο πλουσία, πολὺ πλουσία.

Ὁ εὐτυχὴς Ἰούλιος, λάμπων ἀπὸ ὀμορφιὰ καὶ εὐτυχία, ἦτο ὁ στόχος ὅλων τῶν βλεμμάτων... Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ἐσχημάτιζαν οἱ δύο των τὸ θαυμασιώτερον ζευγάρι.

Ὁ αἰδεσιμώτατος Ροῦσβελτ τοὺς ἐξεφώνησεν ἕναν λόγον πλήρη σοβαρότητος καὶ λαμπρότητος. Ἀλλ' ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν ἐπίλογον, λησμονῶν πιθανῶς τὸ θρήσκευμα τῆς νύμφης, εἶπε:

—Τέλος, ἐσεῖς οἱ ὁποῖοι θ' ἀνταλλάξετε τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις, μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ εἶνε ἀρρήκτως ἡνωμένοι εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν αἰωνιότητα, εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὴν πίστιν...

Ἡ Λιάνα δὲν κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα σκίρτημα. Ἡνωμένοι εἰς τὴν πίστιν!... Μὰ ἦσαν αὐτοὶ οἱ δύο μελλόνυμφοι ποὺ ἵσταντο πρὸ τοῦ κήρυκος; Ἡ Μαριάνα ἦτο καθολική, ὁ Ἰούλιος διαμαρτυρόμενος... Ποίαν ἐπιρροὴν θὰ εἶχεν αὐτὸ εἰς τὴν μέλλουσαν οἰκογένειάν των; Καί, ἐὰν ἡ ἕνωσις αὐτὴ διατηρηθῇ εἰς τοὺς δύο ἀλλοθρήσκους, τί θὰ συμβῇ ἀργότερα εἰς τὴν αἰωνιότητα, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ πάστωρ;

Χωρὶς νὰ θέλῃ, ἡ Λιάνα ἐγύρισε κ' ἐκύτταξε τὸν Νάταν Ροῦσβελτ, ποὺ ἔστεκεν ἐκεῖ κοντά της. Τὸν εἶδε νὰ χλωμιάζῃ... Ἴσως ἡ φράσις τοῦ πατέρα του τοῦ ἐθύμιζε μιὰν ἴδια φράσι ποὺ τοῦ εἶχεν εἰπῆ μιὰ μέρα ἡ Λιάνα, καὶ ποὺ αὐτὸς μὲ τὸ εὐθὺ καὶ ὑγιὲς πνεῦμα του ἀνεγνώρισε τὴν σοφίαν της.

Εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, ὅπου κατόπιν μετεβη ἡ γαμήλιος πομπή, ἡ Λιάνα προσηυχήθη καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Μαριάνα τὴν πίστιν ποὺ τῆς ἔλειπε. Ἡ καϋμένη ἡ Μαριάνα!... Ἀσφαλῶς μόνη ἡ Λιάνα ἀπὸ ὅλους τοὺς παρισταμένους ἀποκαλοῦσε μὲ τὸ ἐπίθετον αὐτὸ τὴν νεαρὰν νυφοῦλα, ποὺ ἦτο γονατιστὴ ἐμπρὸς στὸν βωμόν, καὶ ἡ ὁποία βέβαια δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ φαντασθῇ τὸν ἑαυτόν της δυστυχῆ. Μὲ τὸ κεφάλι ὑψωμένο καὶ μὲ καταφανῆ ψυχρότητα καὶ πλῆξιν παρηκολούθει τὸν λόγον τοῦ γέροντος ἱερέως.

Ὡμιλοῦσε περὶ φιλανθρωπίας, αὐταπαρνήσεως, ταπεινωσύνης εἰς τὴν πλουσίαν Μαριάνα Λέτμαν, μίαν ἀπὸ τὰς μελλοντικὰς γυναικείας δόξας τῆς Ἀγγλίας!... Καὶ ἤκουεν ἐπίσης τὸν λόγον του ὁ κομψὸς Ἰούλιος, ὁ ὁποῖος ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν διατεθειμένος νὰ χαρῇ τὴν ζωὴν ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν αὐτὴν γυναῖκα.

—Μείνετε διὰ παντὸς ἡνωμένοι καὶ ἀκολουθήσατε τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας, τῆς θρησκείας καὶ τῆς τιμῆς, εἰς τὸ τέρμα τοῦ ὁποίου θὰ εὕρητε τὸν Θεὸν καὶ τὴν μακαρίαν αἰωνιότητα.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἐτελείωσε τὸν λόγον του ὁ ἱερεύς. Ἡ Λιάνα, ποὺ ἐκάθητο πίσω ἀπὸ τὴν ἐξαδέλφην της, τὴν εἶδε μὲ ἔκπληξιν, ν' ἀνατριχιάζῃ... Ὅταν ἡ Μαριάνα, ἀκουμπισμένη στὸ μπράτσο τοῦ Ἰουλίου, ἐγύρισε γιὰ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς ἐκκλησίας, τὸ πρόσωπό της ποὺ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἦτο ἐλαφρῶς ρόδινον ἀπὸ τὴν κούρασιν καὶ τὰς συγκινήσεις τῶν δύο ἀλλεπαλλήλων τελετῶν, ἐχλώμιασε ξαφνικὰ καὶ τὸ βλέμμα της ἐπῆρε μίαν σκληρὰν ἔκφρασιν... Ἀλλ' ὁ θαυμασμὸς ποὺ τὴν περιέβαλε, τῆς ἔσβυσε γρήγορα τὴν ὑπερβολικὴν αὐτὴν συγκίνησιν.

Ὅταν ἡ Λιάνα ἐμπῆκε μετὰ μίαν ὥραν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἡ ἐξαδέλφη της ἡτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ, τὴν εὑρῆκεν ἠρεμωτάτην καὶ τελείως ψύχραιμον.

—Ὁ Ἰούλιος σᾶς εἰδοποιεῖ, Μαριάνα, ὅτι σὲ λίγο θὰ φύγῃ τὸ τραῖνο, εἶπεν ἡ Λιάνα καθὼς ἔσκυβε γιὰ νὰ τοποθετήσῃ καλύτερα τὸ νυμφικὸ φόρεμα ποὺ ἦταν ριγμένο ἀπάνω σ' ἕνα κάθισμα.

—Εἶμαι ἕτοιμη...Ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ κλείσετε αὐτὴ τὴ βαλίτζα; Νὰ τὸ κλειδί... Εὐχαριστῶ, Λιάνα!

Ἐπῆρε τὰ γάντια της κ' ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω της μέσα στὴ στενὴ καμαροῦλα, στολισμένη μὲ παλαιὰ λουστραρισμένα ἔπιπλα καὶ ὀλίγα καθίσματα σκεπασμένα μὲ φθαρμένο ὕφασμα. Μιὰ ἔκφρασις περιφρονήσεως ἔλαμπε στὰ ὡραῖα της μάτια...

—Ἀντίο, φτώχεια! ἐψιθύρισε. Ἡ ζωὴ τώρα ἀνοίγεται ἀληθινὰ γιὰ μένα... Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δόξα, ἴσως!

—Καϋμένη Μαριάνα! ἐψιθύρισε χωρὶς νὰ θέλῃ ἡ Λιάνα.

Ἡ νέα ἔκαμε μίαν ἀπότομον κίνησιν.

—Καὶ γιατί μὲ λυπᾶσθε; ἐρώτησε θυμωμένη. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ μπορούσατε στ' ἀλήθεια νὰ μὲ λυπᾶσθε. Ἀλλὰ σήμερα!...

—Σήμερα, ὅπως καὶ χθές, Μαριάνα, γιατὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν σκέπτομαι τὰ πλούτη σας, ἀλλὰ μόνον τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον παρασύρεσθε καὶ ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς φιλοδοξίας ποὺ σᾶς κυβερνᾷ, ἀντὶ νὰ τὸ ὑποτάξετε μὲ φρόνησιν.

(Ἀκολουθεῖ)

Colman's
Mustard
MUSTARD
KING

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΟΣΤΙΜΟΝ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟΝ ΣΑΣ

[illegible]

ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ ΚΟΛΜΑΝ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ὁ Σύνδεσμος τῶν κοινοτήτων Πάρου

ΠΑΡΟΣ, Ὀκτώβριος. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις). — Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Κοινοτήτων», προβλεπόμενος ἀπὸ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ Κοινοτήτων», ἀπὸ τριετίας ἱδρύθη κατόπιν πολλῶν ἐνεργειῶν ὡρισμένων Παρίων, εἰς τὴν νῆσόν μας, ἥτις καὶ ὑπερηφανεύεται, διότι μεταξὺ τῶν Κυκλάδων, εἶνε ἡ μόνη ποὺ παρουσιάζεται μὲ ἰδιαιτέρως ὠργανωμένας Κοινότητας, ἀποτέλεσμα τῆς ὀργανώσεως τῶν ὁποίων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ Συνδέσμου.

Διὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς ἑνώσεως αὐτῆς τῶν Κοινοτήτων, δὲν λέγομεν τίποτε, διότι εἶνε πασιφανὴς ἡ μεγάλη ἐπίδρασις τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προοδευτικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἐξελίξεως ἑνὸς τόπου.

Ὁ Σύνδεσμος τῆς Πάρου, ὡς πρῶτον του ἔργον ἔταξε τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας, ἀφοῦ τὸ Κράτος δὲν γνωρίζει ἂν ὑπάρχῃ τὸ νησί μας καὶ ἂν ἔχῃ ἀνάγκας. Διότι, ἂν τὸ ἐγνώριζε, ἀσφαλῶς θὰ ἔλαμβανε μίαν πρόνοιαν σχετικὴν καὶ γι' αὐτό.

Καὶ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα νησιὰ (Κέαν, Κύθνον, Νάξον, Τῆνον, Ἄνδρον, Σῦρον), γιὰ τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὁδοποιΐας (γιατὶ εἶχαν φαίνεται τοὺς ἀνθρώπους των...) θὰ ἀπεφάσιζε νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Πάρος εἰς τὸ δίκτυον τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἀλλά, δυστυχῶς, τὰ ἔργα ἀποφασίζονται καὶ γίνονται μόνον δι' ὡρισμένας προνομιούχους περιφερείας τῆς Ἐπικρατείας...

Ὁ σύνδεσμος λοιπὸν πρὸ τῆς κρατικῆς ἐγκαταλείψεως ἀνέλαβε μόνος του τὸ βαρὺ αὐτὸ ἔργον.

Μέχρι σήμερα ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς τῶν κοινοτήτων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σοβαρὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα αὐξάνονται κατὰ πολύ, ἂν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ (ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου) τοπικαὶ μικροφορολογίαι καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων.

Ἐκτὸς τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ὁ Σύνδεσμος θὰ φέρῃ εἰς πέρας, καὶ πρὸς ἄλλας ἀπόψεις στρέφονται αἱ προσπάθειαί του. Ἡ ἐξυγίανσις τοῦ νησιοῦ καὶ ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις γενικὰ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ προγράμματός του.

Ἀλλὰ ἡ Ἕνωσις τῶν Κοινοτήτων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μίαν μεγάλην ἠθικὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων.

Μὲ τὴν συχνὴν συνάντησιν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὴν συζήτησιν ἑπομένως καὶ ἀνταλλαγὴν γνωμῶν προάγονται σπουδαίως αἱ ἀντιλήψεις διὰ τὴν κοινότητα καὶ τὰ κοινοτικὰ ἀξιώματα.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ἐκπολιτιστικὴν τόνωσιν καὶ ἐπίδρασιν ποὺ ἀσκεῖ ὁ σύνδεσμος, δὲν παύει δυστυχῶς καὶ ἡ ἀντίδρασις τῶν ὡρισμένων φαίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος κύκλων. Ἁπλῶς καὶ μόνον σημειώνομεν τοῦτο μὲ λύπην μας, χωρὶς ὅμως οὐδόλως καὶ νὰ νομίζουν ὅτι αἱ ἀντιδράσεις των αὗται εὑρίσκουν ἀπήχησίν τινα.

Εὐτυχῶς διὰ τὴν Πάρον, ἐπικρατοῦν αἱ φρονιμώτεραι ἀντιλήψεις καὶ ὁ σύνδεσμος θὰ συνεχίσῃ τὸ βαρύ, ἀλλὰ μεγάλο, ἔργον ποὺ ἀνέλαβε, χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐξυπηρετήσεως.

Χρειάζεται μόνον ὑπομονὴ καὶ πίστις εἰς τὸ ἐμπνευσμένο γνωμικὸν «Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχύς».

ΔΗΜ. Ν. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΛΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΟΥΔΡΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ ΟΤΙ:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ προσωρινοῦ ὁρίου ἡ κατασκευὴ ἀποβάθρας ἐκ σιδηροκονιάματος ἐν τῷ Λιμένι Μούδρου συμφώνως τῇ σχετικῇ μελέτῃ τῆς Ἑταιρίας ἀδελφῶν Ἀβδῆ καὶ Ἀθ. Ταχτατζῆ ἐγκριθείσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38064 τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. διαταγῆς Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δρχ. 470.000.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι τοὐλάχιστον β' τάξεως. Οἱ μειοδόται δέον μετὰ τῆς προσφορᾶς των νὰ συνυποβάλωσιν ἄδειαν ἀσκήσεως καὶ γραμμάτιον παρακαταθήκης εἴς τι Δημόσιον Ταμεῖον ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δρχ. 25.000 εἰς μετρητὰ ὡς ἐγγυοδοσίαν. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Κάστρῳ καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ Καταστήματι ἔνθα τὰ γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 π. μ. Πληροφορίαι δίδονται ἐν Κάστρῳ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀδελφῶν Ἀβδῆ ἢ Ἀθ. Ταχτατζῆ. Ὁ τελευταῖος μειοδότης ὑποχρεοῦται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας νὰ προσέλθῃ πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐργολαβικοῦ συμβολαίου.

Κάστρον τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. ΚΛΩΤΣΑΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, προμηθείας ἑκατὸν χιλιάδων ὀκάδων γαιανθράκων Κάρδιφ καὶ εἰς βώλους. Ἡ δημοπρασία θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 6ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Τετάρτην, τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν καὶ ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Δήμαρχος
ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμο καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Χ. Χ., Πάτρας.—Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

κ. Κατ. Χ'' Νικολάου, Πάτρας.—Δὲν εἶνε δυνατὰ αὐτὰ τὰ πράγματα. Δηλώσεις μόλις πρὸ διετίας ὑποβληθεῖσαι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξεδικάσθησαν καὶ νὰ εἶνε μάλιστα ἕτοιμοι πρὸς καταχώρησιν. Ἐξ ἄλλου εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν ὑπάρχει τίποτε σχετικόν. Πρὶν πληρώσετε τὸν ἐν λόγῳ κύριον διὰ τοὺς «κόπους» του, στείλατέ μας τὰς δηλώσεις ποὺ κρατεῖτε εἰς χεῖράς σας καὶ νὰ τὰς παρουσιάσωμεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

Ἐνδιαφερόμενον, Λαμίαν.—Θὰ προκυρυχθῇ τὸν Ἰανουάριον καὶ θὰ ἐνεργηθῇ τὸν Μάρτιον. Κανονισμὸν σᾶς ἀποστέλλομεν.

κ. Ι. Φράγκον, Ἄμφισσαν.—Δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων.

κ. Γρ. Κρούσταν, Μεσολόγγιον.—Εἰς τί θὰ ὠφελήσῃ ἡ ἔρευνα αὐτή; Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἐλήφθησαν. Προτιμότερον λοιπὸν εἶνε νὰ ἐκδώσητε νέα δικαιολογητικὰ καὶ νὰ τὰ στείλετε εἰς ἡμᾶς νὰ τὰ ἐπιδώσωμεν.

κ. Σουλτ. Παπαδοπούλου, Πάτρας.—Δὲν κατεχωρήθητε ἐλλείψει ὑπευθύνων δηλώσεων. Ἀποστείλατέ μας τὰ εἰς χεῖράς σας ἀποκόμματα.

κ. Κ. Β., Πάτρας.—Δυστυχῶς ὄχι Δὲν θὰ προσλάβουν ἄλλους.

κ. Ἀντ. Κρύαν, Κόρινθον.—Ὑπεγράφη ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη. Σχετικὴ εἴδησις θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν «Πρωΐαν». Περὶ διαγωνισμοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ σκέψις, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΣΤΕΓΩΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἀποκλειόμενοι τοῦ ἐργάζεσθαι Ἕλληνες ἐπιστήμονες φαρμακοποιοί, ὡς καὶ οἱ τῆς αὐτῆς τύχης φοιτηταὶ τῆς φαρμακευτικῆς, ὅπως προσερχόμενοι ὅσον τὸ ταχύτερον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, ἐν τῷ φαρμακείῳ Β. Μωραϊτίδου, Σταδίου 66β, καὶ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον συντελέσωσιν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἤδη ἀρξαμένου ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τῶν περιοριστικῶν δεσμῶν τῆς τάξεως τῶν προνομιούχων φαρμακοποιῶν.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος
Β. Α. ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ

ΤΡΟΠΙΚΟΝ

Ἡ λέξις ΤΡΟΠΙΚΟΝ εἶνε ἡ μόνη ἐγγύησις μιᾶς ὑδατοσταγοῦς ἀπομονώσεως.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας ταύτης δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὰ ἄριστα ὑλικά, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πενταετῆ πεῖραν τῶν εἰδικῶν Συνεργείων μας.

Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & Σ^{ΙΑ}
Σταδίου 7
Μέγαρον Σίγγερ Θεσσαλονίκη

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον

"RODA„

Παρασκευὴν 25ην Ὀκτωβρίου 3 μ. μ. ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ. Ἄφιξις εἰς Ἀλεξάνδρειαν Κυριακὴ 8 π. μ.

Τὸ ἀτμόπλοιον

"RASHID„

Παρασκευὴν 25ην Ὀκτωβρίου 5 μ. μ. διὰ ΣΜΥΡΝΗΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ (Ρουμανίας).

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ὁδὸς Κοραῆ 1, Τηλ. Ν. 2-56.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 τηλ. 84.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΚΥΠΡΟΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ ΠΕΜΠΤΗΝ 24 τρέχ. μεσημβρίαν κατ' εὐθεῖαν ΚΥΠΡΟΝ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Γ. Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεύς (ἐντὸς Γενικοῦ Πρακτορείου).

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΝ ΨΥΧΙΚΩ

Προκήρυξις μειοδοτικῆς δημοπρασίας

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ἐν Ψυχικῷ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων καὶ τῶν ὅρων συγγραφῆς τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ ἐν Ψυχικῷ προσωρινῷ Ναῷ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, προσερχόμενοι ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον καὶ ὥραν 2—4 μ.μ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10 Νοεμβρίου 1929, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ προσωρινῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Ψυχικῷ.

Ἵνα λάβῃ τις μέρος εἰς τὴν Δημοπρασίαν δέον νὰ ἔχῃ πτυχίον ἐργολάβου δι' ἔργα οἰκοδομικὰ κτιρίων, νὰ εἶνε ἐν τάξει φορολογικῶς καὶ νὰ ἔχῃ καταβεβλημένην ἐγγύησιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1928 «Περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων» Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 1929

Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ
Ι. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου (ἐν Ψυχικῷ)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ χάρτης ἐφημερίδος μὲ τὴν ὀκᾶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συμφερτικὴν τιμήν. Διαχείρισιν «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

ΣΩΚΡ. ΛΟΥ-Ι-ΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν—Οὐρολογικῶν—Γυναικολογικῶν Νοσημάτων

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Νοσοκομεῖα (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).

Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

34 ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 34
(Ὁμόνοια)

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας
Εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου. Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174

Η ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗ
θεραπεύει ἐντὸς 8 ἡμερῶν
τὰς ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΥΣ
ΑΝΑΤΟΛΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ—ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 221.800.000
102 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
(ἐν ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΚΥΠΡΩ)
Ὀργανισμοὶ ἱδρυθέντες ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:
THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205 West 33rd Street—NEW YORK
THE ATHENS BANKERS' CORPORATION 19, Kneeland Street—BOSTON, Mass.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ: 33 SOUTH CLARK STREET CHICAGO ILL.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
33—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—33
ΤΑΠΗΤΕΣ, ΒΕΛΟΥΤΕ
ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ — ΣΤΟΡ — ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
Κ.Λ.Π. ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
BANCA COMMERCIALE ITALIANA E GRECA S.A.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 60.000.000 ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 2
Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, ὁδὸς Μακρῆς Στοᾶς 39
Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Μέγαρον Μπουρλῆ
Ἐν Καβάλλᾳ Ὁδὸς Βενιζέλου
ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ
ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει . . . . . . 4 0)0
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μέχρι 5 0)0
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ (TRAVELERS' CHEQUES) ΤΗΣ BANCA COMMERCIALE ITALIANA
ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΘΥΡΙΔΩΝ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

ΤΟΥΒΛΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Πλήρη 210 Χ 100 Χ 45 χιλιοστ.
(70 κατὰ τετρ. μ. ὁριζ. τοιχοπ.)
ΣΤΕΡΕΩΤΑΤΑ
ΔΡΑΧΜΑΣ 400 ΚΑΤΑ ΧΙΛΙΑΔΑ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΤΛΑΣ„ ΓΑΜΒΕΤΤΑ 14

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΝ «ΟΡΚΟ ΤΟΥ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ»

Κύριε Διευθυντά,

Γιὰ τὴν προσπάθεια τοῦ κ. Ζ. Παπαντωνίου θέλω νὰ διατυπώσω λίγες παρατηρήσεις [illegible] μου. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσω καθόλου [illegible] βασικὴ μετατροπὴ τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ ὡς πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Κωστανιτῆ, [illegible] αὐτὴ ἀρκετὴ συζήτησις ἔγινε ὡς τώρα. Θέλω μόνο νὰ πῶ τὰ ἐξῆς:

α) Ἡ ὑπόθεσι τοῦ ἔργου, στὸ περισσότερο μέρος της, ξετυλίγεται τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Κι' οἱ τραγικοὶ καταστροφὲς περνοῦν μεσάνυχτα κάτω ἀπὸ τὸ [illegible]. Ὁ συγγραφεύς, ποὺ τόσο τονίζει [illegible] ἐκείνη νύχτα, δὲν θἄπρεπε [illegible] πὼς τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ εἶνε λιγοστό, ἀφοῦ ἔχει περάσει πιὰ ἡ πανσέληνος. [illegible] οὔτε στὴν [illegible] μπορεῖ νὰ εἶνε ἡ [illegible] σὰν ἡμέρα, πολὺ περισσότερο οὔτε σ' ἕνα βαθὺ λόγγο καὶ κάτω ἀπὸ τὰ [illegible] δένδρα τοῦ δάσους μπορεῖ νὰ εἶνε ἀρκετὸς φωτισμός, γιὰ νὰ δουλεύουν κιόλας ξυλοκόποι, μεσάνυχτα ἡ ὥρα.

β) Τί θέλουν ἐκεῖνοι οἱ ξυλοκόποι Μεγάλο Σάββατο καὶ τέτοια ὥρα μάλιστα μὲς στὸ δάσος; Αὐτὴ τὴν ὥρα ὅλοι οἱ χριστιανοί, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, ἀπὸ εὐλάβεια ἢ ἀπὸ ἔθιμο, [illegible] στὴν ἐκκλησία, στὴν Ἀνάσταση. [illegible] τοὺς ἔχουν ἐκείνους καὶ λείπουν [illegible] τὰ θρησκευτικά τους καθήκοντα; Ἐπειδὴ [illegible] τάχα ἡμέρα καὶ πῆγαν νὰ κόψουν [illegible] μὲς στὰ μεσάνυχτα; Γιατὶ δὲν πιστεύω [illegible] ἡμέρα νὰ ἔκαμνε ζέστη, ἀφοῦ εἶνε ἀκόμη Πάσχα.

γ) Τὸ δάσος ἐκεῖνο εἶνε στοιχειωμένο κατὰ τὸν συγγραφέα. Ὁ ἕνας ξυλοκόπος φαίνεται ὅτι δὲν τὸ ἤξερε αὐτό. Μὰ ὁ ἄλλος [illegible] τὸ ξέρει καλὰ κ' εἶνε γι' αὐτὸ τρομοκρατημένος, τί ἤθελε κ' ἐπῆγε ἐκεῖ ὁ εὐλογημένος τέτοια ὥρα; Πῶς τὸ δικαιολογεῖ ὁ συγγραφεύς;

δ) Οἱ τραγικοὶ ταξειδιῶτες σκάζουν τόπους καὶ καιροὺς καβαλλάρηδες γι' αὐτὸ [illegible] κάτω - κάτω ἀκούεται καὶ τοῦ ἀλόγου [illegible] ποδοβολητό. Μ' ἀπὸ τὸ δάσος φαίνονται [illegible] καὶ οἱ δύο πεζοί. Τί ἔγινε τὸ ἄλογο; Καὶ δὲν μποροῦσε τάχα αὐτό, ποὺ μὲ [illegible] εὐκολία ἔσκαζε τόπους καὶ καιρούς, νὰ [illegible] τὰ παγανὰ καὶ τὰ πρασινομαλλοῦ [illegible] παίρνοντας ἄλλο δρόμο;

Ἄς εἶνε. Θὰ μοῦ πῆτε βέβαια, πὼς αὐτὰ εἶνε μικρολεπτομέρειες, ποὺ δὲν ἔχουν σημασία γιὰ ἕνα δραματικὸ ἔργο μεγάλης [illegible]. Μὰ γιὰ τὸν «Ὅρκο τοῦ Πεθαμένου», [illegible] οἱ περισσότερες εἰκόνες του γεμίζουν μ' τὶς λεπτομέρειες, κολλημένες ἔτσι στὴν [illegible] ὑπόθεσι, νομίζω πὼς πρέπει νἄχουν [illegible] σημασία.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Δ. Γκιόκα, πρώην ἀνωτέρου τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου, βιβλίον εἰς ὃ περιγράφονται ἅπασαι αἱ μέθοδοι κερδοσκοπίας ἐπὶ τῶν ἀξιῶν (χρεωγράφων, δελτίων παρακρατήσεως κλπ.).

Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα Ἀθηνῶν καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ Γεωρ. Γκιόκα, Ἀθῆναι ὁδὸς Αἴνου (14).

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν εἰς Γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 8ην μ.μ. εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου (Πατησίων 26) μὲ τὰ κάτωθι θέματα:

1) Λογοδοσία τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ε' Συνεδρίου τῆς Ὁμοσπονδίας.
2) Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις (Συντάξεις) καὶ ἀπολύσεις (νόμος 2112).
3) Προτάσεις καὶ ἀνακοινώσεις.
4) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων διὰ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν.

Ἡ παροῦσα εἶναι τρίτη κατὰ σειράν.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΙΟΥΛΕΝ & Σ^{ΙΑ}

Προκήρυξις μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σία, ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν χυτοσιδηρῶν σωλήνων διαμέτρου 250, 150, 100 καὶ 80 χιλιοστομέτρων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 10 π.μ. τῆς 15ης Νοεμβρίου 1929, εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις [illegible] ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἀριθ. 23 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται, ἀποτεινόμενοι, νὰ λάβωσι περισσοτέρας πληροφορίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

[illegible] οἱ πολῖται οἱ ἀπευθύνοντες αἰτήσεις πρὸς τὸν Δῆμον, ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένοι [illegible] νὰ χαρτοσημαίνουν τὰς αἰτήσεις των διὰ τοῦ νομίμου τέλους χαρτοσήμου, διότι ὁ Δῆμος ὑποχρεοῦται νὰ μὴ δέχηται αἰτήσεις ἢ ἔγγραφα μὴ ἢ καὶ ἐλλειπῶς χαρτοσημασμένα.

Εἰς τὴν διατύπωσιν ταύτην δὲν ὑπόκεινται αἱ ἐπιστολαὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸ Τμῆμα Παραπόνων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δήμου)

ALLIANCE FRANÇAISE

Ἑσπερινὰ μαθήματα γαλλικῆς

Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου. ΑΡΡΕΝΩΝ Γ' Γυμνάσιον, Λυκαβηττοῦ 5, Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 6 1)2—8 1)2 μ.μ. ΘΗΛΕΩΝ Δ' δημ. σχολεῖον Σόλωνος 132 καθ' ἑκάστην [illegible] Πεμ. 6—8 μ. μ. Ποδαράδες Τμῆμα Μικτὸν Α' Δημοτικὸν σχολεῖον Α. Σπαθάρη, Δευτ., Τετ., Παρ. 6—8 μ. μ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Messageries Maritimes. Μαθήματα Δ' Ἑλλην. σχολεῖον Ἡφαίστου 19. Δίδακτρα: Γενικῶς ἐφ' ἅπαξ δι' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος δρχμ. 200.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΚΟΥΜΠΑΙΟΙ

ΠΟΙΟΥΣ ΕΝΟΧΟΠΟΙΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Μεγάλη συγκέντρωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κακουργιοδικείου. Ἀναμένουν τὰ πλήθη τῶν συνωθουμένων ν' ἀκούσουν τὴν ἀπολογίαν τῶν Κουμπαίων. Ἡ περιέργεια ὅλων καὶ ἰδίως τοῦ ὡραίου φύλου δὲν ἔχει ὅρια. Ἰσχυρὰ δύναμις χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν μοίραρχον κ. Ἀντύπαν μετὰ δυσκολίας τηρεῖ τὴν τάξιν, ἔκτακτα δὲ εἶνε τὰ μέτρα τῆς ἀσφαλείας διὰ τοὺς κατηγορουμένους λῃστάρχους. Εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ στενὸν καὶ ἀκατάλληλον τοῦ χώρου τοῦ κτιρίου δὲν εὐνοεῖ τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τοιούτων κατηγορουμένων. Διὰ τοῦτο μεταφέρονται μὲ ὁλόκληρον ἀπόσπασμα καὶ μὲ εἰδικὰ αὐτοκίνητα. Χθὲς μάλιστα ἐνῷ ἡ συνοδεία διήρχετο τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἐπενέβη ὁ...φορατζῆς καὶ ἀπηγόρευσε τὴν διάβασιν ἄνευ φόρου διοδίων! Τὸ ἀπόσπασμα δὲν «ἔκαμε χρῆσιν τῆς δυνάμεώς» του, ἀλλὰ ἐδέχθη διαπραγματεύσεις πρὸς διευθέτησιν. Τὸ ἐπεισόδιον ὅμως συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἀργήσῃ ὀλίγον ἡ προσέλευσις τῶν κατηγορουμένων εἰς τὴν αἴθουσαν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον παρετηρήθη ὄχι ἄνευ ἀνησυχίας.

Ἀλλὰ παρέρχεται ἡ ὥρα καὶ ἡ δίκη δὲν ἀρχίζει. Γίνεται γνωστὸν μετ' ὀλίγον ὅτι ἠσθένησεν αἰφνιδίως ὁ ἐκ τῶν συνέδρων κ. Κορρὲς καὶ εἶναι ἐπόμενον νὰ ἀναβληθῇ ἢ καὶ νὰ ματαιωθῇ ἡ δίκη.

Οἱ κατηγορούμενοι πληροφοροῦνται τοῦτο μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν καὶ κυρίως οἱ Κουμπαῖοι. Οἱ συνήγοροι, λόγῳ τῆς ἀργοπορίας τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης, εὑρίσκουν καιρὸν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς πελάτας των εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ἀπολογίας αὐτῶν. Τὰς συνεννοήσεις...διευθύνει ὁ Τάκης, ὁ ὁποῖος τοὺς παρέχει διαφωτιστικὰς πληροφορίας. Εἶναι δὲ συνήγοροί των οὐκ ὀλίγοι. Ἐκτὸς δὲ τοῦ κ. Τσουκαλᾶ καὶ υἱοῦ εἶναι καὶ ὁ κ. Ρωμανὸς καὶ υἱὸς καὶ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς—ἄνευ παρεξηγήσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν—ν' ἀνεζήτει τὸ...πνεῦμα εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ κ. Μπαμπάκου.

Οἱ ἔνορκοι — ὅλοι σχεδὸν ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι — θέλουν νὰ τελειώσουν ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερα. Ὁ συνωστισμὸς ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει γίνει ἀφόρητος. Πλεῖστοι ὅσοι θέλουν νὰ πλησιάσουν διὰ νὰ...θαυμάσουν τὸν Τάκην Κουμπῆν, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ διαψεύδῃ τὴν φήμην του παρουσιάζεται «τῆς ὥρας». Φρεσκοξυρισμένος, καλλωπισμένος, συμπαθητικός, συζητεῖ μὲ ὅλους καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς ἀνησυχίας τῶν ἄλλων.

Τέλος μετὰ μακρὰν ἀναμονὴν ἀναγγέλλεται ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις. Περὶ τὴν 11ην ὥραν ὁ κ. Πρόεδρος, προσελθόντος τοῦ κ. Κορρέ, κηρύσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς χθὲς διακοπείσης συνεδριάσεως. Ἀμέσως ὅμως ἀναγγέλλει τὴν διακοπὴν αὐτῆς διὰ τὸ ἀπόγευμα, λόγῳ ἀδιαθεσίας τοῦ κ. συνέδρου.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ Ο ΤΑΚΗΣ ΚΟΥΜΠΗΣ

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν 4 1)4 μ.μ. Καλοῦνται οἱ ὑπολειφθέντες μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως. Ὁ Σ. Λαίος ἐργάτης ἐρωτᾶται ἂν οἱ λῃσταὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Μπαϊκούση. Τὸ θεωρεῖ ἀδύνατον διότι θὰ τοὺς ἔβλεπε μένων παραπλεύρως.

Ὁ κ. Μπάρκας διαμένων εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Μπαϊκούση δὲν εἶδε ποτὲ νὰ πηγαίνουν ὕποπτα πρόσωπα.

Μετὰ τοῦτο κηρύσσεται περαιωμένη ἡ διαδικασία καὶ καλοῦνται ν' ἀπολογηθοῦν οἱ κατηγορούμενοι.

Πρῶτος καλεῖται ὁ Τάκης Κουμπῆς.

Σηκώνεται καὶ πλησιάζει πρὸς τὴν ἕδραν εὐθυτενής, χαρωπὸς καὶ ἀτάραχος. Σὰν νὰ μὴ τοῦ συμβαίνῃ τίποτε. Χαμογελᾷ στερεοτύπως καὶ ὁμιλεῖ μὲ τὸ ἰδιάζον ἠπειρωτικὸν ὕφος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θὰ μᾶς πῇς ὅλα ὅπως ἔγιναν;

ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΛΗΣΤΕΙΑ

ΤΑΚΗΣ ΚΟΥΜΠΗΣ. Ἀρχίζει: Ἔτυχε νἄμαστεν φυγόδικοι εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Πανταζῆ καὶ ἐγυρίσαμε μαζί. Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ποὺ καθήμεθα, ἔρχεται ὁ Νασούλας εἰς τοῦ Βαλαωρίτου τὸ βουνὸ καὶ κουβέντιαζαν συνηντήθησαν μὲ τὸν Πανταζῆ καὶ κουβέντιαζαν. Τότε μᾶς λέγει ὁ Πανταζῆς: ἐμεῖς γυρίζουμε στὰ βουνά, δὲν πᾶμε στὴν Ἄρτα νὰ μᾶς δώσουν ἕνα αἰχμάλωτο;' Ἐπήγαμε ἐγώ, ὁ Πανταζῆς, ὁ Νασούλης καὶ ὁ Κώστας. Τὴν Ἄρτα τὴν ἔβλεπα πρώτη φορά. Μόλις πλησιάσαμε εἰς τὴν Ἄρταν περὶ τὰς 2 πρὶν φέξῃ ἐμείναμε ἀπ' ἔξω καὶ πῆγε ὁ Νασούλας καὶ εἰδοποίησε τὸν Α. Τσακτσίρα, τὸν Μπαϊκούση καὶ κάνα δυὸ ἄλλους καὶ ἕνα παιδὶ μελαχρινό. Αὐτοὶ πρὶν φέξῃ ἦλθαν καὶ μᾶς πῆραν νύχτα πρὶν φέξῃ καὶ πήγαμε καὶ χωθήκαμε σ' ἕνα σπίτι ποὺ εἶχε καφενεῖο καὶ ἀνεβήκαμε εἰς ἕνα δωμάτιο τοῦ Μπαϊκούση. Ἐκεῖ ἐκαθήσαμε ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐτρώγαμε ὁ Κώστας, ὁ Πανταζῆς καὶ ἐγώ. Ὁ Νασούλας ἐπηγαινοήρχετο. Τὰ σχέδια ἔκανε ὁ Πανταζῆς ποὺ ἤξερε τὰ μέρη. Ἐκεῖ ἦλθε ὁ Μπανιᾶς καὶ ἐκάμαμε συμβούλιο. Μόλις νύχτωσε μᾶς πῆραν καὶ μᾶς πῆγαν σ' ἕνα μπαχτσέ, σ' ἕνα σπιτάκι τοῦ Μονάντερου, ἀφοῦ εἴχαμε φάει. Ἐκεῖ καθήσαμε δυὸ ἢ τρεῖς ἡμέρες καὶ ἐκεῖ ἐτρώγαμε καὶ ἐμέναμε διότι ὁ Καραγκούνης ἦτο φυλακὴ ὅπως ἐμάθαμε. Μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν διότι ἐνῷ μᾶς εἶπαν πῶς ἂν τὸν πάρουμε θὰ πάρουμε λεφτά, αὐτὸς ἦτο φυλακή. Μιὰ βραδειὰ μᾶς εἶπαν ὅτι ἐβγῆκε· μᾶς πῆραν καὶ μᾶς πῆγαν καὶ μᾶς τοποθέτησαν πίσω ἀπὸ κάτι βαρέλια στὴν ἀποθήκη τοῦ Καραγκούνη καὶ ἐπεριμέναμε. Μόλις ἦλθε ὁ Καραγκούνης ἐβγῆκε ὁ Πανταζῆς καὶ τὸν ἔπιασε. Αὐτὸς (ὁ Καραγκούνης) μᾶς εἶπε πῶς δὲν εἶνε αὐτός. Ἐμεῖς τὸν πήραμε καὶ τὸν πήγαμε σ' ἕνα λάκκο. Δὲν τοῦ δέσαμε τὸ στόμα γιατὶ ἤμεθα ὡπλισμένοι. Μόλις ἡσύχασε ὁ κόσμος τὸν πήραμε καὶ ἐφύγαμε. Ἐπήγαμε καὶ σταθήκαμε στὸ 17 χιλιόμετρον, ἐκεῖ ἐμείναμε ὡς τὸ βράδυ. Ἐκεῖ ἦλθεν ὁ Νασούλας καὶ μᾶς εἶπε νὰ πᾶμε στὸ 26 χιλιόμετρον καὶ θὰ ἔλθουν νὰ μᾶς πάρουν. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἦλθαν. Ἐκεῖ ἐπεινάσαμε. Τὴν ἄλλην ἡμέραν μᾶς ἔστειλαν ἕνα καρβουνιάρη ἄγνωστον καὶ μᾶς εἶπαν νὰ περιμένουμε. Ἐπειδὴ δὲν ἦλθαν νὰ μᾶς τροφοδοτήσουν ἤλθαμε εἰς συμφωνίαν μὲ τὸν αἰχμάλωτον Καραγκούνην νὰ τὸν ἀπολύσωμε, ἀλλὰ ἦλθε ὁ Καρβουνιάρης καὶ μᾶς εἶπε νὰ ζητήσουμε 1 ἑκατομμύριον. Ἐπήραμε 350 χιλιάδες. Ἐμεῖς ἐπήραμε ἀπὸ 50 χιλιάδες ἐγώ, ὁ Πανταζῆς καὶ ὁ Κώστας. Τὰ ὑπόλοιπα ἐπῆρεν ὁ Νασούλας καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ πόσα πῆρε ὁ καθένας δὲν ξεύρω. Ὁ Μπανιᾶς ἦλθε εἰς τοῦ Μπαϊκούση καὶ συστηθήκαμε. Δὲν μοῦ μένει καμμιὰ ἀμφιβολία, δὲν ξέρω δὲ ἂν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ λεπτά.

ΕΙΣΑΓΓ. Τοῦ Καραγκούνη τοῦ εἶπες αὐτὰ τὰ πράγματα;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Δὲν θυμοῦμαι. Εἰς τοῦ Μονάντερου μᾶς πῆγαν γιὰ ἀσφάλειαν. Ὅταν εὑρισκόμεθα εἰς τὸν λάκκον ἐμείναμε μέχρις ὅτου ἔκλεισε τὸ καφὲ σαντάν.

ΕΙΣΑΓΓ. Οἱ ἄλλοι τὰ ἤξευραν αὐτά;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Βεβαίως. Ὁ Μπανιᾶς ἐφέρετο ἀρχηγός, ὁ Νασούλας ἦτο κουτός...

ΕΙΣΑΓΓ. Ὁ Σπυράκος ἦτο μαζί σας;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Ὄχι. Ὁ Σπυράκος εἶνε ἐντελῶς ἀθῷος σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ξέρω ὅτι εἶνε ἐγκληματίας γιατὶ ἔκαμε φόνο, ἀλλὰ σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι εἶνε τελείως ἀθῷος.

ΕΙΣΑΓΓ. Σεῖς πήρατε τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ χαρτιὰ οἱ ἄλλοι;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Βέβαια ἐμεῖς μόλις ἐπρόκειτο ν' ἀπολύσουμε τὸν αἰχμάλωτο ἐκάμαμε τὴ μοιρασιά. Ἐγὼ ἔδωσα εἰς τὸν Τσακτσίρα 30—35 χιλιάδες καὶ εἶπα εἰς τὸν Νασούλα νὰ μὴ τοῦ δώσῃ ἄλλα.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Ὅταν ἐμείνατε στοῦ Μονάντερου ποιὸς ἐρχότανε καὶ σᾶς ἔδινε πληροφορίας;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Ἤρχοντο πότε ὁ ἕνας καὶ πότε ὁ ἄλλος ἀπ' αὐτούς.

ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΣ (ἔνορκος). Ἐκεῖ ποὺ ἤσασθε ἐκάνατε παράπονα γιατὶ δὲν σᾶς πῆγαν σὲ σπίτι ὅταν θὰ παίρνατε τὸν αἰχμάλωτο, ὅπως σᾶς εἶχαν ὑποσχεθῆ;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Μάλιστα, ἀλλὰ δὲν ξέρω γιατὶ δὲν μᾶς πῆγαν. Ἴσως τοὺς γέλασαν. Μᾶς εἶχαν πῆ ὅτι θὰ μᾶς πήγαιναν σὲ κάποιο σπίτι στὸ Ἀνοιξιάτικο. Ὅταν ἐφύγαμε δὲν μᾶς συνώδεψε κανένας. Μᾶς εἶπαν μονάχα ὅτι θὰ πᾶμε στὸ 17 χιλιόμετρο. Ἐκεῖ τὸ βράδυ ἦλθε ὁ Νασούλας καὶ μᾶς εἶπε νὰ πᾶμε εἰς τὸ 26 χιλιόμετρο. Τὸ πρῶτο γράμμα τὸ κάμαμε μόλις τὸν πιάσαμε. Ἐκεῖ εἰς τὸ 26 χιλιόμετρο ἦλθεν ἕνας καρβουνιάρης καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τὸν Μπανιᾶ. Αὐτὸς μᾶς πῆγε στὸ δάσος τὸ Μακρυνόρος, μᾶς ἔφερε δὲ κάτι τρόφιμα καὶ δυὸ μικρὲς κουβέρτες, ἀφοῦ προηγουμένως μᾶς ἔκαμε τὸ σύνθημα ποὺ ξέραμε.

ΠΟΙΟΥΣ ΕΝΟΧΟΠΟΙΕΙ

Οἱ σύνεδροι καὶ οἱ ἔνορκοι τὸν διακόπτουν συχνὰ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσουν ἐπὶ τῶν σχέσεών του μὲ τοὺς κατηγορουμένους. Ἀπαντᾷ εἰς ὅλους σαφῶς:

—Ὅπως ἀντελήφθηκα γώ —λέγει— ὁ Νασούλας ἦτο ἕνα ὄρνιο· μορφωμένος ἦτο ὁ Μπανιᾶς. Θέλω νὰ εἰπῶ, ὅτι διηύθυνε τὴν δουλειὰ ὁ Μπανιᾶς.

Ἐρωτᾶται διὰ τὸν Σπυρᾶκον.

—Τίποτε αὐτός, ἀθῷος —ἀπαντᾷ— καὶ ἀδίκως κατηγορεῖται.

Ἐρωτᾶται διὰ τὴν διανομὴν τῶν λύτρων καὶ ἀπαντᾷ:

—Πόσα ἀκριβῶς πῆρα δὲν θυμᾶμαι κύριοι ἔνορκοι.

—Τὰ χρυσᾶ τὰ πήρατε σεῖς; (ὁ Τάκης καὶ ὁ Κώστας) ἐρωτᾷ εἷς ἔνορκος.

—Ὄχι, πῆρε καὶ ὁ Μπανιᾶς.

Γιὰ τὸν Νασούλα δὲν θυμᾶμαι. Οἱ ἄλλοι πόσα πῆρε καθένας δὲν ξέρω.

Ἐρωτᾶται διὰ τὸν Μπανιᾶν καὶ διευκρινίζει:

—Μὲ τὸν Μπανιᾶ συναντηθήκαμε μιὰ φορά.

Τὸ βράδυ τῆς αἰχμαλωσίας δὲν ἦτο ὁ Μπανιᾶς. Εἰς τοῦ Μονάντερου εἴμεθα ἐγώ, ὁ ἐξάδελφός μου καὶ οἱ ἄλλοι.

—Ποῖος ἦτο ἡ βάσις;

—Αὐτοὶ ξέρουν. Ὁ Νασούλας ἦτο ὄργανο.

Ἐρωτᾶται διὰ τὰς σχέσεις τῶν ἄλλων μεταξύ των.

— Ποῖος ἦτο ἡ βάσις;

—Αὐτοὶ ξέρουν, ἀπαντᾷ. Ὁ Νασούλας ἦτο ὄργανο.

Ἐπαναλαμβάνει ὅτι ὁ Νασούλας ἐπῆγε στὸ βουνὸ ἀπὸ μέρους τοῦ Μπανιᾶ, καθὼς καὶ ὁ καρβουνιάρης ποὺ τοὺς πῆγε ψωμί, διότι ἦσαν δυὸ μέρες νηστικοί.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ (ἔνορκος). Εἴχατε πεποίθησι σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

— Τοὺς γνώριζε ὁ Πανταζῆς κ' ἐπάεμαν. Ἀλλοιώτικα δὲν πάεμαν...

— Ὁ Πανταζῆς ἐγνώριζε τὸ Μπανιᾶ;

— Καθὼς κατάλαβα ἐγνωρίζοντο.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ συνιστᾷ νὰ προσέξῃ διὰ νὰ μὴν πάρῃ στὸ λαιμό του τοὺς ἄλλους.

— Ὅλα αὐτὰ—ἀπαντᾷ—εἶνε ἀλήθεια. Οὔτε ἔχω ἀφορμὰς μὲ κανένα.

ΠΡΟΕΔΡ. Ὁ Πανταζῆς σοῦ εἶπε τί ἔκανε μαζὶ μὲ τὸν Νασούλαν;

— Ὁ Νασούλας ἔτσι ἦταν ζωοκλέφτης, ἄνθρωπος τῆς...ἐξοχῆς. Ληστεία δὲν ἔκαμαν, καμμιὰ κλεψιὰ μάλιστα...

— Διὰ τὸν Μονάντερον τί λές; ἐρωτᾷ ὁ κ. Πρόεδρος.

— Ὅπως ἀντελήφτηκα ἦτο ἐργατικός. Δὲν ξέρω πῶς τὸν παρεκάλεσαν νὰ πᾶμε σπίτι του. Εἴτε ἀπὸ καλὴ καρδιὰ ἢ κουταμάρα. Δὲν μᾶς εἶπε τίποτε αὐτός.

— Ἴσως καὶ νὰ τοῦ εἶπεν ὁ Νασούλας ὅτι εἶχε τρεῖς μουσαφιρέηδες, ἐρωτᾷ εἷς ἔνορκος.

ΤΑΚΗΣ. Μπορεῖ...

ΕΙΣΑΓΓ. Μήπως ἀπὸ φόβο σᾶς ἐδέχθη;

— Μεῖς δὲν τοῦ εἴπαμε τίποτε. Οὔτε αὐτὸς μᾶς ρώτησε τί θέλουμε...

— Ἐπῆρε χρήματα ὁ Μονάντερος;

— Δὲν τὸ ξέρω. Μοῦ εἶπαν ὅτι εἶνε καὶ ἄλλοι. Ἐγὼ τοῦ εἶπα τοῦ Μπανιᾶ πάρε αὐτὰ καὶ μοιράστε τα.

— Πῶς γίνεται συνήθως εἰς τὴν διανομήν;

— Ἐξαρτᾶται, κύριοι ἔνορκοι, ἐξαρτᾶται...

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ἀπαντᾷ:

Εἰς τὸ καφενεῖον μᾶς εἶπαν ὅτι θὰ χαλέψουμε ἕνα ἑκατομμύριο.

— Ποῖος ἤξευρεν ὅτι μπορεῖ νὰ δώσῃ ὁ Καραγκούνης αὐτά;

— Τὸ ζήτημα αὐτὸ ὅλοι τὸ συζητοῦσαν. Πιὸ μορφωμένος ἦτο ὁ Μπανιᾶς.

Ἐρωτᾶται διὰ τὰς πρώτας ἀνακρίσεις του καὶ τὴν ἐνοχὴν τοῦ Νασούλα καὶ ἀπαντᾷ:

— Ὁ Νασούλας εἶχε συλληφθῆ προτήτερα ἀπὸ μᾶς. Ὅταν μᾶς ἀνέκρινε ὁ εἰσαγγελεὺς Γρανίτσας εἶπα νὰ μὴ βάλω πολλούς. Ὕστερα ὅμως εἶπα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἄλλων καὶ συνελήφθησαν αὐτοί.

Ὁ συνήγορος τῆς πολ. ἀγωγῆς ἐρωτᾷ:

— Εἴδατε τὴν ἡμέρα τὸν Καραγκούνην;

— Ἠμεῖς δὲν τὸν εἴδαμε. Ὁ Τσακτσίρας μᾶς εἶπε· νὰ αὐτὸς ποὺ θὰ περάσῃ τώρα εἶνε ὁ Καραγκούνης. Πήγαμε καὶ τὸν πιάσαμε.

Ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Μονάντερου δὲν εἶδα τίποτε.

— Ἐζητήσατε ἀπὸ τὸν Καραγκούνη νὰ σᾶς ὑπογράψῃ λευκὸ χαρτί;

— Γιατί ζήτημα; Δὲν θυμᾶμαι.

Ὁ Καραγκούνης τοῦ ὑπενθυμίζει τὸ γεγονός.

Δὲν τὸ ἐνθυμεῖται καὶ προσθέτει:

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο δὲν εἶδα τὸν Μπανιᾶ. Ἡ συνεννόησις ἐγίνετο μὲ τὸν Νασούλαν καὶ τοὺς ἄλλους.

Ὁ κ. ΚΑΝΤΑΡΕΣ λέγει: Τόσο εὔπιστος, τόσο κουτὸς ἦσουν νὰ ἀκούσῃς τὸν παληοΝασούλα, τὸ παληόπαιδο αὐτό;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Αὐτὰ ποὺ εἶπα εἶνε σωστά. Ἂν ἤμουν ἔξυπνος δὲν θὰ πάθαινα τέτοια...

ΚΑΝΤΑΡΕΣ. Εἰς τὴν δίκην τῆς Κερκύρας ἐνοχοποίησες πολλούς.

ΤΑΚΗΣ. Μόνον γιὰ πέντε εἶπα. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀντίληψίς μου.

ΚΑΝΤ. Δὲν εἶπες σὺ γιὰ τὸν Λούλην;

ΤΑΚΗΣ. Τίποτε. Οὔτε τὸν ξέρω.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπαγορεύει ἐρωτήσεις μὴ δικαιολογημένας καὶ ἔξω τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ κ. συνήγορος παραπονεῖται ὅτι ἐμποδίζεται εἰς τὸ ἔργον του. Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ συνιστᾷ νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ρόλον του.

Ὁ κ. Κανταρὲς συνεχίζει τὰς ἐρωτήσεις του.

Ὁ Τάκης ἐπιμένει ὅτι αὐτὰ ποὺ εἶπε εἶνε σωστά. Δὲν ἔχω τίποτε. Θὰ εὐχαριστιόμουν νὰ τοὺς βγάλετε, λέγει εἰς τοὺς ἐνόρκους.

ΚΑΝΤΑΡΕΣ. Ναί. Σὺ ποὺ ἔφαγες κόσμο.

Ἄλλος συνήγορος τὸν ἐρωτᾷ ποῖοι ἦσαν τότε μαζί του.

ΚΟΥΜΠΗΣ. Οἱ Μπανιᾶς, Νασούλας, Ρα-κούσης καὶ Τσακτσίρας ὁ ἕνας. Κανεὶς ἄλλος.

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ ΜΠΑΝΙΑ

Ὁ κ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ: Εἶπες εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὅτι ἐκ τῶν λύτρων ἕκαστος ἔλαβε 50 χιλ. καὶ τῆς πήρατε εἰς χρυσὸν ὅλες;

ΤΑΚΗΣ. Δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς.

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Ὁ Μπανιᾶς ἦλθε στὸ καφενεῖον τοῦ Παϊκούση;

ΤΑΚΗΣ. Ναί, ἦλθε τότε. Ἴσως τὴν προπαραμονὴ ἦτο. Ὅταν φθάσαμε στὴν Ἄρτα, εἴδαμε ἀμέσως τὸν Μπανιᾶ. Ἐμείναμε στὴν Ἄρτα 5—6 μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶπες στὴν κατάθεσί σου, ὅτι στὸ λημέρι ἦλθαν ὁ Μπανιᾶς καὶ ὁ Νασούλας. Τότε ὁ Μπανιᾶς ἐπῆρε καὶ τὴν ἐκβιαστικὴν ἐπιστολήν. Εἶχε κάμει καὶ ἄλλας ἐπιστολὰς καὶ ἔβαλλε τὴ σφραγῖδα σου.

ΤΑΚΗΣ. Τὰ εἶπα αὐτὰ ὅλα.

Ὁ κ. Μπαμπάκος συνεχίζει τὰς ἐρωτήσεις του πρὸς τὸν κατηγορούμενον: «Πῶς σοῦ φαίνεται ἀφοῦ θεωρεῖται ὁδηγός, ὅτι δὲν ἦλθε νὰ σὲ ἰδῇ ὁ Μπανιᾶς; Δὲν ἀμφέβαλλες;

ΤΑΚΗΣ. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Τί κρίσι νὰ βγάλω ἐγώ, λέγει γελῶν. Δὲν ξέρω.

ΜΠΑΜΠ. Ὅταν σοῦ δείξανε στὴν Κέρκυρα τὸν Μπανιᾶ, τὸν εἶδες, ὅπως λέγει ὁ ἀνακριτής, μὲ δισταγμούς· ἔτσι εἶνε;

ΤΑΚΗΣ. Μιὰ φορὰ τὸν εἶδα στὴν Ἄρτα... Δὲν τὸν γνώριζα πρωτήτερα. Ἔτσι εἶνε τὰ πράγματα...

Ὁ κ. συνήγορος ἐπιμένει.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Προέδρου ὁ Κουμπῆς λέγει ὅτι τώρα τὸν ἀναγνωρίζει καλά.

ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ (συν.) Εἶπε εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὅτι ἦσαν τότε ὁ Νασούλας καὶ ὁ Μπανιᾶς. Πῶς τὸν ἀνεγνώρισες τότε μεταξὺ ἄλλων δέκα;

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Εἶνε ἐρώτησις αὐτὴ κ. Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κανονικωτάτη καὶ νομιμωτάτη. Ὁ κ. συνήγορος θέλει νὰ ἐξηγήσῃ τί εἴδους ἄρνησις εἶνε, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ θίξῃ τὸν κ. σύνεδρον.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διακόπτεται ἐπ' ὀλίγον ἡ συνεδρίασις.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΜΠΗ

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καὶ καλεῖται ὁ Κώστας Κουμπῆς. Εἶνε συνεσταλμένος καὶ μόλις ἀκούεται, φαίνεται ὅμως ψύχραιμος.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πὲς τί ξέρεις.

ΚΟΥΜΠΗΣ. Ἔτσι ὅπως τἄπε ὁ Τάκης εἶνε, ἀπαντᾷ.

ΠΡ. Ἦλθε τότε ὁ Νασούλας;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Ναὶ ἦλθε. Τὸν ἀναγνωρίζω κυττάζοντάς τον.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ἀπαντᾷ ὅτι εἶχε πάει στὴν Ἄρτα ὅπου ὑπηρέτησε δύο μῆνες στρατιώτης στὰ 22.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Πότε ἐπήγατε γιὰ τὴ λῃστεία στὴν Ἄρτα;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Βράδυ· δυὸ - τρεῖς ὧρες νύχτα. Πήγαμε στοῦ Μονάντερου.

ΕΤΕΡΟΣ ΕΝΟΡΚΟΣ: Σὺ φύλαγες τὸν Καραγκούνη.

— Ναί.

— Ποιὸς σᾶς μαγείρευε στοῦ Μονάντερου;

— Μᾶς ἔφερναν φαΐ. Ἐρχόνταν καὶ ἄλλοι.

— Ἐκεῖ κάνατε τὸ συμβούλιο;

— Στὸ καφενεῖο Μπαϊκούση.

— Ὡς ἀρχηγὸν ποιὸν ἀνεγνώριζες;

— Τότε εἴχαμε γνωρισθῆ μὲ τὸν Πανταζῆ γιατὶ αὐτὸς γνώριζε τὸν τόπο. Μεῖς δὲν ξέραμε τὰ μέρη. Δὲν εἴχαμε ἀρχηγό. Θὰ πηγαίναμε ὅπου μᾶς ἔλεγε ὁ Πανταζῆς.

Ἐκθέτει ἀκολούθως τὰ τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ καφενεῖον διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αἰχμαλωσίας.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ἀπαντᾷ ὅτι, ὅταν ἦλθεν ὁ Μπανιᾶς ἀπεφασίσθη ἡ λῃστεία.

«Τὰ χρυσᾶ — ἀπαντᾷ εἰς ἄλλην ἐρώτησιν —τὰ πήραμε μεῖς καὶ ὁ Πανταζῆς.

—Εἴσθε ἐν ἀσφαλείᾳ στοῦ Μονάντερου;

—Μᾶς εἶπαν: Εἶνε δικός μας ἄνθρωπος.

—Σὲ ρωτάγαν στὸ συμβούλιο;

—Μένα δὲν μὲ ρωτοῦσαν. Οἱ ἄλλοι ἔκαναν..

Οἱ συνήγοροι ζητοῦν νὰ διευκρινισθῇ ποῖος ἦτο ἀρχηγός. Ὁ Κώστας ἀπαντᾷ: Δὲν ἦτο κανένας.

—Δημοκρατία, λέγει εἷς τῶν συνηγόρων.

Τὸν Καραγκούνη, ἐπαναλαμβάνει, δὲν τὸν ἄφηνε βῆμα.

—Ἐμεῖς τὸν λυπόμασταν. Ἀλλὰ θέλαμε χρήματα. Μᾶς εἶπεν ὁ Μπανιᾶς ἕνα ἑκατομμύριο εἰς χρυσόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶχεν ἀνάγκην ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ χρήματα...

Ἐρωτᾶται διατί τὸν ἄφησαν μὲ λιγώτερα.

—Μᾶς ἔλεγεν ὅλο καταστροφὲς καὶ τὸν λυπηθήκαμε. Λέγει ὅτι ὁ Πανταζῆς κυρίως συνεννοεῖτο διὰ τὰ χρήματα.

ΕΙΣΑΓ. Εἶπες ὅτι εἴχατε σκοπὸ νὰ τὸν ἀπολύσετε, διότι παρεπονεῖτο ὅτι πάσχει, ἢ διότι δὲν εἴχατε ψωμὶ καὶ θέλατε νὰ τὸ σκᾶστε;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Μᾶς εἶχαν πῆ ὅταν θὰ τὸν πάρωμε θὰ τὸν κρατούσαμε σὲ σπίτι. Ἀλλὰ δὲν βρήκαμε τέτοιο. Δὲν μᾶς ἔπιανε τὸ μάτι ὅταν τὸν εἴδαμεν (τὸν Καραγκούνη).

Ὁ Κώστας ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐρωτήσεις τὰ χάνει· δὲν καταλαβαίνει πειὰ τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντᾷ συγκεχυμένα.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Τὸν εἶδες τὸν Νασούλα στὸ βουνό;

—Τὸν εἶδα, εἴμαστε ὅλοι μαζί. Κουβέντιαζε περισσότερο μὲ τὸν Πανταζῆ. Τότε ἄκουσα ὅτι τὸν ἔστειλε ὁ Μπανιᾶς νὰ πάνε στὴν Ἄρτα ποὺ εἶνε μιὰ καλὴ δουλειά. Μᾶς εἶπε γιὰ τὸν Καραγκούνη.

Οἱ συνήγοροι τοῦ Μπανιᾶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Τάκης δὲν τὰ εἶπεν αὐτά. Ὁ Τάκης βεβαιώνει ὅτι τὰ εἶπεν.

Ὁ κ. Πρόεδρος διαπιστώνει ὅτι δὲν τὰ εἶπεν αὐτὰ ὁ Τάκης εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

—Τί τοῦ κάνατε τοῦ Καραγκούνη; ἐρωτᾷ εἷς ἔνορκος.

—Τίποτε δὲν μᾶς ἔκρινε... Γιατὶ νὰ τοῦ κάνουμε κακό;

ΚΑΝΤΑΡΕΣ. Ὁ Πανταζῆς τὰ ἤξερε τὰ μέρη;

ΚΩΣΤΑΣ. Μιὰ φορὰ πῆγε στὸ Κραβασαρά.

ΝΑΣΟΥΛΑΣ (κατηγ.) Τὸν καϋμένο δὲν ἤξερε τίποτε.

Ὁ Κώστας προσθέτει ὅτι τοῦ εἶχε πῆ ὁ Πανταζῆς ὅτι μαζὶ μὲ τὸν Νασούλαν εἶχαν κλέψει ἄλογα στὸν Κραβασαρά.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Τὰ ἔστειλε στὸ Ἱπποδρόμιο...

Ἐρωτᾶται διὰ τὸν Μονάντερο καὶ λέγει ὅτι δὲν θὰ «πήγαιναν σ' ἄνθρωπο ποὺ εἶχαν φόβο».

ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ Ο ΜΠΑΝΙΑΣ

Καλεῖται κατόπιν ὁ Μπανιᾶς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κατηγορεῖσαι ὅτι ἐσὺ ἔφερες τοὺς λῃστάς.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Δὲν εἶνε ἀκριβὲς αὐτὸ διότι δὲν μποροῦσα νὰ κάμω τὴν τρέλλα αὐτή. Ἦτο ὁ Καραγκούνης ἔμπορος ἀλλὰ δὲν εἶχε ρευστὸ χρῆμα. Τὸ ἐμπόρευμά του τὸ εἶχεν ὑποθηκεύσει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τοιαύτην τρέλλαν δὲν ἠμποροῦσα νὰ κάμω. Διότι τί νὰ πάρω; Οὔτε εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἐγὼ ἔστειλα τὸν Νασούλαν. Τὸ ἀκριβὲς εἶνε ὅτι μοῦ ἐχρεωστοῦσαν οἱ ἀδελφοὶ Νασούλα καὶ τοὺς εἶχα καταδιώξει. Ἀλλὰ διὰ νὰ κλείσω τὰ λεφτά μου ἐζήτησα νὰ μοῦ ἐργασθῇ ὁ ἕνας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν τὸν εἶχες στὴν ὑπηρεσία σου;

ΜΠΑΝΙΑΣ. Τὸν πῆρα τότε βοηθὸ τυροκόμο.

Ὁ Νασούλας λέγει ὅτι ἦτο στὴν ὑπηρεσία του.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Τότε δὲν τὸν εἶχα στὴν ὑπηρεσία μου. Ἐπρόκειτο νὰ τὸν πάρω.

Τὸ βράδυ, συνεχίζει ὁ λῃστής, εἶχε φθάσει ἀπὸ τὸν Κραβασαρᾶ. Καμμιὰ σχέσιν δὲν εἶχε μὲ τοὺς ἄλλους. Τὴν νύκτα ἤκουσεν ὅτι ἐξηφανίσθη ὁ Καραγκούνης. Διέκρινε τὸ διαδοθὲν ὅτι ἔκαμεν εἰκονικὴν λῃστείαν. Ἀμέσως ἔφυγε διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ δὲν ξέρει τί ἔγινεν ἐκεῖ κατόπιν.

—Δὲν λέγω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἠθικὸς αὐτουργός, τονίζει, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶμαι ἐγώ. Οὔτε μὲ τὸν ὀπτικὸν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας θὰ διηύθυνα τὰς συνεννοήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν Τ. Κουμπῆν). Ἦλθε στὸ σπίτι τοῦ Μονάντερου τὸ βράδυ ἐκεῖνο;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Μάλιστα ἦλθε.

Ὁ κ. Μπαμπᾶκος διαμαρτύρεται καὶ ὁ κ. πρόεδρος ζητεῖ νὰ ἀπαγγελθῇ κατηγορία κατ' αὐτοῦ ὅτι τὸν διακόπτει.

Δικαιολογεῖται ὁ κ. συνήγορος καὶ οἱ ἄλλοι τονίζουν ὅτι πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Πότε ἦλθα, Κουμπῆ;

ΚΟΥΜΠΗΣ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τὶ ὥρα.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Καλὰ δὲ θυμᾶσαι...

ΚΟΥΜΠΗΣ. Τὸ θυμᾶμαι καλά.

Ὁ Μπανιᾶς λέγει ὅτι ἄλλα εἶπεν εἰς τὸν εἰσαγγελέα Γρανίτσαν. Ἐγὼ λέγω ὅτι δὲν ἐπῆγα. Θὰ σᾶς πῶ ποῦ ἤμουν ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν Μπανιᾶν). Αὐτὸ ποὺ λὲς δὲν εἶνε ἀλήθεια. Γιατὶ νὰ πῇ ὁ Κουμπῆς αὐτά; Πές μας γιατί;

ΜΠΑΝΙΑΣ. Ἐγὼ λέγω αὐτό. Ἀφοῦ συνελήφθη ὁ Νασούλας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὰ ποὺ λὲς νὰ τὰ ἀποδεικνύεις.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Ὁ Κουμπῆς μὲ εἶχε μανία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὸς δὲν σὲ ἐγνώριζε τότε.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Εἶχε συμφέρον νὰ μὲ καταστρέψῃ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Γιατὶ δὲν ἔφερες μάρτυρας;

ΜΠΑΝΙΑΣ. Δὲν εἶχα νὰ τοὺς φέρω.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Θὰ ἐπεκαλεῖσο ἂν εἶχες μάρτυρας· εἶσαι ἔξυπνος ἄνθρωπος.

Ὁ κ. Μπαμπᾶκος παρατηρεῖ ὅτι αὐτοὶ δὲν τοῦ ἐχρειάζοντο, ὡς θ' ἀποδείξῃ εἰς τὴν ἀγόρευσίν του.

ΜΠΑΝΙΑΣ. Ἐζήτησα νὰ ἐξετασθῇ ὁ Μητροκώστας, ἂν ἐγίνετο αὐτὸ δὲν θὰ ἤμουν κατηγορούμενος. Διότι ὁ Κουμπῆς ἐνόμιζεν ὅτι ἤθελα νὰ τὸν ἐξοντώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ Κουμπῆς δὲν ἦτο ἐκεῖ οὔτε ἤξερε τὰ μέρη.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἀπαντῆστε γιατὶ ὁ Κουμπῆς εἶχεν ἐναντίον σου.

Ὁ κ. Μπαμπᾶκος θέλει νὰ εἰπῇ ὅτι...

Ὁ κ. Τσουκαλᾶς ἐν θυμῷ: Ἄλλως λέμε ἀρλοῦμπες...

Ὁ κ. Μπαμπᾶκος ἐπιμένει ὅτι εἶχαν λόγον οἱ Κουμπαῖοι ἐναντίον τοῦ πελάτου του.

Ὁ κατηγορούμενος συνεχίζων ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ Κουμπαῖοι δὲν τὸν ἐχώνευαν. Ἀναφέρεται εἰς τὴν λῃστείαν τῆς Πέτρας καὶ καταθέτει ἀντίγραφον τῆς καταδίκης τοῦ Πανταζῆ διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰ ἐλατήρια τῆς ἐναντίον του καταφορᾶς τῶν λῃστῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Χαμένο τὸ χαρτόσημο...

Ὁ κ. Μπαμπᾶκος διαμαρτύρεται καὶ ζητεῖ νὰ γραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι ὁ κ. πρόεδρος ἐξάγει τοιαῦτα συμπεράσματα.

Ὁ κ. Τσουκαλᾶς καὶ οἱ ἄλλοι συνήγοροι ἀπαντοῦν: Αὐτὰ εἶνε ἀρλοῦμπες. Ἠμεῖς πᾶμε νὰ πάρουμε ἀέρα. Καὶ ἐξέρχονται.

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Νὰ πᾶτε γιατὶ θὰ ἔχετε ἀνάγκην.

Ὁ Μπανιᾶς συνεχίζων ἐπιμένει ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν ἀνάμιξιν. Ὁ Κουμπῆς ἀνακάτευσε διαφόρους διὰ νὰ σωθῇ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποῖος τοὺς ἔφερε τοὺς Κουμπαίους;

ΜΠΑΝΙΑΣ. Δὲν ξέρω. Δὲν εἶμαι ὅμως ἐγώ. Δὲν ξέρω ποῖος μπορεῖ νὰ εἶνε.

Ἐπιμένει ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸν Κουμπῆν καθόλου. Ὁ Κουμπῆς ἴσως νὰ τὸν ἤξευρε. Ἐπικαλεῖται πεποιθήσεις του διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν του καὶ δηλοῖ ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ 2—3 ὥρας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν 7.30 διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον π. μ.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Προάγονται οἱ κάτωθι ἑκουσίως ἀποστρατευόμενοι ἀξιωματικοί. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου οἱ ταγματάρχαι τοῦ μεταγωγικοῦ Ν. Καλαποθάκης, Λεων. Καπετανάκης, Δ. Κατσούρης, Δ. Μανωλίδης, Ἀπ. Παπαγεωργίου, Μιχ. Παρίσης, Κ. Ἀνδρίτσου καὶ Ν. Καλαντζόπουλος καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου ὁ λοχαγὸς Νικ. Τορπόπουλος.

Εἰς τὴν διαχείρισιν σκευῆς μηχανικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου ὁ ταγματάρχης Νικ. Βανδῶρος.

Ἐν τῇ διαχειρίσει ἁρμοδιότητος ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου ὁ ἀντισυνταγματάρχης Νικ. Κεφαλλωνίτης.

Ἐν τῇ διαχειρίσει ἁρμοδιότητος ἐπιμελητείας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου οἱ κάτωθι ἀντισυνταγματάρχαι: Μιλτ. Κωστόπουλος, Ἀντ. Κουμανάκος καὶ Δημ. Ἀργυράκης.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου οἱ ταγματάρχαι Δ. Καλούδης, Δ. Δαβαλούκας, Ι. Βλαχάκης καὶ Ν. Ζερβόπουλος.

Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου οἱ λοχαγοὶ Ν. Κατσαρός, Χρ. Χατζηδημητρίου καὶ Τηλ. Κοσμᾶτος.

Ἐν τῇ μουσικῇ. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου οἱ λοχαγοὶ Γ. Παναγόπουλος καὶ Ν. Σταθερός.

Εἰς τὸ σῶμα τῶν στρατ. μηχανικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ν. Ζαβιτσᾶνος καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου ὁ ταγματάρχης Γ. Γεράκης.

Ἐν τῇ στρατ. Δικαιοσύνῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου οἱ ἀντισυνταγματάρχαι Διον. Λεόντιος, Χρ. Βαχλιώτης καὶ Ἠλ. Κυπαρισσιώτης. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου οἱ ταγματάρχαι Ἀνδρ. Χάγιερ, Ν. Χρηστογεώργος, Μ. Γιαμαλάκης, Σπ. Χρυσανθόπουλος, Μ. Οἰκονόμου, Στ. Κελαϊδῆς καὶ Ἀν. Σπηλιωτόπουλος. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου ὁ λοχαγὸς Χ. Τουρνάκης.

Ἐν τῷ σώματι ἀρχιτεχνιτῶν ὅπλων καὶ πολυβόλων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου οἱ λοχαγοὶ Ι. Λουκάκης, Δ. Χαραλάμπους καὶ Περ. Ἑρμογένης καὶ εἰς ταγματάρχην ὁ λοχαγὸς ξυλουργὸς Β. Τζανᾶκος.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
πραγματικαὶ εἰς ὅλα τὰ χειμερινὰ εἴδη
ΛΟΓΩ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ
Εἰς τὸ Κατάστημα
Ν. Γ. ΣΟΦΟΥ 46 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 46
ΑΝΑΤΟΛΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α.Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ Δρχ. 102.100.000
Καταθέσεις ἐν ὄψει 5 0/0
Ταμιευτήριον μέχρι Δρ. 100.000 Ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου 6 0/0

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα
ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
TWEED?
SUITING?
FANCY-WOOL?
FANCY-VELOYR?
COATINC-WOOL?
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 18
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ συλλογὴ ὑφασμάτων ΜΑΛΛΙΝΩΝ καὶ ΒΡΑΔΥΝΩΝ ΕΙΔΗ ΓΑΜΩΝ καὶ ΠΡΟΙΚΩΝ

ΕΠΙΠΛΑ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 57α
Πλατεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς
Τραπεζαρίες εἰς νέα σχέδια ἐκ ξύλου πολυτελείας καὶ πρὸ παντὸς ἐργασία ἠγγυημένη.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ καλῆς οἰκογενείας, διπλωματοῦχος τῆς Γαλλικῆς, παραδίδει μαθήματα εἰς δεσποινίδας καὶ παιδιά, ὡς καὶ εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον θυρωρόν, Κηφισίας 4.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
9 ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ 9
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΤΩΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΥΣΧΕΡΕΣΤΑΤΑ ΘΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΜΟΝΟΣ ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ

ΘΑ ΔΟΚΙΜΑΣΘΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀπροόπτως ἐκραγεῖσα κυβερνητικὴ κρίσις προβλέπεται ὅτι θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς Παρασκευῆς ἢ τοῦ Σαββάτου ὁπότε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θ' ἀναθέσῃ τὴν ἐντολὴν εἰς ἕνα τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν. Μεταξὺ τῶν πιθανωτέρων ἀνεφέρετο σήμερον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπονκούρ.

Οἱ σοσιαλισταὶ συνελθόντες ἀπόψε ἐξέδωκαν μανιφέστον ἐπεξηγοῦντες τὴν χθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ στάσιν των κατὰ τοῦ κ. Μπριὰν καὶ βεβαιοῦντες ὅτι θὰ καταπολεμήσουν πάντα συνδυασμὸν ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε ἐναντίον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Μπριάν, τὴν ὁποίαν θέλουν ἁπλῶς θαρραλεωτέραν.

Τὸ ριζοσπαστικὸν συνέδριον ἀφ' ἑτέρου ἀπεφάνθη σήμερον κατὰ τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μὲ πλειονοψηφίαν προερχομένην ἐκ τοῦ συνασπισμοῦ ἀποκλειστικῶς τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς.

Οἱ περισσότεροι τῶν γενομένων ἀπόψε δεκτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ντυμέργκ πολιτικῶν ἡγετῶν ἐξερχόμενοι τῶν Ἠλυσίων ἐδήλωσαν ὅτι μόνον ὁ κ. Μπριὰν εἶναι ἱκανὸς νὰ λύσῃ τὴν κρίσιν, ἀλλ' οὗτος ἐμμένει εἰς τὴν ἄρνησίν του.

Ὁπωσδήποτε πολλοὶ συνδυασμοὶ πρόκειται νὰ δοκιμασθοῦν πρὶν εἷς ἐξ αὐτῶν γίνῃ τελικῶς ἀποδεκτός. Πάντως συνδυασμὸς στηριζόμενος ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἀνατρεψάσης ἐν τῇ Βουλῇ τὴν Κυβέρνησιν εἶναι ἀδύνατος, καθόσον θὰ περιελάμβανε πολιτευτὰς ὑποστηρίζοντας τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης καὶ καταπολεμοῦντας ταύτας.

Γενικῶς ἡ κρίσις θεωρεῖται δυσχερεστάτη καὶ ἡ ἐπίλυσίς της ἴσως νὰ εἶνε ἀκατόρθωτος ἄνευ τοῦ κ. Μπριὰν λόγῳ τῶν διεθνῶν προβλημάτων.

Ὁ κ. Ντυμέργκ ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς σύσκεψιν τοὺς προέδρους Βουλῆς καὶ Γερουσίας. Ἀκολούθως ἐδέχθη καὶ συνεβουλεύθη πολλοὺς κοινοβουλευτικοὺς παράγοντας, τελευταῖον δὲ τὸν κ. Μπριάν.

Ὁ κ. Μπριὰν ἐξερχόμενος τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι κυβέρνησις συνασπισμοῦ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς δὲν εἶνε βιώσιμος. «Θὰ ἠδυνάμην —εἶπε— νὰ ἀνασχηματίσω τὴν κυβέρνησιν μόνον ἂν ἐστηριζόμην ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας ἥτις ὑπεστήριξε τὸν κ. Πουανκαρέ».

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁλόκληρος ὁ εὐρωπαϊκὸς Τύπος σχολιάζει τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Μπριὰν διὰ μακρῶν. Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου γράφουν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅτι ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως Μπριὰν εἰς στιγμὰς ἐντονωτάτης διεθνοῦς φιλειρηνικῆς ἐνεργείας ἀποτελεῖ δυστύχημα πανευρωπαϊκόν, δὲν σημαίνει ὅμως καὶ ἐχθρότητα τῆς γαλλικῆς Βουλῆς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Χάγης.

Ἡ «Μεσατζέρο» τῆς Ρώμης ἐξ ἄλλου παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἔσφαλεν ἀξιῶν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπομονὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ προσωπικόν του γόητρον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναχαιτίσῃ τὰς δυσαρεσκείας αἱ ὁποῖαι ηὔξανον ἀπό τινος.

«Ἡ δημιουργηθεῖσα ἤδη κρίσις—ἐξακολουθεῖ—εἶνε σοβαρωτάτη, θέτουσα ἐν κινδύνῳ ὁλόκληρον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας.»

Οἱ γερμανικοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι, κατὰ τὰ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα, ἀποφεύγουν νὰ διατυπώσουν οἱονδήποτε σχόλιον ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τῆς κυβερνήσεως Μπριάν. Παρατηροῦν πάντως ὅτι οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ διάδοχος τοῦ κ. Μπριὰν ἡ πολιτικὴ τῶν ἐπανορθώσεων τὴν ὁποίαν ἐνεκαινίασαν οἱ κ. κ. Πουανκαρὲ καὶ Μπριάν, μὲ τὴν προϋπόθεσιν μάλιστα ὅτι ὁ κ. Μπριὰν θὰ δεχθῇ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν τῇ νέᾳ κυβερνήσει δὲν θὰ μεταβληθῇ.

ΤΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΘΑ ΕΚΛΕΓΟΥΝ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΗΓΝΟΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ!

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέαν τοῦ καταρτισμοῦ σχεδίου νόμου διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ ψηφισθεὶς καὶ μὴ ἐφαρμοσθεὶς νόμος περὶ αὐτοδιοικήσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ἐπιστημονικῶν, ἐμπορικῶν, ἐπαγγελματικῶν κλπ. ὀργανώσεων εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, διότι εὑρέθη ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς θὰ ἦτο ἀντισυνταγματικός. Τὴν ὑπόδειξιν ἔκαμε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου ξενοδόχων κ. Ψιάρης, τονίσας ὅτι ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος καθορίζει ὅτι «τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποφασίζειν ἐπὶ ζητημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνήκει ἀπαραιτήτως εἰς αἱρετὰ ὄργανα, ἐκλεγόμενα διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας ἢ καὶ ἀμέσως εἰς τὸ σύνολον τῶν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀνηκόντων πολιτῶν».

Κατόπιν τούτου ὅλα τὰ μέλη τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων θὰ ἐκλεγοῦν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ. Κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ὀργανώσεων μόνον ἐὰν τροποποιηθῇ τὸ Σύνταγμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπίσης δυνατὸν μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ψηφίσεώς του.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὴν πρότασιν περὶ ἐκπροσωπήσεως τῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ νομαρχιακὰ συμβούλια ἔκαμεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος σχεδὸν κατήρτισε τὸ Σύνταγμα, ἐνεστερνίσθησαν δέ, χωρὶς νὰ κάμουν καμμίαν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἢ μὴ αὐτῆς, οἱ κ. κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τέλος ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου.

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐξέδωκε χθὲς ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεώνει τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ προαγάγῃ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἀπὸ 8ης Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους τοὺς ἀστυνόμους β' τάξεως κ.κ. Νέρην, Γκολέμην, Κουρᾶκον, Φαραντᾶτον καὶ Τσαρουχᾶν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀστυνόμοι εἶχον προσφύγει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ζητοῦντες νὰ προαχθοῦν κατὰ τὸν νόμον, διότι πρὸ τῆς μετατάξεως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπῆρχον κενὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ καταλάβουν αὐτοί.

Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣ ΝΑΞΟΝ

Τὸν διευθυντὴν τῶν Θρησκευμάτων κ. Διοβουνιώτην ἐπεσκέφθη χθὲς ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Καθολικῶν Κερκύρας, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας καὶ παρεκάλεσε αὐτὸν ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῶν Καθολικῶν Ζακύνθου κ. Γουϊδᾶτον νὰ μεταβῇ εἰς Νάξον ὅπου διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ὡς ἐπίσκοπος τῶν καθολικῶν.

Συναφῶς πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ καθολικοῦ ἀρχιεπισκόπου ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ νεοδιορισθεὶς εἰς Νάξον καθολικὸς ἐπίσκοπος εἶχε τοποθετηθῇ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Πάπα ὡς ἐπίσκοπος εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλὰ ἡ μετάβασίς του εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην δὲν εἶχε πραγματοποιηθῇ, συνεπείᾳ ἀρνήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν. Τότε μάλιστα, ἐπειδὴ ὑπῆρχεν ἡ πληροφορία ὅτι ὁ κ. Γουϊδᾶτος θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ θέσιν ἀναχωρῶν ἐκ Ζακύνθου λάθρᾳ, εἶχε διαταχθῇ ἡ ἐπιτήρησίς του ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἔκτοτε ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος παρέμενεν εἰς Ζάκυνθον, ἐφ' ὅσον δὲ προϋπῆρχεν ἡ ἄρνησις τῶν ὑπουργείων διὰ τὴν θέσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως διὰ τὸν νέον του εἰς Νάξον διορισμὸν ζητηθῇ ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Κατὰ τὸ χθεσινόν του πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο διάβημα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν καθολικῶν παρέσχεν εἰς τὸν κ. Διοβουνιώτην τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι οὐδεμία προπαγάνδα ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν καθολικῶν πρὸς προσηλυτισμόν, κακῶς δὲ τοῦτο πιστεύεται.

Ὁ κ. Διοβουνιώτης ἀπαντῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Λατίνου ἀρχιεπισκόπου ἐτόνισεν, ὅτι αἱ πληροφορίαι τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν βεβαιοῦν τὴν ὕπαρξιν προπαγάνδας, ἥτις πιθανὸν νὰ διεξάγεται ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ.

Ἐν τέλει ὁ κ. Διοβουνιώτης παρέσχεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τὴν πληροφορίαν ὅτι διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Γουϊδάτου εἰς τὴν ἐν Νάξῳ ἐπισκοπήν, θέλει συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Γόντικα, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ θὰ λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπρογευμάτισε χθὲς μετὰ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κανναβοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Σήμερον θὰ δεχθῇ τὸν ἀναμενόμενον γενικὸν διοικητὴν Θρᾴκης κ. Κακουλίδην. Εἰς τὰς συνεργασίας ταύτας καθορίζονται καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς προσεχοῦς πρωθυπουργικῆς περιοδείας.

ΑΠΛΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου ἐπέρχεται πλήρης μεταβολὴ εἰς τὸ ἀπὸ δεκαετηρίδων κρατοῦν σύστημα τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων διὰ τὰς μεταφορὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ. Διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης καταργοῦνται τὰ πολλαπλᾶ ἔντυπα, ἀντικαθιστάμενα δι' ἑνὸς καὶ μόνου, ἁπλοποιοῦνται δὲ καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι διατυπώσεις παρακολουθήσεως τῶν φορτώσεων ακὶ τῶν ἐκφορτώσεων.

Σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρέχουσα τὰς ἀπαραιτήτους ὁδηγίας, θὰ κοινοποιηθῇ τὴν 1ην Νοεμβρίου εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς, τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ναυτιλομένους.

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν θὰ διακανονισθῇ τελικῶς μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ Πατρῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλη. Ὁπωσδήποτε αἱ ἁρμόδιαι στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι ἔλαβον ἐντολὴν νὰ μελετήσουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ κατ' ἀνάλογον μοῖραν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε. ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΩΝ

ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

ΠΙΘΑΝΩΣ Η Κ.Τ.Ε. ΝΑ ΕΠΙΛΗΦΘΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐξηκριβωμέναι πληροφορίαι ληφθεῖσαι εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους ἀναφέρουν ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἤρχισαν ἀπό τινος ἐφαρμόζουσαι ὅλως ἀδικαιολογήτως διατυπώσεις καὶ παρεμβάλλουσαι δυσχερείας ἐπὶ πάντων τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, τῶν διερχομένων ἐκ Δαρδανελλίων καὶ Βοσπόρου καὶ προοριζομένων εἴτε ἐκ τῆς Μεσογείου διὰ τὸν Εὔξεινον, εἴτε ἐκ τοῦ Εὐξείνου διὰ τὴν Μεσόγειον.

Ἡ ἐπερχομένη ἐκ τῶν τουρκικῶν αὐτῶν μέτρων ζημία εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν εἶνε σημαντική.

Καθ' ὅσον δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ γνωρίζωμεν, ἡ στάσις αὐτὴ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ αἱ συνεχιζόμεναι ἐξ ἄλλου κατασχέσεις καὶ ἄλλα βίαια μέτρα εἰς βάρος τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόκειται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον διαβήματος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ αἴτησις τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν συντάσσεται ἤδη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, πρόκειται δὲ νὰ ἐπιληφθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ κειμένου της ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἵνα ἡ ὑποβολή της εἰς Γενεύην γίνῃ τὸ ταχύτερον.

Εἰς τὴν αἴτησιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ τονίζεται ὅτι αἱ δυσκολίαι αἱ παρεμβαλλόμεναι εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καθὼς καὶ αἱ κατασχέσεις ἑλληνικῶν ἀκινήτων αἱ συνεχιζόμεναι ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἀντίκεινται πρὸς τὰ συμπεφωνημένα διὰ τῶν συνθηκῶν.

Θὰ παρατηρῆται ὅτι ὅλαι αἱ συνθῆκαι, αἱ ὑφιστάμεναι, καθώρισαν τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἑκατέρωθεν καθυστερουμένων κτημάτων, ρητὴ δὲ λαμβάνεται δι' αὐτῶν πρόνοια ὅτι ἡ ὀφειλὴ τοῦ τυχὸν περισσεύοντος θὰ καταβληθῇ ὡς ὀφειλὴ τοῦ Κράτους εἰς βάρος τοῦ ὁποίου θὰ προκύψῃ ληφθεισῶν μάλιστα ὅλων τῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς καταβολῆς.

Θὰ προστίθεται ὅτι καὶ πλέον τούτου ἡ Ἑλλὰς εἰς ἀπόδειξιν τῆς καλῆς πίστεώς της ἔχει καταθέσει ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τὸ ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν.

Θὰ τονίζεται ἐν συμπεράσματι ὅτι ὅλα τὰ δεδομένου ἀποκλείουν κάθε δικαιολογίαν ἐφαρμογῆς ἀντιποίνων καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν γνώμην τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνταλλαγῆς θὰ κηρύξῃ τ' ἀντίποινα ὡς πρᾶξιν παράνομον διεθνῶς καὶ θὰ ἐξετάσῃ κατὰ τίνα τρόπον θὰ καταστῇ δυνατὸν ν' ἀκυρωθοῦν πράξεις καὶ ν' ἀποσοβηθοῦν νεώτεραι τοιαῦται δυνάμεναι νὰ ὁδηγήσουν εἰς προστριβὰς ἐπικινδύνους διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

ΠΙΘΑΝΗ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους κύκλους ἐντύπωσιν, ἡ προσφυγὴ αὐτὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τὸ Συμβούλιον αὐτῆς τῆς ρυθμίσεως τοῦ ὅλου ζητήματος τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν χωρὶς νὰ παραστῇ ἡ ἀνάγκη πραγματοποιήσεως τοῦ ἀρχικῶς ὑπὸ μελέτην τῆς Κυβερνήσεως σχετικοῦ διαβήματος. Ἄλλωστε ὑπάρχει καὶ σχετικὸν προηγούμενον κατὰ τὴν προσφυγὴν τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. κατὰ τὸ Ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον ἐπὶ δικτατορίας, ὁπότε τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας ἐπελήφθη καὶ διηυθέτησε ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως περὶ ἑκουσίας μεταναστεύσεως τῶν πληθυσμῶν.

Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀνεγράφη εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ὅτι ἡ θέσις τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἀνταλλαγῆς προσεφέρθη — κατόπιν τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Διαμαντοπούλου — εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Σοφιανόπουλον, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀποδεχθῇ ταύτην. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι πᾶσα εἴδησις σχετικὴ μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς προεδρίας τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἶναι πρόωρος, διότι ὁριστικὴ ἀπόφασις δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ πολὺ προσεχῶς.

Ἄλλωστε ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Προέδρου της κ. Βιχούνα ἔπαυσε νὰ εὑρίσκεται ἐν συγκροτήσει.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΦΘΑΝΕΙ Ο κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

Ὁ πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης ἀναχωρήσας χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ Βελιγραδίου ἀναμένεται ἀπόψε ἐνταῦθα.

Ἐπίσης αὔριον φθάνει ἐνταῦθα ἀναχωρῶν σήμερον ἐκ Κων)πόλεως ὁ ἀνακληθεὶς πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ κ. Διαμαντόπουλος.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Τουρκίας Ζεκκῆ βέης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν ὑφυπουργὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτον, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετόν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ Τοῦρκος διπλωμάτης παρεκάλεσε τὸν κ. Παπαδᾶτον ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν παράκλησιν νὰ παραστῇ εἰς τὴν δεξίωσιν τῆς Τουρκικῆς πρεσβείας, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης τρέχοντος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Τούρκων.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΜΑΣ ΜΕ ΤΑΣ ΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

Κατὰ γνωσθείσας ἀσφαλεῖς πληροφορίας, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπεβλήθη πρότασις ἀφορῶσα εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν δόσεων τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων ἐν συσχετίσει πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν δοσοληψιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας τῶν πηγασασῶν ἐκ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολώφ.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἐκόμισεν ἐνταῦθα ὁ τελευταίως ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κ. Μαντζαβῖνος ὅστις, ὡς γνωστόν, εἶχεν ἀντιπροσωπεύσει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν αὐτόθι ἐπιτροπὴν τῶν «ἀνατολικῶν» ἐπανορθώσεων. Ἀπετέλεσε δέ, ἡ πρότασις αὐτή, ἀντικείμενον τῶν ἰδιαιτέρων συνεργασιῶν τὰς ὁποίας ἔσχον πρὸ τριημέρου οἱ κ. κ. Βενιζέλος, Μιχαλακόπουλος, Μαρῆς καὶ Μαντζαβῖνος.

Ἡ πρότασις ἐν τῇ οὐσίᾳ της ἔχει ὡς ἑξῆς:

Νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ἀξίωσίν της, τὴν διτυπωθεῖσαν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῶν «ἀνατολικῶν» ἐπανορθώσεων περὶ καθορισμοῦ ἑνὸς μέσου ποσοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων ἐξ 20 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων, ἀλλὰ ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας περὶ καθορισμοῦ τοῦ μέσου ποσοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων ἐξ 8 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων, καταβλητέου τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων ἐντὸς τῶν 37 ἐτῶν τῆς α' περιόδου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

Ἀντὶ τῆς παραχωρήσεως ταύτης ν' ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλλὰς τῆς καταβολῆς εἰς τὴν Βουλγαρίαν τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς χρεωστικοῦ ὑπολοίπου ἐκ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολώφ περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἑκουσίας μεταναστεύσεως τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν πληθυσμῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἀνερχομένου εἰς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 800 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τοῦ ποσοῦ τούτου, παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀμφισβήτησιν ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολώφ προκύπτῃ ἡ δυνατότης συμψηφισμοῦ, δέχεται ἡ Βουλγαρία τὸν συμψηφισμὸν μὲ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα διεκδικεῖ παρ' αὐτῆς ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκ τοῦ πολέμου λογαριασμῶν.

Εἰς τὸν συμψηφισμόν, δηλαδή, νὰ περιληφθοῦν θεωρούμεναι ἐφεξῆς ὡς μὴ ὑφιστάμεναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀπαίτησις τῆς Βουλγαρίας διὰ τὸ ποσὸν τῶν 800 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τῆς συμβάσεως Καφαντάρη—Μολώφ καὶ αἱ ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν λογαριασμῶν βουγαρικαὶ ἀπαιτήσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν οἰκονομικῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας ζητημάτων (δασωδῶν ἐκτάσεων τῆς Ροδόπης, τοῦ δάσους Ντοζμπαγκντάγ, ἐφαρμογῆς διαιτησίας Βουαρέν, ἐπιτάξεων κλπ.) πλὴν τῆς ἀπαιτήσεως ἐκ τοῦ ζητήματος τῶν ἑλληνικῶν κοινοτικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ περιουσιῶν, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰς τελευταίας ἐν Γενεύῃ συνομιλίας τῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μπούρωφ, θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν τῆς Χάγης.

Κατὰ τὰς ἀναφερθείσας συνεργασίας τῶν κ.κ. Βενιζέλου, Μιχαλακοπούλου, Μαρῆ καὶ Μαντζαβίνου διετυπώθη ἡ ἑλληνικὴ ἄποψις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως—ἡ ὁποία, σημειωτέον, προεβλήθη ἐν Παρισίοις εἰς τὸν κ. Μαντζαβῖνον ὑπὸ τρίτου καὶ οὐχὶ ἀπευθείας ὑπὸ τῆς αὐτόθι βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν «ἀνατολικῶν» ἐπανορθώσεων—καθωρίσθησαν δὲ καὶ αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν, περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν πρότασιν, αἵτινες ὁδηγίαι διεβιβάσθησαν ἀμέσως εἰς Παρισίους.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, διὰ τῆς διαβιβασθείσης ἀπαντήσεως δὲν ἀποκρούεται κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις, διατυποῦνται μόνον ὡρισμέναι παρατηρήσεις διὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ περὶ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως ἐπεβεβαίωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, δηλώσας ὅτι πράγματι διετυπώθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τρίτων τοιαύτη πρότασις ἡ ὁποία καὶ μᾶς διεβιβάσθη ἵνα τὴν ἐξετάσωμεν. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέληξεν εἰσέτι εἰς ἀπόφασιν περὶ πλήρους ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως, ἐξετάζεται δὲ ἂν ἡ δι' αὐτῆς διδομένη λύσις εἶνε συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Περὶ τῶν σχετικῶν κυβερνητικῶν ἀντιλήψεων ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεφυλάχθη νὰ ἀνακοινώσῃ τι.

ΠΟΣΟΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΜΙΩΣΗ Ο ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζουν τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, αἱ ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων προτείνεται—κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος πρότασιν—ὁ συμψηφισμός, ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὰς περιληφθησομένας εἰς τὸν συμψηφισμὸν βουλγαρικὰς ἀπαιτήσεις. Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, αἱ ἐκκρεμεῖς ἑλληνικαὶ ἀπαιτήσεις (ἐξαιρουμένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς κοινοτικὰς ἐν Βουλγαρίᾳ περιουσίας) ὑπερβαίνουν τὰ 1700 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Δὲν εἶνε ἐπίσης διευκρινισμένον κατὰ πόσον, γινομένης ἀποδεκτῆς τελικῶς ἐντεῦθεν τῆς προτάσεως, ἐξασφαλίζεται ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν κάλυψιν τῶν πολεμικῶν χρεῶν της ἐκ τῶν «ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων», ἐφ' ὅσον περιορίζονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 8 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων αἱ ἐτήσιαι δόσεις τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων (ὡς γνωστόν, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων ἀπαιτοῦνται 9 1)2 ἑκατομμύρια χρ. μάρκα ἐτησίως), οὔτε ὁμοίως ποῖαι ἐξασφαλίσεις λαμβάνονται διὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων της.

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΝΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἰδέα περὶ ἱδρύσεως Ἐλευθέρας Ζώνης ἐν Πειραιεῖ προεκάλεσε τὴν δυσφορίαν τῶν ἐμπορικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ταύτην ὡς δυναμένην νὰ παραβλάψῃ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Γρηγοριάδης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ζώνη τοῦ Πειραιῶς ἱδρύεται ἵνα φέρῃ ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐτόνισεν ὅμως ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ ποσῶς τὴν ζώνην Θεσσαλονίκης, ἐνῷ θὰ συναγωνισθῇ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἐξέφρασε καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ζώνης.

Ἀνεκοινώθη, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ κατέλθῃ τὴν Δευτέραν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, εἰς Πειραιᾶ διὰ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὸ ζήτημα τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, ἡ ἵδρυσις ταύτης σχετίζεται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων λιμενικῶν ἔργων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων θὰ εἶνε δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τῆς Ζώνης.

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΚΟΠΙΣΤΙΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΕΙΣΦΡΥΣΑΝΤΑ ΚΑΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, διεπίστωσε τελευταίως ὅτι συνεπείᾳ ὅτι συνεπείᾳ τοῦ πληθωρισμοῦ παρεισέφρυσαν μεταξὺ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου καί τινα στοιχεῖα μὴ ἔχομενα τῶν περὶ ἐμπορικῆς πίστεως ὑγιῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουσιν ἀνέκαθεν τὴν ἀγορὰν τῆς Ἑλλάδος. Παρετηρήθησαν ἰδίᾳ τελευταίως σποραδικαὶ κακοπιστίαι τοιούτων, μικροεμπόρων συνήθως, δι' εἰκονικῶν πράξεων καὶ δι' εἰκονικῶν συστάσεων ἑταιριῶν, εἰς τὰ ὁποῖα μετεβιβάζοντο τὰ στοιχεῖα ἐμπορικῆς περιουσίας των, καθιστάμενης δυσχεροῦς τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως εἰς χεῖρας τῆς νέας ἑταιρείας.

Ἐπίσης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς προσωποκρατήσεως ἐμπόρων, προεκαλεῖτο ἡ πτώχευσις αὐτῶν, ἀφοῦ τὰ δικαστήρια σπανίως διατάσσουν προσωποκράτησιν πτωχευσάντων.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ἀπὸ πολλοῦ συνέστησεν εἰδικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις συνεργαζομένη νῦν ἔτι μετὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου αὐτοῦ, θὰ προτείνῃ διαφόρους νομοθετικὰς τροποποιήσεις τῆς κειμένης νομοθεσίας, ὅπως ἐξουδετερώσῃ τὰ ὡς ἄνω ἄτοπα καὶ βελτιώσῃ καὶ ἄλλας ἀτελείας τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐθεωρήθη σκόπιμον, ὅπως καὶ δι' ἐγγράφου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ διὰ προσωπικῶν διαβημάτων παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν καὶ παρὰ τῷ Εἰσαγγελεῖ Πλημμελειοδικῶν συστηθῇ ἡ αὐστηροτέρα ἐφαρμογὴ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἰδίᾳ δὲ τοῦ νόμου περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν, δολίας χρεωκοπίας κλπ., ἵνα καὶ δι' εἰδικῆς ἀδείας τοῦ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατάσχωνται τὰ εἰς χεῖρας τῶν εἰκονικῶν ἑταιρειῶν περιελθόντα ἐμπορεύματα, διωκομένων τῶν δῆθεν συνεταίρων καὶ ὡς συνεργῶν.

Τὸ Ἐπιμελητήριον διεπίστωσε μετὰ πλήρους ἱκανοποιήσεώς του, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐνήργησεν εἰς καταγγελθεῖσαν αὐτῷ τοιαύτην περίπτωσιν μετὰ ζήλου καὶ ταχύτητος, ἐπίκειται δὲ τοιαύτη δραστηρία ἐνέργεια καὶ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝ ΘΥΜΑ

Τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιφονᾶ 21 πρατήριον οἰνοπνεύματος καὶ ἀεριούχων ποτῶν τῶν ἀδελφῶν Περτσέκου. Τὸ πῦρ εὑρὸν εὔφλεκτον ὑλικὸν ἀπετέφρωσεν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας τὸ κατάστημα ἐν εἴδει πυροτεχνήματος.

Ἐντὸς τοῦ ἀποτεφρωθέντος πρατηρίου ἐκοιμῶντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκρήξεως τῆς πυρκαϊᾶς ὁ εἷς τῶν καταστηματαρχῶν ἀδελφῶν Ν. Περτσέκος, ἡ σύζυγός του καὶ ἡ ἀνεψιά των Ἄννα Πουλιώτη, οἱ ὁποῖοι ἐξῆλθον διὰ μέσου τῶν φλογῶν ἀφοῦ ὑπέστησαν σοβαρὰ ἐγκαύματα. Ἡ τελευταία ὑπέκυψε βραδύτερον εἰς τὰ ἐγκαύματά της.

ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ὑπὸ τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη ὑπεβλήθησαν χθὲς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν μηνύσεις κατὰ ὑπαλλήλων τῆς Δημαρχίας οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Πάτση κατεχράσθησαν διάφορα χρηματικὰ ποσά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 23ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου....	374.25	375.—
Παρισίων...	3.02	3.022
Ν.'Υόρκης...	77.02	77.185
Ἑλβετίας....	14.837	14.175
Ἰταλία......	4.035	4.045
Ὀλλανδίας...	30.915	31.013
Βρυξελλῶν...	2.145	2.15
Βερολίνου....	18.367	18.437
Βιέννης.....	10.835	10.88
Σόφιας......	0.55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας.....	2.28	2.295
Δηνάριον....	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22)10		Κλείσιμον 23)10	
ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	67.—	5 ο)ο 1914	1725
5 ο)ο 1884	65.25	Τρ.'Αθηνῶν	228
4 ο)ο 1887	52.25	Τρ.'Ανατολ.	334
4 ο)ο 1889	48.25	Οἴνων......	390
5 ο)ο 1890	68.25	Λαυρίου....	14
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς.	130
4 ο)ο 1902	55.—	Σ.Π.Α.Π..	202
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ.Θεσσαλ.	433
5 ο)ο 1910	56.—		
5 ο)ο 1914	72.—		
7 ο)ο 1924	100.25		
6 ο)ο 1928	85.25		
Κτηματικ.	94.50		
Παραγωγ.	81.25		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ	
			23)10	22)10
Ἐθνικῆς...	63600	62800	63000	63500
Ἀθηνῶν ...	700	700	700	700
Ἀνατολῆς.	1040	1040	1040	1040
Ἐμπορικῆς.	773	772	770	770
Βιομηχανία	466	462	462	462
Ἐθν.'Ατμοπλ	414	409	409	408
Οἰνοπνευμ.	575	568	569	568
Οἴνων	1220	1205	1205	1190
Ἠλεκτρ.Σιδ	645	640	640	642
Ἠσαΐα....	66	66	66	66
Πυριτιδοπ.	1670	1645	1650	1655
Λιπασμάτω	1525	1505	1510	1515
Ἔργον....	270	270	270	272
Μακρῆ....	1080	1065	1065	1075
Σ.Π.Α.Π.	620	616	616	619
Ἐριουργίας	323	320	323	322
Πειραϊκῶν	242	240	242	241
Χρώματα .	408	407	408	413
Διαμαντοπ.	153	153	153	153
Καπνοῦ...	314	312	312	312
Τέκτων...	206	202	202	206
Ηλεκτρικῆς	481	470	475	485
Ανταλλάξιμ	864.50	863.50	864.—	865.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. — Παρισίων 123.87, Ν.'Υόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.74, Ἰσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 23ης Ὀκτωβρίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4950	2 1)2 ο)ο 1898	68.25
5 ο)ο 1884	4950	5 ο)ο 1900	64.—
4 ο)ο 1887	3965	1 ο)ο 1906	53.—
4 ο)ο 1889	3725	6 ο)ο 1917	80.—
5 ο)ο 1890	4950	6 ο)ο 1918	79.50
5 ο)ο 1893	4980	8 ο)ο Α.Β.1919	81.50
2 1)2 ο)ο 1898	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	80.75
4 ο)ο 1902	4200	5 ο)ο 1920 π.	196.50
5 ο)ο 1907	1260	5 ο)ο 1920 μ.	204.—
4 ο)ο 1910	4130	6 1)2 ο)ο 1922	95.25
5 ο)ο 1914	5285	6 ο)ο 1926	88.75
7 ο)ο 1924	7495	8 ο)ο 1926	95.50
7 ο)ο 1924	38528	8 ο)ο 1927	414.—
8 ο)ο 1925	79500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	864.—
6 ο)ο 1928	6625	Βουλγαρ. 6 ο)ο	353.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.— ο)ο 1925	63.—	7.— ο)ο 1926	265.—
2.50 ο)ο 1912	64.—	7.— ο)ο 1925	265.50
2.50 ο)ο 1904	5630	....	.....
....	.....	....	.....

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἐθνικῆς.....	63000
Ἀθηνῶν.....	704
Ἀνατολῆς....	1040
Λαϊκῆς......	5500
Ἐμπορικῆς...	772
Πειραιῶς....	375
Βιομηχανίας.	462
Οἰκονομίας...	97
Κεντρικῆς....	295
Κοσμαδοπούλ.	790
Θεσσαλίας ...	5.—
Χίου........	735
Ἑλ.'Εμπ.Πίσ.	212
Ἀγγλοαμερικ.	0.60
Καραβασίλη.	8500
Σάμου.......	16
Λακωνίας....	124
Κτηματικῆς...	2135
Ἀτμοπλοΐων	
Κάππαρη	9.—
Ἀχαϊκῆς.....	110
Ἐθνικῆς.....	409
Παληοῦ.....	1
Μιχαληνοῦ ...	545
Χιακῆς......	345
Γιαννουλάτου.	135
Κροκοδείλου..	300

Βιομηχανικ.	
Ἑρμῆς.......	200
Καπνοῦ......	312
Ἀπόλλων....	20
Βασιλειάδη...	100
Πυριτιδοπ ...	1650
Λιπασμάτων..	1510
Χρωμάτων...	408
Ἄγκυρα.....	35
Βιὸ.........	286
Παλλὰς.....	275
Ἀβεξάτ......	29.—
Χρωμάτων ...	110
Κυλινδρομ....	40
Ψυγεῖα Θεσ..	250
Ἀθηνᾶ.......	140
Παγ. Πατησ.	85
Ἀλεξόπουλοι..	90
Σάντας.....	—
Κονσέρβαι...	[illegible]
Ψυγ. Πει	285
Ἀνατολὴ.....	150
Χημ. Βιομηχ..	105
Μακρῆ.......	1065
Ἄλατος.....	87
....	
....	

Οἰνοποιητικ.	
Οἰνοποιΐας...	569
Οἴνων.......	1205
Καμπᾶ......	375
Ἠσαΐα.......	66
Ἕνωσις......	165
Γεωργ. Βιομ..	327
Κασταλία....	38
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικῆς ..	475
Ἑνιαίας......	260
Τίτλ. 'Ιδρυτ..	60
Ὑπεγγύων....	4550
Κορίνθου.....	500
Γεν.'Αποθ....	565
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου....	80
Ἀνθρακωρ ...	6.—
Επ. (κοιναί)..	78
Επ. (προν.)..	130
Λαυρίου......	11.50
Ὠρωποῦ.....	75
Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας ...	1290
Σ.Π.Α.Π ...	616
Ηλεκτρ. Σιδ..	640

Οἰκοδομικαί	
Ἡρακλῆς.....	770
Τιτὰν........	3350
Ξυλείας......	154
Τέκτων......	202
Ἔθνα.......	455
Ἄτλας......	82
Ἔργον.......	272
Κέκροψ.....	275
Κύκλωψ.....	126
Ἐργοληπτικὴ .	153
Ὄλυμπος....	198
ΑΚΑΤΕ.....	72
Πρώτη Οἰκοδ.	250
Καψαμπέλη .	115
Ἑλλοὺλ......	48
Ὑφαντουργ.	
Πειρ.'Επιχ...	242
Ἐριουργίας...	323
Βερμίου......	439
Ἔρια	154
Ἑλλην. Ταπητ.	120
Χρυσαλλὶς ...	119
Βάμβαξ.....	100
Ὑφαντουργ...	30
Ἀθηναΐς.....	195
Ἐμπειρικος...	230
Ναθαναὴλ....	450

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ 863.50—864.50 καὶ 864 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ 413.50—415.50 καὶ 414 (κλείσιμον). Μετρητοῖς ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὰ 413.50.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7085 — 7110, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 315, Ἱπποδρόμου 430, Ἐμπόρων 10, Ἀθηναϊκῆς 52, Λάσκο 115, ΑΓΕ 171, Φὶξ 610, Φῶς 115.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ 23. — Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Ὀλυμπίας 3200, Κάμπου 3500, Ἀμαλιάδος 3620, Πατρῶν ἡλίου 3900 — 4000, σκιᾶς 4200 — 4350, ἐξαίρετα 4500. Δελτία ἕτοιμα 2945, Δεκέμβριος 2955.

2α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΣΕΡΒΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ,23 (Τ
ἀνταποκριτοῦ μας)—Εἰς ἀπάντησ
τῆς διακοινώσεως τῆς 'Ιτα
ας, διαμαρτυρομένης διὰ τὰ
ἀντιϊταλικὰς διαδηλώσεις κ
διὰ τὴν κακοποίησιν δύο 'Ιτα
λῶν ναυτῶν εἰς Ραγούζαν,
νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις ἐξέ
φρασε τὴν θλῖψίν της διότι δὲ
δύναται νὰ παρεμποδίσῃ τὰ
νοτιοσλαυϊκὰς ἐφημερίδας ἀπ
τοῦ νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀγανά
κτησίν των διὰ τὴν κακοποίησι
Κροατῶν ὑπηκόων καὶ δι
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Γκόρντα
δηλοῖ δὲ ὅτι θὰ προβῇ εἰς τὰ
ἀναγκαίας ἐνεργείας ἐναντίο
ἐκείνων οἵτινες ἐκακοποίησα
τοὺς 'Ιταλοὺς ναύτας εἰς Ρα
γούζαν.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝ)ΑΡΧΟΥ ΜΑΜΟΥΡΗ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προκληθὲν ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν καταχρησιν τοῦ ἐν Παρισίοις συνταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Κ. Μαμούρη:

«Ἐν σχέσει πρὸς τὰ γραφόμενα εἰς χθεσινὰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας περὶ καταχρήσεων ὑπὸ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐν Παρισίοις ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Εὐθὺς ὡς περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς ὑπηρεσίας οὐχὶ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς εὑρισκόμενος εἰς Παρισίους διὰ παραλαβὴν ὑλικοῦ δὲν εὑρίσκεται ἐν τάξει ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποβολὴν τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν ἀποδόσεως ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματί του, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἡ πρεσβεία Παρισίων νὰ ἐνεργήσῃ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

»Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἀποδειχθῶσιν ἀνωμαλίαι εἰς βάρος τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου, ἡ ὑπηρεσία θὰ λάβῃ κατὰ τοῦ ἀνωτέρω τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα».

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, πρό τινων ἡμερῶν διεβιβάσθη ἁρμοδίως ἐνυπόγραφος ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων ἡ ὁποία κατήγγελλε τὸν συνταγματάρχην κ. Κ. Μαμούρην, πρόεδρον τῆς ἐκεῖ ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς παραλαβῆς ὅπλων, ὅτι κατεκράτησε τὸ ποσὸν τοῦ 1.242.000 δραχμῶν ἀπὸ δικαιούχους οἵτινες ἀπέστειλαν εἰς Ἑλλάδα ὅπλα. Προσετίθετο ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα ὁ κ. συνταγματάρχης ἐσπατάλησε παίζων εἰς χαρτοπαίγνια καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ ἐπιστολογράφος ἀνέφερεν ὅτι, ἵνα μὴ διασύρεται ἡ ὑπόληψις τοῦ Κράτους, δέον νὰ διεξαχθοῦν ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἀνακληθῇ ὁ κ. Μαμούρης.

Ἅμα ὡς ἐλήφθη ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Πολίτην διὰ τοῦ ὁποίου παρεκάλει ὅπως δώσῃ ἐντολὴν καὶ διεξαχθοῦν ἀνακρίσεις, διαβιβασθῇ δὲ τὸ πόρισμα αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἂν ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προκύψῃ ἐνοχὴ κατὰ τοῦ καταγγελθέντος ἀξιωματικοῦ, τότε οὗτος θὰ ἀνακληθῇ καὶ θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἵνα δικασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

ΠΩΣ ΔΥΣΦΗΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξ ἀφορμῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐν Βοστώνῃ Ἕλληνος προξένου, ἀναφέροντος ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες ἔμποροι παραλείπουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελάτας των ὑποχρεώσεις των, κοινοποιεῖ πρὸς τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια, τὸν σταφιδικὸν ὀργανισμὸν καὶ τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ἐγκύκλιον περὶ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Δυστυχῶς—λέγει ἡ ἐγκύκλιος— δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπρόσωποι τῆς χώρας ἡμῶν πιστοποιοῦσι τὸν οἰκτρὸν τρόπον καθ' ὃν ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ἐξαγωγέων ἀντιλαμβάνονται τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐμπορίου. Ἐπανειλημμένως, τακτικῶς δὲ σχεδὸν κατ' ἔτος, τὸ ὑπουργεῖον, ἀφορμὴν λαμβάνον ἀπὸ ἐκθέσεις ὑποβαλλομένας αὐτῷ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπευθύνεται πρὸς τὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια, ἐξαιτούμενον τὴν καταβολὴν κάθε δυνατῆς προσπαθείας ὅπως παύσουν τὰ ἔκτροπα τὰ σημειούμενα, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὸ ζήτημα τῆς συσκευασίας, τῆς ποιότητος, τῆς καθαριότητος τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν τῆς χθεσινῆς ἀποφάσεως τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γυμνασίων ὅπως ἀξιώσουν παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς προσβολῆς ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν κ. Ἐμμανουηλίδην, ἑβδομήκοντα μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων μετέβησαν ἔξωθι τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου, πενταμελὴς δὲ ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς παρέσχε σχετικὰς ἐξηγήσεις, προσθέσας ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς ὁ ἀποδοκιμασθεὶς καθηγητὴς ἐδίδασκεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν θέσιν του, τιμωρηθέντων τῶν πρωταιτίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατόπιν τούτου ἀπεχώρησε, ζητήσασα συγγνώμην διὰ τὸν δημιουργηθέντα ἀναβρασμόν, λόγῳ τῆς προκληθείσης παρεξηγήσεως.

Ἐνῷ ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, εἰδοποιηθὲν τηλεφωνικῶς ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων μετέβησαν ἵνα κτυπήσουν τοὺς μαθητὰς τοῦ Λυκείου, ἀπέστειλε δύναμιν, ἡ θέα τῆς ὁποίας προεκάλεσε τὰς ἀποδοκιμασίας τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῆς ξένης σχολῆς.

Ἡ χωροφυλακὴ συνέλαβε 27 μαθητάς, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀπελύθησαν βραδύτερον.

Αἱ ἀρχαὶ θεωροῦν τὸ ζήτημα λῆξαν. Ὁ Γάλλος πρόξενος ἐπισκεφθεὶς τὸν διευθυντὴν τῶν Πολιτικῶν Ὑποθέσεων τῆς Διοικήσεως ἐζήτησε σχετικὰς πληροφορίας.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι ἀπεστάλη τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, διατασσομένους νὰ δέχωνται μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων φόρων. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ εἰσπράττουν τοὺς φόρους μὲ τόκους ὑπερημερίας.